

Vitézek Lapja

Hiszek egy Istenben. Hiszek egy hazában. Hiszek egy isteni örök igazságban. Hiszek Magyarország feltámadásában!

Vitézek Lapja XXX. évfolyam 1. szám, 2024. március

A tartalomból

Vitézavatás 2023

Újratemetés: 30

Hagyományörzés

Királyaink vitézsége

Karitatív tevékenység

Horthy Miklós újratemetése

Vitéz nagybányai Horthy Miklós portugáliai száműzetésben halt meg, 1957. február 9-én, 89 évesen. A Magyar Királyság kormányzójának hamvait az 1993. szeptember 4-én tartott újratemetésének előestéjén szállították haza. A kenderesi családi sírhelyen a feleségével és fiával együtt nyugszik. Végakarata szerint szabad magyar földben akart pihenni.

Az újratemetésen mintegy ötvenezren vettek részt, bár a család eredetileg csak szűk megemlékezést kívánt szervezni. Az akkori Antall-kormány viszont az ellenzék nagy tiltakozása miatt nem merte felvállalni az államfőnek kijáró temetést. A sok kormánytag és politikus csak magánszemélyként volt jelen az eseményen. A számtalan kiemelkedő személyiség között Radnóczy Antal, a Vitézi Rend főkapitánya is tisztelt a Rendet alapító kormányzó emléke előtt.

Az államfőnek kijáró temetés – amely visszaadja vitéz nagybányai Horthy Miklósnak az őt megillető helyet – még mindig várat magára. Az újratemetés 30. évfordulója azonban szép és felemelő esemény volt 2023. szeptember 4-én.

IMPRESSZUM:

KIADJA a VITÉZI REND

Felelős kiadó: vitéz gróf Molnár-Gazsó János elnök-főkapitány

Felelős szerkesztő: Dr. vitéz Ivancsó István

ELÉRHETŐSÉGEINK:

Székhely: 1138 Budapest, Váci út 184. I. em. 118-119. / 2311 Szigetszentmiklós Pf. 106.

Ügyfélszolgálat: Kedd; Csütörtök; 10-13 óra között

Telefon: 06-20/957-43-04, 06-30/961-92-39;
06 42/787-267 (szerkesztő)

E-mail: kozponti.iroda@vitezirend.com; vitez.olah.szabolcs@gmail.com; ivancsoi53@gmail.com

Honlap: www.vitezirend.com

JOGI NYILATKOZAT

A Vitézi Rendet vitéz nagybányai Horthy Miklós alapította 1920-ban, az 1945-ös feloszlatást követően a kormányzó végakarátának megfelelően Magyarország szovjet felszabadulását követően a Fővárosi Bíróságon jogfolytonosan került bejegyezésre, 4227 sorszámon 1992. február 3-án.

A „VITÉZI REND” szóösszetétel a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala által 206685 számon, a vitézi címer pedig 205544 számon védett, jogtalan, illetéktelen felhasználása jogi következményeket von maga után.

Szerkesztés és tördelés: Dr. vitéz Ivancsó István

Nyomda: Fototípiá Kft., Miskolc, www.fototipia.hu

Kéziratokat nem őrzünk meg, és nem küldünk vissza. A cikkek a rendtársak személyes véleményét tükrözik, s nem feltétlen azonosak a Vitézi Rend hivatalos, sem a szerkesztőség álláspontjával.

Lapzárta: 2024. február 25.

ISSN 1419 – 1792

Hazámat szolgálom! – Vitézavatás 2023.

Az idén 2023. szeptember 30-én – hagyományaihoz híven –, a Belvárosi Ferences Templomban tartotta meg az éves nagy vitézavatását a Vitézi Rend, mely ünnepség a Rend legmagasztosabb és legfelelőbb eseménye.

Minden évben több mint ezer embert mozgat meg a Vitézi Rend legnagyobb és legszebb ünnepe, a vitézavatás. A belvárosi ferences templom tekintélyes méretei ellenére a vitézavatások alkalmával még az állóhelyek is elfogynak. Nem csak a Rend tagjai, de számos érdeklődő, szimpatizáns jelenik meg évről évre egyre nagyobb

számban. Hogy mi vonzza oda őket? Talán az az elköteleződés és hűséggel teli szolgálat, ami valóban érezhető a vitézek jelenlétében. Pedig olyan időkben élünk, ahol a hűséges és kitartó szolgálat egyre nehezebb. Éppen ezért a vitézek élete nem könnyű, hiszen a világ árja el akar nyelni minden olyan szigetet, ahol az emberek az életüket az Isten, Haza, Család hármására építik. Nem könnyű ma magyarként és keresztényként élni.

A vitézavatás a felhívó jel (kürtjel) elhangzásával kezdődött, amikor is az ünneplő magyar tömeg állva fogadta a Főkapitány urat és kíséretét, akit a történelmi egyházak vezetői és a Szent Korona követett. A bevonulást követően a megjelentek elmondták közösen a Magyar Hísekegyet.

Az ünneplő tömeg helyfoglalása követően kezdődött az ünnepi szentmise, melyet a megjelent történelmi egyházak képviselői celebráltak. A mise alkalmával azt Isten szolgálatára esküdött urak a múlt és az emlékezés fontosságára hívták fel a figyelmet, kiemelték milyen nemes feladat vár holnaptól a most avatásra kerülő új rendtársainkra, illetve megáldották a jelenlévőket.

A szentmisét vitéz gróf Molnár-Gazsó János főkapitány úr ünnepi beszéde követte.

Beszédének teljes szövegét közöljük:

Tisztelt Nemzeti Rendtársaim!

Kedves Vendégek!

Áldás Békesség! Dicséertessék az Úr Jézus Krisztus!

Vitézi Rend főkapitányaként tisztelettel üdvözlöm a Vitézi Renddel szövetséget kötött Bajor Katonai Szövetség megjelent tisztjeit és a Jeruzsálemi Szent János Független Ispotályos Lovagrend Máltai Lovagok Magyar Nagypriorátus lovagjait.

Rendtársi szeretettel köszöntöm az Amerikai Egyesült Államok, az Egyesült Királyság, Kanada, Németország, Erdély, Felvidék, Kárpátalja és Újvidék törzskapitányságának megjelent vezetőit és tagjait.

Bajtársi tisztelettel üdvözlöm az Esze Tamás Kurucezred megjelent kurucait.

Köszöntöm a vitézavatáson megjelent tábornok urakat, főtiszt és tiszt urakat, az Egyházak képviselőit, polgármester és képviselő urakat, nemzeti rendtársakat, kadétoakat, lovagokat, kurucokat, huszárokat, avatandókat és meghívott kedves vendégeket.

A Vitézi Rend főkapitányaként megkülönböztetett tisztelettel köszöntöm: Dúró Dóra alelnök asszonyt, a Magyar Országgyűlés alelnökét, vitéz Rainer Schmitt urat a Bajor Katonai Szövetség tartományi elnökét, lovag bonthai Bartha Árpád urat a Jeruzsálemi Szent János Független Ispotályos Lovagrend Máltai Lovagok Nagymester-helyettesét és Magyar Nagy Perjelét és kedves feleségét dáma bonthai Bartha Katalin úrhöl-

gyet, vitéz Pákh Imre főkapitány helyettes urat és kedves feleségét vitéz Pákh Nelly nemzetes asszonyt, losonczy báró Bánffy György urat és kedves feleségét Bánffy Szikriszt Éva úrhölgyet, vitéz losonczy báró Bánffy Szilvia Ildikó nemzetes asszonyt Vitézi Rend Jószoigálati Nagykövetét, Erdélyi Biztosát, Tokár Imre János házfőnök ferences atyát, vitéz Takaró Károly honvéd dandártábornok, református püspök urat és Csetneki József kuruc lovas ezredes urat.

Hálás szívvel mondok köszönetet Önöknek, amiért személyesen is megjelentek a Vitézi Rend legnagyobb ünnepén, a vitézavatáson.

Vitézek, akik ma itt vagyunk, mind hűséggel adózunk a magyar nemzetnek és a Vitézi Rendnek.

Nem is lehetne ez másként, hiszen már gyermekként elültették szívünkben a hazaszeretet lángját, amelyet később a Szent Koronára tett esküvel, hűséget fogadva a Vitézi Rendnek erősítettünk meg.

A vitézavatás nemcsak ünnep, hanem megemlékezés is. Megemlékezés a Vitézi Rend alapítójáról, vitéz nagybányai Horthy Miklós kormányzó úrról és azokról a vitézekről, akik háborúban és békében egyaránt a nemzet felemelkedésén fáradoztak. Soha egy percre sem szabad felednünk a múltat, mert az határozza meg a jelent és csak annak ismeretében építhetjük a magyar jövőt.

Kérem Önöket, hogy soha ne feledjék, hogy az I. világháborút nem a hős magyar katonák vesztették el, hanem a hátszágban mindvégig megbújó politikusok és bankárok hada. Az I. világháború lezárásakor seregeink megsze, ellenséges területen tartották állásaikat, készen arra, hogy esküjükhöz híven a végsőig kitartsanak – mert a magyar már csak ilyen.

Mégis megtörtént az, aminek nem lett volna szabad: Magyarország a vesztesek oldalán találta magát. A frontról hazatérő magyar hősoket virág helyett megvetés, sok esetben üldöztetés várta. Magyar történelmünk gyászos napjait tetézte a kommunisták és Lenin-fiúk 133 napos rémuralma. Volt, hogy taláalomra akasztották a magyart, csak mert hitéhez ragaszkodó, nemzetét szerető magyar volt! S amikor ennek a gyalázatnak is vége szakadt, következett Trianon!

Trianon! Ebben az egy szóban benne van a magyar nemzet minden fájdalma. Ma is izzó vasként égeti minden igaz magyar szívét.

A Magyar Királyságot, Európa védőbástyáját azok a nemzetek darabolták fel, akiket a magyar nemzet évszázadokon keresztül testével oltalmazott. A magyar nemzet soha olyan közel nem volt a megszűnéséhez, mint akkor, 1920-ban. Magyarok millió imádkoztak az Úrhoz és Szűz Máriához a magyarok védőszentjéhez. S a hitből fakadó imák meghallgatásra találtak, Isten vezért küldött a megcsonkított és meggyalázott magyar nemzet élére. Ez a vezér volt Horthy Miklós kormányzó úr, Rendünk alapítója.

Horthy Miklós érdemei legnagyobb magyar királyaink érdemeivel vetekednek. Hiába a több évtizednyi szocialista, majd liberális történelemhamisítás – érdemeit elvitatni nem lehet.

Akkor állt a magyar nemzet élére, amikor az a pusztas létéért küzdött. Meggyőződés, hogy ha nem az ő kezébe helyezik az ország sorsát, akkor a magyar nemzet már nem létezik. Maguk a győztesek is úgy gondolták, hogy Magyarország öt éven belül megszűnik létezni.

Horthy Miklós lovagias katona volt, akit ellenségei is tiszteltek. Számára természetes volt, hogy a haza sorsa mindennél fontosabb. Arra tette fel életét a bátor katona, hogy kormányzóként a magyar nemzet felemelkedését szolgálja. Horthy Miklós egy megalázott, megcsonkított nemzetben tartotta ébren a hazaszeretetet és a remény lángját. Azt mondják, nehéz idők erős embereket formálnak és történelmi időkben történelmi tettekre van szükség! Kormányzó úr ezekben a nehéz időkben döntötte el, hogy ősi mintára alapít egy testében és lelkében magyar rendet, amely mindenkor és minden körülmények között a magyar nemzet szolgálatában áll.

Ekkor hívta életre a Vitézi Rendet, melynek ma mi vagyunk a tagjai. S a Rend nem okozott csalódást, ahogyan ma sem. A Vitézi Rend feladatai az idő előrehaladtával változtak. De a Vitézi Rend legfontosabb feladata ma is az, ami az alapításakor volt: őrizni a hazaszeretet lángját. Mert ez az a láng, ami életben tart egy nemzetet!

A vitéz nagybányai Horthy Miklós kormányzó úr által vezetett Magyarország csodákra volt képes. De hogyan is írunk erről a szocialista éra vége felé a történészek?!

A Horthy Miklós által kormányzott, megcsonkított Magyarországon százával épültek óvodák, iskolák és kórházak. Az akkori magyar pengő a világ egyik legerősebb fizetőeszköze volt. Mindezt akkor érte el, amikor a győztesek szerint már nem is létezhetett volna Magyarország! A kormányzó úr által irányított magyar diplomácia, békés úton több sikeres területi revíziót is végrehajtott.

Azoknak a területeknek egy részét vezette vissza, amit a Habsburgok, majd az utánuk következő liberálisok és kommunisták elveszítettek.

Ezeket a magyar csodákat égette porig a II. világháború. Magyarországnak esélye sem volt kimaradni abból, hiszen ott állt a kor két legagresszívabb hatalma között. A Magyar Királyság nem a fasiszta vagy nemzetiszocialista eszmékért harcolt, hanem a magyar megmaradásért. A II. világháború minden szörnyűségében felülmúlta az I. világháborút, és Magyarország újra a vesztesek oldalán fejezte be azt.

A sokat szenvedett és jobb sorsra érdemes hazánk újra a kommunisták martalékává vált. A kommunisták üldözték, bebörtönözték és gyakran ki is végezték a Vitézi Rend tagjait. Bűnük csak az volt, hogy hűek maradtak esküjükhöz és híven szolgálták a magyar nemzetet. A Vitézi Rend tagjai közül számosan Nyugatra távoztak, de a többség maradt és vállalta a sorsát.

A magyarok sorsa sohasem volt könnyű, különösen nem, ha hittek Magyarország feltámadásában. Mi, ma élő vitézek is nap mint nap megküzdünk ezen meggyőződésünkért. Rohanó világunkban vannak, akikben felmerülhet a kérdés, hogy mi szükség van egy 1920-ban alapított magyar katonai rendre.

A válaszom egyszerű és kézenfekvő.

Vitéz nagybányai Horthy Miklós nem egy a személyét halála után is felmagasztaló szervezetet vagy egy úri klubot – bocsánat a szóért –, gittegyeletet hozott létre.

Célja az volt, hogy egy testében-lelkében magyar rend, mindig készen álljon a haza szolgálatára. Ennek az akaratnak teszünk mi ma is eleget. A Vitézi Rendnek ma is akkora létjogosultsága van, mint az alapításának idején. Mi, a jogfolytonos és törvényes Vitézi Rend tagjai nem félünk a szolgálni szótól, ha ez a nemzetünk vonatkozásában hangzik el. Mert mi lehet szebb egy magyar vitéznek, mint a haza, a nemzet szolgálata?!

Kedves Vendégeink!

El kell mondanom Önöknek, hogy rendkívül büszke vagyok rendtársaimra. Azokra a vitézekre, akik minden erejükkel ma is a magyar nemzet, a magyar emberek szolgálatában állnak. Keressük és kutatjuk azokat a lehetőségeket, ahol az alapító főkapitány urunk akaratának eleget tehetünk. A Rend nem elégszik meg a hagyományörzés nemes feladatával. Olyan feladatokat vállalunk fel, amelyekre társadalmi igény mutatkozik. Ezek a katasztrófavédelem, hagyományörzés, karitatív munka, hadisírgondozás és honvédelmi-sport képzés.

De még ezeknél is fontosabb feladatunk a hazaszeretet lángjának őrzése és annak a gyermeki szívekbe való lángra lobbantása. Mert a hazaszeretetre való nevelést nem lehet elég korán kezdeni!

A hazaszeretet és a vitézség soha el nem évülő fogalmak. Ma különösen szükség van ezekre az értékekre.

Olyan világban élünk, ahol szinte semmi sem az, aminek látszik! Modern világunkban, ami valós érték, azt károsnak és idejét múltnak bélyegzik. Zavaros eszmék, ideológiák terhelte emberek fordulnak saját nemzetük ellen. Ma is közöttünk élnek és újra hazájuk ellen cselekednek a kommunisták, liberálisok és régről már ismert labancok. Mi, vitézek jól ismerjük őket: azoknak az utódaik, akikkel felmenőink találkozhattak. Úgy tűnik, generációról generációra öröklődik a hazaszeretet vagy a hazaárulás.

De harcunkban nem vagyunk egyedül. A magyar nemzet döntő többsége elutasítja a globalista-liberális gondolkodást, az újra éledő kommunista elveket és a több évszázados labanc hazaárulást.

A magyarok keresztények és nemzetben gondolkodnak – különösen a vitézek –, elutasítanak mindent, ami nem a magyar nemzet javát szolgálja. Akkor, amikor Magyarországot nap mint nap támadások sora éri, nagy szükség van a magunkfajta magyar emberekre.

A magyar nemzettudat és a magyar megmaradás alapkövei, a magyar családok folyamatos támadás alatt állnak. Támadnak a messihi idegenből és sajnos országhatárainkon belül is!

De ahogyan 150 év alatt nem lettünk törökké és az utána következő évszázadok alatt sem osztrákká, majd kommunistává, úgy most sem leszünk globalista liberálissá.

Történelmi idöket élünk, és úgy gondolom, a magyarságnak az a feladata, hogy irányt mutasson. A magyarok harca már világszerte ismert. Újra ott állunk a világhódítók útját állva, ahogyan azt elődjünk is tették. Hiszem, hogy a magyar nemzet küzdelmét látva, egyre több nemzet ébred fel bódult állapotából és végül véget ér a ránk szabadított rémálom. Ebben a harcban nekünk, vitézeknek élen kell járnunk, mert csak így válhatunk méltóvá arra a címre, amire oly büszkék vagyunk.

Tisztelt Avatandók!

Önök ma a jogfolytonos és törvényes Vitézi Rend soraiba lépnek. Jó, ha tudják, hogy a vitézek sorsa sohasem volt könnyű, ahogyan ma sem az! Támadnak minket balról és jobbról is! De mi nem félünk. Mert hiszünk Istenben és az igazság erejében. Legyenek büszkék vitézi címükre! De ne feledjék: vitéznek lenni nemcsak dicsőség, hanem annál inkább szolgálat – a haza szolgálata! Soha semmilyen körülmények között ne térjenek le az őseik által kijelölt útról, és legyenek a Vitézi Rend hűségese és rendíthetetlen tagjai!

Kedves Kadétok!

Ti vagytok a magyar jövő és a Vitézi Rend reménységei! Ti adtok értelmet annak a küzdelemnek, amit ma mi vívunk és egyszer egy napon azt majd ti folytatjátok. Ti lesztek azok, akik majd megfáradt kezünkből átveszitek és magasra tartjátok a magyar lobogót. Hirdetve, hogy él még nemzetében a magyar. De míg ez a nap is eljön, legyetek velünk, mert ti adtok erőt nekünk. Fogadjátok szívetekbe a hazaszeretet csodálatos érzését és amikor eljön a ti időtök, adjátok tovább azt gyermekeiteknek. Ezekkel a gondolatokkal köszöntelek benneteket a vitéz nagybányai Horthy Miklós alapította Vitézi Rend soraiban!

Tisztelt Ünneplő Magyar Gyülekezet!

Mi mindannyian hiszünk Magyarország feltámadásában! S hiszem, hogy tiszta szívvel, erős akaratral együtt el is érjük azt.

Isten óvja a magyar nemzetet!

Isten áldja és éltesse a Vitézi Rendet!

Kitüntetések, kinevezések, előléptetések

A Főkapitány úr beszédét követően került sor a kitüntetések, kinevezések és előléptetések átadására. Az alábbi személyek részesültek elismerésben.

A Bajor Katonai Szövetség és a Frankofónia Katonai és Bajtársi Szövetség kitüntetéseit vitéz Rainer Schmitt nemzeti úr, a Bajor Katonai Szövetség tartományi elnöke adta át.

FSKK Frankofónia Nagy Érem csillaggal

vitéz gróf Molnár-Gazsó János főkapitány úr

KUK 16. Zita Császárné és királyné Huszár Ezred Jubileumi Érem

vitéz gróf Molnár-Gazsó János főkapitány úr

BSB Nagy Érdemkereszt szalaggal

vitéz Farkas Bertalan dandártábornok úr

FSKK Frankofónia Érdem Kereszt I. osztály

vitéz Stefanidesz Teréz nemzeti asszony

vitéz Szilágyi András törzskapitány úr

BSB Női Érdem Érem

vitéz losonczy báró Bánffy Szilvia Ildikó Vitézi Rend Jó-

szolgálati Nagykövete, Erdélyi Biztos asszony

vitéz Molnár-Gazsó Regina nemzeti kisasszony

vitéz Pákh Nelly nemzeti asszony

A Vitézi Rend elismeréseit és kitüntetéseit vitéz gróf Molnár-Gazsó János főkapitány úr adta át.

Vitézi Rend Centenáriumi Nagykereszt

vitéz Szilágyi András törzskapitány úr, Magyar Ki-rályi

Testőrség Kapitánya, Főkapitányi Testőrség parancs-

noka

Vitézi Rend Lovagkereszt I. Osztálya Nagykereszt, Nagycsillaggal, vállszalaggal

vitéz Takaró Károly dandártábornok, református püspök

úr

Vitézi Rend Lovagkereszt II. Osztálya Magyar Koronával

vitéz losonczy báró Bánffy Szilvia Ildikó Vitézi Rend Jó-

szolgálati Nagykövete, Erdélyi Biztos asszony

Vitézi Rend Lovagkereszt III. Osztálya

vitéz Pákh Tatjana nemzeti asszony

Vitézi Rend Centenáriumi Érdemkereszt

vitéz Honti Péter törzskapitány úr

Vitézi Rend Tisztikereszt

vitéz Szilágyi Ákos nemzeti úr

vitéz Szrebrodolszki Maita nemzeti asszony

vitéz Táborosi János hadnagy úr

Vitézi Rend Magyarországért Szolgálat – Bátorság Érdemkereszt

vitéz Karl Heinz Vogel nemzeti úr

vitéz Kiss László törzskapitány úr

vitéz Klaus-Dieter Krüger nemzeti úr

vitéz Pákh Nelly nemzeti asszony

vitéz Rainer Schmitt nemzeti úr, BSB tartományi elnöke

vitéz Veres Kálmán János székkapitány úr (megbízást ka-
pott, Pest Vármegyei Törzskapitányság vezetője lett)

Vitézi Rend Arany Érdemkereszt

Alvino-Mario Fantini úr

vitéz Bogdán György nemzeti úr

Dr. vitéz Erdős Tamás törzskapitány úr

Vitézi Rend Ezüst Érdemkereszt

vitéz Ottó Vatröhder nemzeti úr

vitéz Préda Barna hadnagy úr (előléptetést kapott, vitézi
főhadnagy lett)

vitéz Szilágyi Tibor hadnagy úr

vitéz Wölfinger Lajos székkapitány úr

Vitézi Rend Bronz Érdemkereszt

vitéz Kátay-Barba Rafael Péter székkapitány úr (kineve-
zést kapott, törzskapitány lett)

vitéz lovag Kürtössy Ottó törzskapitány úr

vitéz Szalai Attila törzskapitány úr

vitéz Szentés Zsuzsanna hadnagy asszony

vitéz Varga Krisztina székkapitány asszony

Horthy 150 Jubileumi Arany Emlékérem

vitéz lovag Bárány János törzskapitány úr

vitéz Iázár Csúry Csaba törzskapitány úr, Vitézi Rend
Társadalmi Kapcsolatok Nagykövete

Horthy 150 Jubileumi Ezüst Emlékérem

vitéz Horváthné Gábor Mónika nemzeti asszony

vitéz Kelemen Csaba nemzeti úr

Horthy Arany Emlékérem

vitéz Bereczky János hadnagy úr

vitéz Gódor László hadnagy úr (előléptetést kapott, vitézi
főhadnagy lett)

vitéz Kékkői Károly hadnagy úr

vitéz Königsberger Richárd hadnagy úr

vitéz Markovics András nemzeti úr

vitéz Oross Norbert Béla nemzeti úr

vitéz Veres Kertész Erzsébet nemzeti asszony

vitéz Vékony László hadnagy úr

Horthy Ezüst Emlékérem

vitéz Bajkó Béla őrmester úr (kinevezést kapott, hadnagy
lett)

vitéz Bíró János József őrmester úr (kinevezést kapott, hadnagy lett)
 vitéz Buda Péter nemzetes úr (kinevezést kapott, hadnagy lett)
 vitéz Cseresznyés Ágnes őrmester asszony
 Dr. vitéz Ivancsó István hadnagy úr (kinevezést kapott, székkapitány lett)
 Dr. vitéz Jónás Zsigmond nemzetes úr
 vitéz Juhász Péter hadnagy úr
 Prof. Dr. vitéz Kruppa József nemzetes úr
 vitéz Maczó László hadnagy úr
 vitéz Oláh Szabolcs hadnagy úr
 vitéz Tóth Dániel Levente nemzetes úr

Horthy Bronz Emlékérem

vitéz Dalia Csaba nemzetes úr
 vitéz Farkas András Vincze őrmester úr
 vitéz Grosch Attila törzskapitány úr
 vitéz Hörömpöli Tibor nemzetes úr
 vitéz Lipovniczky Kázmér hadnagy úr
 vitéz Molnár Sándor nemzetes úr (kinevezést kapott, hadnagy lett)
 vitéz Rákász József nemzetes úr (kinevezést kapott, őrmester lett)
 vitéz Szeregnyi György nemzetes úr

ifj. vitéz Tálás György nemzetes úr (kinevezést kapott, őrmester lett)
 vitéz Varga Benedek János őrmester úr (kinevezést kapott, őrmester lett)
 vitéz Varga Dániel Ernő nemzetes úr (kinevezést kapott, őrmester lett)
 vitéz Veres Andor hadnagy úr

Vitézi Rendért Érdemérem

vitéz Bodoki Béla nemzetes úr
 vitéz Bregócs Edina nemzetes asszony (kinevezést kapott, hadnagy lett)
 vitéz Rudolf István nemzetes úr (kinevezést kapott, őrmester lett)
 Turda Gábor polgármeister úr

Vitézi Rend Anyasági Érdemérem

vitéz Astridt Maria Raaber nemzetes asszony

Vitézi Rend Kadétok Oklevél és Jutalom Könyv

Bodó Csanád kadét
 Bodó Sarolt kadét
 Czégény Botond Sándor kadét
 Szekér Levente kadét
 Varga Nimród kadét
 Varga Mira kadét

A 2023-ban avatott vitézek

A kitüntetések és kinevezések átadása után következett az ünnepség legfelemelőbb pontja, a vitézavatás. Az avatottak nevében prof. dr. vitéz Fári Miklós nemzetes úr tartott lelkesítő beszédet.

Idén a következő személyek léptek a Vitézi Rend soraiba:

Dr. vitéz Angyal Sándor
 vitéz Bartha (Ludovic) Lajos
 vitéz Barta Norbert
 Prof. Dr. vitéz Boksay István Endre János
 vitéz Bödőcs Tímea
 vitéz Bródi Mária
 vitéz Czégény Barbara Szilvia
 vitéz Czika Gábor
 vitéz Csetneki József Flórián
 vitéz Csőke János
 vitéz Domján Gergely Sándor
 Prof. Dr. vitéz Fári Miklós
 vitéz Gönczö-Dutkay Dániel
 vitéz György-Fazakas Borbála
 vitéz György-Fazakas Zoltán
 Dr. vitéz Györki Géza
 vitéz Hajtós Bertalan
 vitéz Halász Zoltán
 vitéz Hankó György

vitéz Kántás Andor István
 vitéz Kapu Tibor
 vitéz Kelemen Csaba PH.
 vitéz Keserű Orsolya
 vitéz Kornis Mária
 vitéz Kornis Tamás
 Dr. vitéz Kruppa Tamás
 vitéz Kunkli László
 vitéz Lanner Christian
 vitéz lázi és berniczei báró Lázi Gilányi Lázár
 vitéz Legát István
 vitéz Magyary Jenő
 vitéz Marosi György Csongor
 vitéz Módos Endre
 vitéz Módos Géza PH.
 vitéz Módos Péter
 Dr. vitéz Nagy József
 vitéz Németh Emília
 vitéz Németh János

vitész Onodi József
vitész Ökrös István
vitész Pagonyi György PH.
vitész Pákh László
vitész Palágyi Domán Tivadar
vitész Papp Imre
vitész Paróczai László
vitész Perge János
vitész Pernye Gyula
vitész Polonkai János
vitész Puskás András
vitész Puskás Ilona

vitész Scharf Sándor PH.
vitész Szabó János PH.
vitész Szabó Péter
vitész Szabó Péter
vitész Szabó Sándor
vitész Székely Tamás Dávid
vitész Szentidai Zsolt
vitész Szeregnyi János
vitész Szilvási Zoltán
vitész Tóth Gábor
Dr. vitész Tóth Szilárd Zsolt
vitész Zábó Miklós Béla

Kadétok

A Vitézi Rend kadétjai az alábbi fiatalok lettek.

Kerékgyártó Márton
Kiss Csaba
Lengyel Botond

ifj. Paróczai László
Rácz Szilárd
Török Zsolt

Az ünnepség végén a jelenlévők elénekelték a magyar Himnuszt, a Boldogasszony anyánk éneket, illetve a német Himnuszt.

Isten áldja a Vitézi Rendet, Isten áldja a benne hűséggel szolgálókat!

*vitész Oláh Szabolcs
központi vitézi hadnagy
sajtó és média referens*

Vitézavatás Wolverhamptonban 2023

Nagy sikerű vitézavatásra került sor a Vitézi Rend Nagy-Britanniai Törzskapitányság szervezésében, Wolverhamptonban.

2023. április 22-én immáron sokadik alkalommal lobogtatta a szél a magyar zászlót Nagy Britannia területén.

A Vitézi Rend történetében először tartottak vitézavatást Wolverhamptonban.

Az étterem belsejét magyar és vitézi zászlók díszítették, hirdetve, hogy nagy ünnepre gyűltek össze a Vitézi Rend Egyesült Királyság Törzsének tagjai. A 14:30-kor kezdődő ünnepség díszvendége Dúró Dóra, a Magyar Parlament alelnök asszony volt.

Az ünnepély a Magyar Hiszekegy elmondása után dr. vitéz lemhényi báró Zsigmond András h. főkapitány és Dúró Dóra alelnök asszony beszédével folytatódott.

Helyettes főkapitány úr üdvözölte a megjelenteket és az avatandó vitézeket, kadétoakat. Beszédét az 1920-as, vitéz nagybányai Horthy Miklós által megalapított Vitézi Renddel kezdte, majd az 1990-ben Göncz Árpád köztársági elnök úrral történt személyes találkozásukkal folytatta. Ezt követően, 2000-ben a Rend hivatalos magyarországi bejegyzéséről beszélt. Kiemelte nemzetiségünk ápolását, valamint a karitatív munka jelentőségét.

Alelnök asszony a Magyar Országgyűlés nevében köszöntötte a megjelenteket és gratulált az avatandó vitézeknek. Beszédében kiemelte a magyar identitás, nemzeti hovatartozás és keresztény hitünk fontosságát. A gyermekek védelmére és kulturális oktatásuk jelentőségére hívta fel a figyelmet. Beszélt történelmünk nagyságáról, melyre büszkének kell lenni minden magyarnak.

A nap fénypontjaként az avatásra kerülő vitézek ünnepélyesen letették a vitézi esküt. E jeles napon helyettes főkapitány úr vitézzé avatta Batka Ibolyát, Bárdos Edina Brigittát, Gulyás Józsefet, Pekar Richardot és Szilágyi Gábort.

Kadéttá avatta Éder Áront, Éder Grétát valamint Geszti Geminiánt.

Dr. vitéz lemhényi báró Zsigmond András helyettes főkapitány úr átadta a Vitézi Rend elismeréseit és kitüntetéseit. A Horthy Bronz Emlékérem kitüntetést vehette át vitéz Éder János karitatív szolgálataért, a Horthy Arany Emlékérem kitüntetést vitéz Gulyás József évtizedes közösség építő munkásságáért kapta.

A záró beszédet dr. vitéz Rákóczy György székkapitány tartotta.

Vitéz Gulyás József köszönetet mondott az újonnan avatott vitézek nevében. Felhívta a figyelmet mind a magyar nyelv, mind a magyar identitás fontosságára különösképpen a külföldi magyarok és családjaik számára.

Ezt követően a megjelentek elénekelték Magyarországot, valamint az Egyesült Királyság himnuszát.

A nagyszerű díszebéd előtt a vendégek angol szokás szerint tóosztot ittak III. Károly király és Novák Katalin államfő egészségére, majd helyettes főkapitány úr asztali áldást mondott. A nagyon finom ebéd póréahagyma levesből, vegyes grill tálból, illetve sült halból, salátából, cseresznye-epres túrótorcából, illetve almáspitéből állt.

Végül büszkén mondhatjuk, hogy egy nagyon sikeres és kellemes napot tölthettünk Wolverhamptonban.

vitéz Babenycz Attila vitézi hadnagy

Vitézavatás Amerikában 2023

Vitéznek lenni szolgálat – beszámoló a Vitézi Rend Amerikai Törzsének éves összejöveteléről

Szeptember második hétvégéjén ismét megrendezésre került a Vitézi Rend Amerikai Törzsének vitézavatással egybekötött éves összejövedele, vitéz Pákh Imre a Vitézi Rend főkapitány-helyettese és az amerikai törzs országos kapitánya, elegáns Long Island-i birtokán. A hagyományos menetrend (köszöntőbeszéd, avatás, kitüntetések, ünnepi ebéd) szerint zajló rendezvényre, amelyet a Szent korona hiteles másolata tett még ünnepélyesebbé, már előző nap érkezni kezdtek az ország egész területén élő vitézek és családtagjaik.

Előbb vitéz Szigeti István központi székkapitány köszöntötte a zöld szalonban megjelenteket és ismertette az előttük álló programot, majd vitéz Kiss Barnabás ferences atya igeliturgiája ragadta magával a résztvevőket, meghatározva az esemény további emelkedett hangulatát, aztán vitéz Pákh Imre, az idén 63 éves amerikai törzs országos kapitánya szolt az egybegyűltekhöz. Hangsúlyozta, hogy a 103 éves, jelenleg egyesületi formában működő szervezetük politikától független, ezért többek között kifejezetten tiltanak minden olyan törekvést, amely a Vitézi Rend alapítója, azaz vitéz Nagybányai Horthy Miklós kormányzó nevét saját politikai eszközként kívánja felhasználni. Ismertette: ez nem csupán egy hagyományörző szervezet, hanem a kormányzó akaratának megfelelően, széleskörű társadalmi tevékenységet is végez. Mint mondta, tevékenységük Magyarországon kívül kevésbé ismert, de az anyaországban nap mint nap fantasztikus dolgokat visznek végbe. Például a hagyományörző I. törzskapitányság számos meghívást kap városi ünnepekre, ahol bemutatják a huszárság történetét, valamint évről évre több óvoda és iskola él azzal a lehetőséggel, melynek keretében hagyományörző rendtársak rendhagyó történelemórák révén igyekeznek a gyermekek szívébe ültetni a hazaszeretetet. – A II. törzskapitányság, azaz a hadisírgondozók pedig nemzetiségi hovatartozás nélkül hozzák helyre az elhanyagolt katonasírokat; abban a reményben

teszik, hogy a messzi idegenben nyugvó magyar katonák is hasonló bánásmódban részesülnek. A legaktívabb a karitatív törzskapitányság, amely nemzetközi munkát is végez, szorosan együttműködve a Máltai Szeretetszolgálattal, és az orosz-ukrán háború kitörése óta elsősorban Kárpátalja magyarságát segíti. A Belügyminisztériummal együttműködő katasztrófavédelmi század immár országos hírnevet

szerzett: ha baj van Magyarországon, elsősorban őket hívják, mert nagyon gyorsan reagálnak. Végül megemlítette, hogy van katonai és rendvédelmi tagozatuk is, amelyek egész évben, profi kommandós kiképzők vezetésével gyakorlatoznak, és céljuk, hogy törvényes keretek között készen álljanak a haza védelmére, de egyúttal hivatalosan részt vesznek határvédelmi feladatok ellátásában is. Ezután vitéz Pákh Imre két magyarországi eseményre hívta fel a figyelmet. Az egyik a növekvő létszámú Vitézi Bál, amelyet a farsangi időszakban rendeznek meg, és amely immár annyira kinötte magát, hogy talán a legjelentősebb farsangi bál Budapesten. Megtudtuk, hogy a komoly hagyományú bált, melyet az 1920-1930-as években a kormányzó úr jelenlétében tartottak, idén megtisztelte Csák János kulturális innovációért felelős miniszter úr, aki beszédet is mondott. A karitatív jellegű bálon idén 12 millió forintot gyűjtöttek a kárpátaljai magyarság megsegítésére. A másik, nem kevésbé fontos idei esemény: a Vitézi Rend 1944 óta először jelent meg szervezetiesleg a magyar Országgyűlésben, mégpedig egy, a Vitézi Rendről szóló konferencia keretében. A felsőházi teremben, több száz ember jelenlétében zajló, és remélhetőleg hagyománnyá váló eseményen több politikus és neves történész is felszólalt.

Végül a főkapitány helyettes tolmácsolta vitéz gróf Molnár-Gazsó Jánosnak, a Vitézi Rend főkapitányának levelét, amelyben a főkapitány értékelte, hogy „a vitézek messzi idegenben csodálatos példáját adják a magyar identitásnak, és azt minden körülmények között meg-

tartották”, majd köszönetét fejezte ki a magyar nemzet és a Vitézi Rend érdekében kifejtett munkájukért. Mint üzent: vitéznek lenni nemcsak dicsőség, hanem annál sokkal több, szolgálat a magyar nemzet érdekében. Kérte az amerikai törzs tagjait, hogy az eddig megőrzött magyarságukat őrizzék meg és adják tovább a következő generációknak, hiszen „nem az a magyar, akinek nagyapja is magyar volt, hanem az, akinek az unokája is tud magyarul”.

Az ünnepi beszédet a nap legfontosabb eseménye, az új vitézek avatása követte, melynek során a résztvevők azt is megtudták, hogy szeptember 30-án, Budapesten 150 főt fognak felavatni. Az eskü szövegét ezúttal is vitéz Kulcsár István központi törzskapitány olvasta föl az öt avatandó előtt, és minden várományos az „Isten engem úgy segítjen” válasszal erősítette meg elkötelezettségét a Rend és annak céljai iránt, majd egyenként selyempárnára térdeltek (a hölgyek álltak), vitéz Pákh Imre országos törzskapitány pedig díszpallosával megérintette a vállukat, ezzel vitézzé és a Rend tagjává fogadva őket. Az amerikai törzs öt újonnan avatott tagját (Deák Pál, Kulcsár Charlotte, Kun Erika, Nyárády Lynanne és dr. Vajtay István) vitéz prof. Somkúti István köszöntötte. Idén a zászlódíszítést vitéz prof. Kerekes Judit zászlóanya végezte, majd kitüntetések átadása következett.

A Vitézi Rend vitéz Miklós József nyugalmazott országos törzskapitányt (aki annak idején vitéz Pákh Imrét is vitézzé avatta) vitézi ezredessé léptette elő; a kitüntetést távollétében vitéz Ferenc Sándor vette át.

Kadéttá avatták Támcsu Benettet. A Vitézi Rend Anyasági Érdemérem kitüntetését vitéz Gyenis Gyuláné és vitéz Kunszabó Istvánné Bartha Beatrix kapta, az Ezüst Érdemkereszt kitüntetést pedig vitéz Pákh Natália, vitéz Támcsu Erika, vitéz Hamrák Amália és vitéz Pákh

Sándor. A Rend Arany Érdemkereszt kitüntetését adományozott vitéz Gyenis Gyula, vitéz Somkúti Mara Enikő és vitéz Gerzseni-Rozier Marianna számára; a 3. osztá-

lyú Lovagkereszt vitéz Kiss Barnabást és vitéz Hamrák Ferencet illetve; a Vitézi Rendért Bátorság-Szolgálat Érdemkeresztjét pedig vitéz Szigeti István és vitéz Kulcsár István kapták. Az egyik legmagasabb szintű elismerésben (országos főkapitányi dísztör) Hóka Ernő vitézi ezredes, az idei összefogó doyenje részesült.

A kitüntetések átadását a Magyar Himnusz eléneklése és a Detroitból érkező vitéz Kiss Barnabás ferences atya áldása követte, aki a pezsgős fogadás utáni ebéd elején közös imára hívott és felolvasott egy, a vándormadarak vonulásával kapcsolatos, a közösség együttműködésére vonatkozó tanulságos történetet. A gazdag és finom ebédet estébe nyúló kötetlen beszélgetés követte az eső utáni napsütésben fürdő, csodálatos panorámájú kertben.

*Antal-Ferencz Ildikó
Bocskai Rádió*

Idézetek Kodály Zoltántól

Nem elég magyarnak születni, a magyarságot meg is kell tanulni.

Kultúrát nem lehet örökölni. Az elődök kultúrája egykettőre elpárolog, ha minden nemzedék újra meg újra meg nem szerzi magának.

Ünnepélyes ülés a Parlament Felsőházában

Beszámoló a konferenciáról

Horthy Miklós születésének 155. évfordulóján ünnepélyes ülést tartottak a parlament Felsőházában a Vitézi Rend és a Mi Hazánk Mozgalom 2023. június 18-án. A konferencia egyik legnagyobb jelentősége, hogy 1944 után ismét a Felsőházban lehetett a Vitézi Rend és ismét a vitézek hangja visszhangzott a pad-sorokban. A konferencia 14 órakor vette kezdetét Dúró Dóra, az országgyűlés alelnökének megnyitójával. Ezt követően vitéz lázári Csűry Csaba, társadalmi és közéleti

alkotmánybíró nyitotta meg, aki „A Felsőház szerepe a magyar jogrendszerben” címmel tartott izgalmas előadás a nagyérdemű közönségnek. Ezt követően prof. dr. Popély Gyula, a Fekete István Szabadegyetem igazgatója emelkedett szóra, aki „Vitéz nagybányai Horthy Miklós, a nemzetegyesítő” címmel tartott előadást a megjelenteknek. Az előadást egy rövid kávészünet és baráti beszélgetés követte. A második felvonást dr. vitéz Raffay Ernő rektorhelyettes úr nyitotta meg „A

kapcsolatokért felelős törzskapitány úr mondta el ünnepi gondolatait. Az előadások sorát prof. dr. Horváth Attila

Horthy-korszak és a Vitézi Rend” című előadásával. Az előadásokat vitéz gróf Molnár-Gazsó János főkapitány

úr zárta „A Vitézi Rend napjainkban” címmel, amellyel Horthy Miklós kormányzó után ő lett a vitézek második olyan főkapitánya, aki felszólalhatott a Felsőházban. A főkapitány úr a beszédét követően elismeréseket is adott át a felszólalóknak. A magyar hazáért és nemzetért, valamint a Vitézi Rendért végzett áldozatos munkássága elismeréséül

- Dóró Dóra az országgyűlés alelnöke a VR Tisztikeresztjét,
- Dr. vitéz Raffay Ernő rektorhelyettes a VR III. Oszt. Lovagkeresztjét,
- Prof. dr. Horváth Attila alkotmánybíró, egyetemi tanár a VR Centenáriumí Érdemkeresztjét,
- Prof. dr. Popély Gyula, az MTA doktora, egyetemi tanár a VR Centenáriumí Érdemkeresztjét vehette át.

A záróáldást vitéz Takaró Károly protestáns tábori püspök úr adta volna, aki az előadásokon jelen volt, azonban egészségi állapota miatt távoznia kellett, így az általa írt gondolatokat vitéz gróf Molnár-Gazsó János főkapitány úr olvasta fel. A konferenciát Dúró Dóra ülésvezető gondolatai zárták. – A rendezvényen jelen volt többek között Tisza Istvánné, a néhai miniszterelnök dédunokájának felesége, Szent-Iványi Ágnes, Horthy Miklós utolsó diplomatájának özvegye, vitéz Jónyer István, A Nemzet Sportolója, asztalitenisz világbajnok, valamint számos polgármester, országgyűlési képviselő, a társadalom, valamint a közélet neves képviselői.

Az alábbiakban közreadjuk vitéz gróf Molnár-Gazsó János főkapitány úrnak, valamint vitéz lázári Csúry Csaba társadalmi és közéleti kapcsolatokért felelős törzskapitánynak a konferencián elhangzott előadását, valamint ünnepi gondolatait.

FŐKAPTÁNYI ELŐADÁS

Tisztelt Nemzetes Gyülekezet!

Mielőtt rátérnék a Vitézi Rend jelenével kapcsolatos beszédemre, az első szó, ami eszembe jut, az a köszönöm. Hálás szívvel mondok köszönetet a Magyar Országgyűlés alelnökének Dúró Dórának és vitéz Takaró Károly református püspök, nyugállományú honvéd dandártábornok úrnak, akik nélkül ez a mai konferencia nem jöhetett volna létre. Köszönetemet fejezem ki az előadóknak prof. dr. Horváth Attila alkotmánybíró úrnak, prof. dr. Popély Gyula egyetemi tanár úrnak és dr. vitéz Raffay Ernő korábbi honvédelmi államtitkár, történész úrnak.

Tisztelt Nemzetes Gyülekezet!

Kedves Vendégek!

Amikor a Vitézi Rend jelenéről beszélek, nem hagyhatom figyelmen kívül, hogy ma Magyarországon több vitézi csoport is működik. Vannak olyan szervezetek, amik az elmúlt években többször is nevet változtattak – arról olykor még a tagságukat sem tájékoztatva.

Olyan szerveződés is van, ami nem jogképes (arról bírósági határozat is született), de ennek ellenére a legitim szó használatával próbálja önmagát hitelesnek feltüntetni.

Igyekszem röviden, a teljesség igénye nélkül vázolni az előzményeket. Bővebben megtalálhatják a vitezirend.com honlapunkon a Történet menüpontban, amelyet vitéz Bercsényi Miklós nyugállományú főkapitány úr írt.

A szovjet csapatok elől több százezer magyar keresett menedéket Nyugaton, közöttük számos vitéz.

Kezdetektől voltak olyan vitézi vezetők, akik szerették volna Nyugaton újjászervezni a Vitézi Rendet. Legelőször vitéz kisbarnaki Farkas Ferenc vezérőrnagy szervezkedett 1952-ben. Amikor az a kormányzó úr tudomására jutott – azonnal megtiltotta a további szervezést. Az emigrációban lehetetlen volt megállapítani, hogy ki jogosult a felvételre.

1957. február 9-én meghalt vitéz nagybányai Horthy Miklós, volt kormányzó, a Vitézi Rend Főkapitánya.

A kormányzó halálát követően, minden tiltás ellenére akadtak olyanok, akik szinte azonnal hozzákezdtek a Vitézi Rend szervezéséhez.

1958. október 23-án vitéz kisbarnaki Farkas Ferenc aláírásával körlevelet adtak ki a Vitézi Szék volt tagjainak, tanácskozásra hívtak őket 1959. tavaszára Bécsbe, a Rend újjáélesztése céljából.

A kormányzóhoz hű vitéz Magyarossy Sándor, vitéz Oszlányi Kornél és vitéz Benkő Béla tábornokok az értekezletre nem mentek el. Illegálisnak és parancsellenesnek tartották. Sokakat visszatartott az is, hogy a szervezők jelentős része közismert nyilas, vagy nyilas barát volt.

A megjelentek megválasztották a 15 tagból álló Vitézi Széket, melynek főkapitánya vitéz József főherceg, főkapitány helyettes vitéz kisbarnaki Farkas Ferenc (a nyilas Számonkérészék elnöke), ügyésze vitéz Czanik, Eichmann tanácsadója, tagjai vitéz Radnóczy, vitéz Detre, vitéz Ladányi mind nyilas, vagy nyilas érzelmű emberek lettek.

A megválasztott Vitézi Szék-i tagok első ülésüket 1960. szeptember 10-én tartották Regensburgban, vitéz József Ágost főherceg, megválasztott főkapitány elnöklété mellett.

Az egész folyamat szabálytalan volt, mert a főkapitány tiltása ellenére történt a szervezkedés, valamint azért, mert a Rend alapításáról és működéséről szóló törvényeket, valamint a szabályzatban foglalt utasításokat sem a szervezés során, sem a tagok felvétele, sem a vezetők megválasztása során nem tartották be.

Bécsben volt néhány ember, akik azt állították magukról, hogy vitézek, és úgy választottak vezetőséget, mint egy társadalmi klub tagjai. Még azt sem vizsgálták, ki volt áruló, kommunista, vagy nyilas, egyszerűen befogadták a jelentkezőket.

Felmerül annak gondolata is, hogy talán Horthy intelmé alapján valójában csak egy baráti társaságot akartak létesíteni, amit alátámaszt az a körülmény, hogy a megalakult szervezetet Németországban „Vitézek Bajtársi Köre” név alatt jegyezték be.

A Regensburgban tartott ülés fontosabb határozatai közül ki kell emelni azt, amely arról intézkedik, hogy a Vitézi Rend végleges formája felett, majd a felszabaduló ország fog dönteni. Ez később meg is történt 1991-ben.

1960-ban az ülésen az elnöklő vitéz József Ágost főherceg ígéretet tett arra, hogy kapcsolatai révén a Vitézi Rendet bejegyezteti a lovagrendek nyilvántartásába. A jelenlévők egyetértettek, úgy ítélték meg, hogy a „Vitézi Rend” így nagyobb elismertséget kap.

Az Edinburghban, 1962-ben ülésező Nemzetközi Genealógiai és Heraldikai Kongresszus elfogadta a Vitézi Rend jelentkezését és a saját soraiból alakított bizottság kezébe adta a felvétel jogát. Így aztán a megalakult Lovagrendek Nemzetközi Bizottsága döntött a felvételről, és azt 1964-ben hivatalos kiadványában közzé is tette.

A történelmi hűség kedvéért: az előzőleg említett szervezetek nem hivatalos intézmények, hanem volt királyi és főhercegi családok által életre hívott és fenntartott önkéntes szervezetek. A Habsburg-ház tagjai ennek a Genealógiai Társaságnak a tagjai, és ezért vitéz József Ágost főherceg viszonylag könnyen elérte, hogy az általa pártolt és vezetett Vitézi Rendet oda felvegyék.

A hamisság a bejegyzésnél érhető tetten, miután a Rendet nem valódi néven, hanem „Vitézi Lovagrend” néven vették nyilvántartásba, 1920-as alapítással.

A bejegyzés szerint a „Lovagrendet” királyi határozat, illetve törvény hozta életre, ami persze megint nem igaz.

Végül ezen szervezet legfőbb védnökeként a Habsburg-házat, jelesen vitéz Habsburg József Ágost királyi herceget jegyezték be „Nagymesterként”, jöllehet ezt a címet csak 1993-ban a Münchenben tartott Széki Ülésen hozták létre.

Vitéz Habsburg József Ágost főherceg nem érte meg a lovagi elismerést, 1962-ben elhunyt. Utódául a széki

ülés vitéz Farkas Ferenc altábornagyot választotta meg a Rend új főkapitányának.

Vitéz kisbarnaki Farkas Ferenc főkapitány, 85 éves korában, 1977-ben mondott le tisztségéről. Utóda vitéz Habsburg József Ágost főherceg unokája, az 1933-ban született vitéz Habsburg József Árpád királyi herceg, helyettese vitéz Radnóczy Antal volt nyilas százados lett.

Amikor a Szovjetunió kivonta csapatait Magyarországról, elhárult minden akadály a Vitézi Rend hazatérését illetően.

A Magyar Köztársaság elnöke, Göncz Árpád 1991. augusztus 19-én fogadta a Vitézi Rend külföldön élő küldöttségét, melynek tagjai voltak: vitéz Habsburg József Árpád, vitéz Radnóczy Antal, dr. vitéz Zsigmond András, vitéz Szakály Sándor és az I.C.O.C. részéről Patrick O' Kelly de Conejera alezredes, főtitkár. A köztársasági elnök kijelentette, hogy a Vitézi Rend Magyarországon újra működhet, de csak társadalmi szervezetként, és kívánatos, hogy a főkapitány a magyar törvények által választott és életvitelszerűen Magyarországon élő személy legyen. Ezt akkor a küldöttség tudomásul vette.

A Fővárosi Bíróság 1992. február 3-án kelt 6.Pk.68.060/01 számú végzésével, 4227. sorszámmal bejegyezte a „Vitézi Rend Magyarországi Tagozata” nevű társadalmi szervezetet Hingyi László képviselével és lakásának székhelyként történő megjelölésével. Ezzel lehetővé vált, hogy 47 év után a Vitézi Rend újra törvényesen működjön Magyarországon.

Az 1993. évi Széki Ülést is Münchenben szervezték, a Széki Ülés döntött arról is, hogy a Rend első emberét ezen túl Nagymesteri cím illeti, ebből adódóan vitéz Radnóczy Antal főkapitánnyá lépett elő.

A változás nem tetszett mindenkinek, mivel sokan a nagymesteri címet a szabadkőművesekkel kötötték össze, illetve a Vitézi Rendnek sohasem volt nagymestere. Ezen az ülésen helyettes főkapitánynak nevezték ki a Magyarországon élő Tabódy István tábornoct.

Időközben a Rend vezetői – vitéz Radnóczy és vitéz Tabódy között – vita alakult ki, mely megosztotta rendtagokat. Megerősödtek azok a hangok, melyek a Renden belüli magyar vezetés kialakítását és annak hazatelepítését szorgalmazták.

1995-ben elején a Münchenben tartott Széki Ülésen egy magyar rendtag írásban kérte a főkapitányt, hogy a Rend teljes vezetése települjön Magyarországra, és a főkapitány is magyar lakos legyen. Az ülésen dr. vitéz Szakonyi László javaslat tett a rendi vezetés fokozatos hazatelepítéséről, melyet azonban a főkapitány, vitéz Radnóczy Antal és a többségben lévő, külföldön élő törzskapitányok leszavaztak.

Az Ülés arról is döntött, a magyar küldöttek javaslatára, hogy a budapesti bírósági bejegyzést meg kell változtatni, és a jövőben azt „Vitézi Rend” néven kell bejelenteni. A dolog előzménye az volt, hogy alapítványt kívánt

létrehozni a magyar rendi csoport, amikor is a bíróság annak a bejegyzési kérelemnek az eredetijét kérte, ahol a Vitézi Rend, mint ilyen, be van jegyezve. Ugyanis a magyar bejegyzés „magyarországi tagozat” néven szerepelt, amiből a bíróság arra következtetett, hogy egy központnak is lennie kell.

Ekkor tudódott ki, hogy a Vitézi Rend – mint ilyen – sehol a világon nincs bejegyezve! A legtöbb helyen mint „Bajtársi Szövetség” szerepel. A magyar bíróság ekkor a helyzet rendezésére szólította fel a magyar vezetőket. Mindezt tetézte vitéz Radnóczy főkapitány azon bejelentése, hogy korábbi közléseivel ellentétben valójában a Vitézi Rend nem lovagrend, mivel ennek tárgyi feltételei hiányoznak (ami valóban igaz).

Így bár nevünk azon a bizonyos jegyzéken szerepel, de mégsem mondhatjuk magunkról azt, hogy lovagrend vagyunk. Heves vita alakult ki, hiszen a Nyugaton ügködő rendi vezetés hosszú ideig valótlan állított a tagságnak.

Sorozatos vita alakult ki a magyar vezetés és a főkapitány között arról, hogy vajon a magyar törvények, vagy a rendi kódex előírásai előbbre valók-e. Szerinte ugyanis a magyar törvényeket kell a kódexhez igazítani és nem fordítva. A magyar vezetők többször is rámutattak, figyelmeztetve a főkapitányt, hogy a Rend magyarországi betiltását fogja eredményezni az, ha a magyar törvényeket figyelmen kívül hagyják!

Ellentmondásosnak tűnt vitéz Radnóczy Antal főkapitány viselkedése, mivel kifelé ostromolta az új MSZP Horn-kormányt, míg ő maga magas kitüntetést, majd 1996-ban tábornoki kinevezést fogadott el tőlük.

Az 1996-os esztendő jogi szempontból kedvezően indult. Realizálódott az 1995. évi müncheni Széki Ülés döntése, sor került a Rend bejegyzett nevének megváltoztatására. A Fővárosi Bíróság 1996. január 31-én kelt jogerős végzésével a 4227. sorszámú bejegyzett társadalmi szervezet nevét „Vitézi Rend” névre változtatta. Ezzel a bírósági végzéssel 51 év után jogilag véglegesen rendeződött a Vitézi Rend társadalomban és a nemzetközi keretek között betöltött helye és szerepe. Megerősítette, hogy a Vitézi Rend magyar alapítású társadalmi szervezet, magyarországi székhellyel és magyar állampolgárságú személy (elnök, főkapitány) képviselésével és vezetésével.

1997 elején ismertté vált, hogy 14 vitéz „Vitézi Lovagrend” néven új szervezet bejegyzését kezdeményezte a Fővárosi Bíróságon. Az új szervezet bejegyzése azonban többszöri ügyészi észrevétel miatt nem történt meg. Utóbb kitudódott, hogy maga a főkapitány volt az, aki a szervezkedőket erre buzdította. A főkapitány elárulta a saját maga vezette Vitézi Rendet!

A Rend magyarországi vezetői, vagyis a központilag kinevezettek és a társadalmi szervezet keretében megválasztottak végül úgy ítélték meg a helyzetet, hogy vitéz

Radnóczy vezetését többé nem fogadják el, mivel ez a Rend betiltását eredményezné Magyarországon.

Az április 16-án megjelent 15 vezető kimondta, hogy kivonják magukat vitéz Radnóczy vezetése alól, és mindaddig, míg új főkapitányt nem választanak, vitéz Tabódy István elnök vezeti a Rendet.

Döntöttek arról is, hogy ez ügyben rendkívüli küldöttközgyűlést hívnak össze, ahol majd a küldöttek alakítják ki a végleges álláspontot. Az április 30-ára összehívott küldöttközgyűlésen a küldöttek hitet tettek a Rend egysége mellett, de vitéz Radnóczy személyét nem tartották továbbra alkalmasnak a főkapitányi tisztség betöltésére.

Ezzel kezdetét vette a Vitézi Rend vezetésének megosztottsága. Mindkét csoport igyekezett maga köré tömöríteni a szervezet tagjait, mely abban az időben 2600 főt számlált.

A kettészakadt Vitézi Rend életében változás állt be 2000. januárjában, amikor is vitéz Hellebronth Gusztáv és dr. vitéz Bercsényi Miklóst javaslatot tett az újraegyesítésre. Egyetértés született az alapvető kérdésekben.

A küldöttközgyűlés nagy szótöbbséggel megválasztotta az új elnök-főkapitányt dr. vitéz Várhelyi András. Kimondásra került, hogy „a Magyarországon 1997-ben, 1998-ban és 1999-ben avatott vitézek mind a Vitézi Rend tagjai”.

Az újraegyesült Vitézi Rend vezetése alapvető feladatának tekintette az egyesülés további megerősítését, ezért szabadalmi védettség alá helyezte a „Vitézi Rend” szöösszetétel névhasználatot a 160 272. lajstromszámon.

Sajnos azonban a vitézek egy megtévesztett csoportja felzárkózott vitéz Radnóczy mögé, és a törvénysértő utat követte. Sőt egyikük, vitéz Krasznay Béla peres úton megtámadta a szabályosan összehívott küldöttközgyűlést és annak határozatait. A per évekig húzódott, és a Fővárosi Ítéltábla jogerős ítéletével fejeződött be, mely igazolta a Vitézi Rend törvényes működését.

Sajnos, örömteli kezdetek után ismét az emberi gyarlóság vált uralkodóvá.

Vitéz Radnóczy Antal halála után egy újabb „önjelölt főkapitány”, vitéz Hunyadi László akadályozta meg a tényleges egységet. Történelmi Vitézi Rend Egyesület – Vitézek történelmi Rendje.

Valamint a Nyugaton élő vezetőkkel október 2-án megkötött egyezség sem tartott sokáig, mivel vitéz Habsburg József Árpád személyes fellépése egy „harmadik” csoportosulás megszületéséhez vezetett.

Sőt, abszurd módon, ez a csoportosulás először Svájcban egy „Vitézek Tanácsa” nevű szervezetet, majd Svédországban egy „Vitézi Rendet” jegyeztetett be!

A Vitézi Rend háromfelé szakadt: Vitézi Rend; Történelmi Vitézi Rend Egyesület; Habsburg csoport.

A „vitézi rendek” körét a Varga Viktor „vitézzé avatása” körüli mizéria kapcsán Pataki Tamás, a *Magyar Demokrata* főmunkatársa igyekezett bemutatni. Cikkéből

azonban sajnálatos módon számos olyan tényadat maradt ki, amelyek egyértelműen megvilágították volna, melyik az igazi Vitézi Rend és melyek utánozzák azt.

A vita már azzal rövidre zárható, hogy a Magyarország Bíróságai portálon a civil szervezetek hivatalos nyilvántartásában csupán egyetlen Vitézi Rend szerepel, amelynek főkapitánya Molnár-Gazsó János. Nincs tehát ex lex állapot, a Vitézi Rend – amelynek nevében az „egyesület” szó nem is szerepel – törvényesen működik a magyar jogszabályoknak megfelelően.

1991-ben a magyar kormányzat kiadott egy állásfoglalást: „Amennyiben a Vitézi Rend Magyarországon tevékenykedni kíván, azt a törvényesség keretein belül megteheti. A tevékenységet folytathatja, mint társadalmi szervezet, de ez esetben a bíróságon kell nyilvántartásba vételét kérni”. Az emigrációból való hazatérés eme egyetlen lehetőségét Göncz Árpád köztársasági elnök személyesen is megerősítette a Vitézi Rend küldöttsége előtt. Ezt a jelenlévő vitéz Habsburg József Árpád is elfogadta.

Ezt követően került sor a Vitézi Rend bejegyzésére a Fővárosi Bíróságon.

Ez a lépés ugyanakkor összhangban volt a Vitézi Szék Regensburgban 1960. szeptember 10-én Habsburg-Lotaringiai József Ágost elnöklete alatt megtartott alakuló ülésén kialakított álláspontjával, miszerint: „a felszabaduló ország fog dönteni a Rend végleges formája felett”.

Ez a körülmény – visszakanyarodva a *Magyar Demokratában* megjelent cikkhez – Bánó Attila állításával ellentétben – széles körben ismert, szakirodalmi munkában is fellelhető, forrásokkal alátámasztott információ.

Bánó Attila a Habsburg József Károly vezette Vitézi Rend legitimitását a Lovagrendek Nemzetközi Bizottságának elismerésével magyarázza, úgy beállítva, mintha ez egy hivatalos szerv általi akkreditációt jelentene, amivel szemben más Vitézi Rend „csak” egyesület. Sajnos a Bánó által elmondottakból nagyon fontos részletek maradtak ki.

A szóban forgó önmagát legitim Vitézi Rend néven említő szervezet ugyanis egyszerű egyesületként lett bejegyezve Svédországban, miután a tisztségéből elmozdított főkapitány sértődöttségében inkább új szervezetet alapított.

Az önmagát legitim Vitézi Rend néven nevező szervezet tehát Svédországban sem lett lovagrend, ahogyan korábban sem volt az. Ami pedig az említett Bizottságot illeti, a sugalmazás ellenére nem Uniós vagy ENSZ intézményről van szó, hanem egy magánszervezetről, ami a gyakorlatban azt jelenti, hogy az egyik egyesület „elismeri” a másikat. „Legitim” tehát a svédországi Vitézi Rend egyesület legfeljebb a tekintetben lehet, hogy a svéd jogszabályoknak megfelelően lett bejegyezve.

Történt ez 2004-ben, noha a Vitézi Rend 1992 óta legálisan működik Magyarországon, hiszen – a *Magyar*

Demokratában megjelent állítással ellentétben – az Országos Vitézi Szék feloszlató rendeletet már 1987-ben hatályon kívül helyezték.

Végezetül az a javaslat meglehetősen merésznek tekinthető, hogy a magyar állam „teremtsen rendet” a „vitézi rendek” között, hiszen az nem jelentene mást, mint a politika beavatkozását abba az autonómiába, amit maga a szuverén állam hivatott biztosítani egy demokratikus berendezkedésben a civil szervezetek számára. Ez nem csak a magyar joggyakorlatot sértené, de az EU idevonatkozó szabályaival is szembe menne. Egy jogállamban ilyen nem fordulhat elő.

Nem véletlen, hogy 2011-ben, amikor a szakadár rendi ágak Vitézi Rendbe tagozására történt kísérlet, a Honvédelmi Minisztérium csupán közvetítő szerepet vállalt.

A továbbiakban a következőkről beszélt a Vitézi Rend törvényes főkapitánya:

Főkapitány úr elmondta, hogy megválasztása egyhangú szavazással, ellenszavazat nélkül történt. Majd előadásában kitért arra, hogy a Vitézi Rend többre hivatott a hagyományörzés nemes feladatánál. Ennek szellemében megválasztása után öt vitézi munkacsoportot hozott létre. Ezek a következők:

Vitézi Rend Hagyományörző Törzskapitányság, amely a díszelő feladatok mellett aktívan részt vállal az ifjúság hazafias nevelésében. S meghívások alapon óvodákban, illetve iskolákban tart előadásokat. Maga a főkapitány úr középiskolákban több ízben is nagy sikerű előadást tartott.

Vitézi Rend Karitatív Törzskapitányság: már nemzetközileg is ismert. Több éve végzi karitatív feladatait országhatáron belül és azon kívül is a magyarok lakta területeken. Kiemelte, hogy a Covid-járvány idején a vitézek aktívan részt vállaltak a védekezésben, idős honfitársainknak segítve. A Vitézi Rend a járvány idején 47 szociális és egészségügyi intézménynek adományozott nagy mennyiségű, a védekezéshez szükséges felszereléseket. S amikor az ukrán-orosz háború kitört, a Vitézi Rend alig tíz nap alatt 40 tonna adománnyal jelent meg a határon, azzal a szándékkal, hogy adományok a kárpátaljai magyarok részére jussanak el.

Vitézi Rend Katasztrófavédelmi Század: a Belügyminisztérium alárendeltségébe tartozó Országos Katasztrófavédelmi Igazgatósággal együttműködve végzi feladatait. A századnak közel 260 képzett tagja van. A század tűzoltóautókkal rendelkezik, amikkel bemutatókat tartanak, illetve felkérésre rendezvények biztosításában segídeknek. A századnak már van erdélyi egysége is, ami ott öregbíti a Vitézi Rend hírnevét.

Vitézi Rend Hadisírgondozó Törzskapitányság: elhivatott munkát végez. Főkapitány úr azt vallja, hogy a halálban mindenki egyelő, és ezért a vitézek nemzetiségre

való tekintet nélkül teszik rendbe az elhanyagolt katonasírokat.

Vitézi Rend Honvédelmi és Sport Tagozat: a honvédelmi képzésben nem részesült férfiakat oktatja önvédelemre és harcászatra. Szintén a tagozat feladatai közé tartozik, hogy a kadétek számára honvédelmi és sport táborokat szervezzen.

Főkapitány úr elmondta, hogy az idő rövidege miatt lehetetlen felsorolni, hogy a 7000 fős vitézi állomány mennyi és milyen önként vállalt feladatokat lát el.

Kitért arra is, hogy a Vitézi Rend küldöttgyűlése egyhangú szavazással, ellenszavazat nélkül döntött arról, hogy a Vitézi Rend nevével visszaélő vitézi csoportokkal soha semmilyen tárgyalást nem folytat. Főkapitány úr megemlítette, hogy a 2011-ben a részleges egyesülésnél tett ígéretét továbbra is tartja. S a magát Történelmi Vitézi Rend Egyesületnek nevező – mai nevén Vitézek Történelmi Rendje csoportból, illetve a magát „legitim” Vitézi Rendként nevező – csoportból a hangadó főkolomposok kivételével, rangjuk megtartása mellett átveszi mindazokat, akik a jogfolytonos és törvényesen bejegyzett Vitézi Rend tagjai kívánnak lenni.

Itt említette meg, hogy bizonyos politikusok előszere-ttel méltatják a Habsburg-ház ma élő tagjait, közöttük is említve vitéz József Károlyt. A Vitézi Rend küldöttgyűlése, hogy elejét vegye bármilyen politikai vagy más jellegű nyomásgyakorlásnak, arról szavazat, hogy a Vitézi Rend tagja nem lehet a Habsburg-ház egyetlen tagja sem, illetve a velük rokonságban álló személyek sem. A Vitézi Rend küldöttgyűlés az indítványt egyhangúlag, ellenszavazat nélkül megszavazta. Főkapitány úr elmondta, hogy a Vitézi Rend szabályzata szerint minden 50 vitéz után állítanak ki 1 küldöttet. Tehát nem arról van szó, hogy ő maga vagy egy szűk kör ellenzi a Habsburg-ház tagjainak rendi tagságát, hanem az a Vitézi Rend teljes tagságát képviselő küldöttek egyhangú döntése.

Főkapitány úr sajnálatosnak nevezte, hogy az elmúlt időszakban a Vitézi Rend nevéhez hasonló szervezetek olyan személyeket avattak „vitézzé”, akik arra méltatlanok. Megemlítette Varga Viktor urat, aki évekkal ezelőtt a Szent Korona másolatával méltatlanul viselkedett vagy az úgynevezett „legitim” Vitézi Rend által avatott afrikai herceget, akinek nem ismertek a magyar nemzetért végzett vitézi érdemei.

Főkapitány úr beszédét azzal zárta, hogy „kevesebb beszéd és több tett”!

Közreadjuk a törzskapitányi ünnepi megnyitó szövegét

Tisztelt Megjelentek! Kérem, álljunk föl, és mondjuk el közösen a Vitézi Rend hitvallását!

„Hiszek egy Istenben, Hiszek egy hazában, Hiszek egy Isteni örök igazságban, Hiszek Magyarország feltámadásában. Ámen”.

Tisztelt Háznagy Asszony, Tisztelt Főkapitány Úr, Fővédnök Úr, Jószerzési Nagykövet Asszony, Tisztelt Előadóink, Tisztelt Törzskapitány és Székkapitány Urak és Úrhölgyek, Tisztelt Tisztikar, Nemzetes Urak és Hölgyek, Tisztelt Országgyűlési Képviselő Urak, a Társadalmi, a Közélet és a Művészetek jeles képviselői, Tisztelt Meghívott Vendégeink!

A Vitézi Rend részéről szeretettel köszöntöm Önöket. Megkülönböztetett tisztelettel köszöntöm a Vitézi Rend megjelent tagjait, akik közel 80 év után itt lehetnek újra a Felsőházban!

103 évvel a Vitézi Rend alapítása után mit üzenhetnénk a mai felgyorsult és megannyi gondokkal terhelt világnak, s mit üzenhetnénk az azóta megcsonkított, szeretett hazánknak?

Itt vagyunk! A történelem gonosz erői hiába törekedtek a vitézek elpusztítására, hiába próbáltak megosztani, felforgácsolni bennünket, mi itt vagyunk, s az általunk képviseltekre még nagyobb szüksége van a fékevesztett világnak!

Gárdonyi *Lámpás* című regényének prologusában így ír: „A lámpás én vagyok. Világítok a sötétségben. Utat mutatok! Nálam nélkül vak a látó is”. A Vitézi Rend ilyen lámpás, melynek fénye nem aludt el, hanem újra lángol! Mint tudjuk azonban, egy lámpás sem éghet önmagától. Kell hozzá a szikra, a tűz.

Ez a tűz bennünk nem más, mint a Szentlélek tüze. A Szentléleké, aki megőriz és megújít bennünket. Talán a mai alkalmunk mottójának is ezt adhatnánk: *conservando és renovando*.

Szépen rímelnék erre nemzeti himnuszunk költőjének, Kölcsey Ferencnek szavai: „Jelszavaink valának: haza és haladás”.

Megőrizni mindent, ami érték, és megújítani mindent, ami mára már elavult. Így továbbra is kiállunk keresztény hitünk, nemzeti identitásunk és hagyományaink, valamint gyermekeink megvédése mellett, de úgy is fogalmazhatnánk, hogy az 1920-as alapítástól kezdve az „Isten, Haza és Család” hármasának jelentősége változatlan a Vitézi Rend életében!

Természetesen nem lehetünk ugyanazok, mint 100 évvel ezelőtt, hiszen már semmi sem ugyanaz. Mégis, a múltból gyökerezve újra és újra rügyet kell hajtunk, tovább kell fejlődünk, alkalmazkodnunk kell a mai világ megváltozott körülményeihez, újra és újra meg kell mutatnunk, hogy a Vitézi Rend nem csupán egy nagymúltú, feledésbe merült szervezet, hanem egy mai, modern, ugyanakkor a hagyományaitól és értékeitől elszakíthatatlan erős közösség!

Bízom benne, hogy a most következő előadások során mindezekről mindannyian megbizonyosodhatunk! Az előadások sorát ezzel megnyitom, köszönöm szépen a figyelmet!

Vitézi Rend

Különleges centenárium

100 éves dr. vitéz kissárolaki Bercsényi Miklós nyugállományú főkapitány úr

2023. március 21-én ünnepelte dr. vitéz kissárolaki Bercsényi Miklós (sokunk Miklós bácsija), a Vitézi Rend nyugállományú főkapitánya és a Bajor Katonaszövetség tiszteletbeli tagja életének 100. születésnapját.

Bercsényi Miklós 1923. március 21-én született Mátyásföldön, vitéz kissárolaki Bercsényi Miklós huszártiszt és pazonyi Elek Renée földbirtokos első közös gyermekeként. Édesapja, Bercsényi László huszártisztként szolgált az első világháborúban, majd a háború után is folytatta a szolgálatot és folyamatosan haladt előre a ranglétrán. 1929 és 1933 között vitéz nagybányai Horthy Miklós szárnysegédje volt, később pedig páncélos átképzésben részesült, és a második világháborút páncélos ezredesként fejezte be szolgálatát, amikor is különbékét kötött az angol haderővel, így megmentve katonái és a Bergen-Belsen-i fogolytáborban őrzött több ezer ember életét. Édesanyja, Elek Renée régi földbirtokos család sarja volt, aki a családi tűzhelyre vigyázott és nevelte gyermekeit.

Bercsényi Miklós általános iskolai tanulmányait Budapesten végezte, majd a ciszterci gimnázium diákja lett. Édesapja szárnysegédi megbízatásának végéig a nyári szünet egy részét és az iskolai tanévek elejét Gödöllőn töltötte, ahová Horthy kormányzó úr egész kíséretével kitelepült. Négy, körülbelül hasonló korú gyerekekkel együtt minden nap autóval mentek iskolába Budapestre, melynek különlegessége abban (is) rejlett, hogy a gépjármű megkülönböztetett rendszámmal rendelkezett, így még a forgalmat irányító rendőrök is rendre tisztelegtek elhaladásukkor. Ötödik osztályos korában Kalocsára ment, és a jezsuita internátusban és gimnáziumban folytatta tanulmányait, ahol sikeres érettségit tett. Jó vívó és lövész hírében állt már diákéveiben is, a sport szeretete egész életében végigkísérte. Lőni nagyapjától, pazonyi Elek Jánostól tanult, míg vívni Italo Santelli olimpiai ezüstérmes vívótól, aki a korszak legjelentősebb vívóoktatója volt. A vívás és lövészet mellett a repülés volt még nagy szen-

vedélye Bercsényi Miklósnak, aki vitorlázó cserkészként az „A” és „B” vizsgákat is sikeresen letette, majd egy

tanfolyam keretein belül egy Bücker-Jungmann repülőgépen is tanult. A repülés iránti nagy érdeklődésből is adódott, hogy eredetileg repülő-tiszti iskolában szeretne volna folytatni tanulmányait, azonban anyai nagyapja hirtelen megbetegedése után a család úgy döntött, hogy agrár tanulmányokat kell végeznie, és át kell vennie majd a családi

birtok vezetését. A családi döntés értelmében a Mosonmagyaróvári Mezőgazdasági Főiskolán folytatta tanulmányait, ahol 1944-ben szerzett agrármérnöki diplomát.

1944-re Magyarország katonai és politikai helyzete igen súlyosra változott, így apja tanácsára bevonult katonának, és a páncélosokhoz került. Az alapkiképzés után tartalékos tisztképző iskolába került, és előbb szakaszvezetői, majd hadapród őrmesteri rendfokozatot kapott. A háborús helyzet miatt novemberben a harckocsi tanezred Esztergom-táborból Bergen-Belsenbe került áthelyezésre, Bercsényi századát pedig Erlangenbe, egy német „Panther” tanezredhez rendelték. Itt a század német harc-kocsira való kiképzésben részesült. A kiképzés során történt, hogy a szövetségesek éjjel és nappal is bombázták Nürnberg városát, mely során a század aktív résztvételt nyújtott a civil lakosság mentésében. A kiképzést köve-

tően az egységet Magyarországra vezényelték, azonban a bombázások miatt a német infrastruktúra súlyosan sérült, így csak kerülővel és nagy idővesztéssel történő szállításra volt lehetőség. A század tagjainak a második világháború végét a hadifogság jelentette végül. A hadifogságból Bercsényi Miklós 1945-ben tért haza. Budapesti lakásuk megsemmisült a bombázás során, így a családi birtokukra, Tenkre ment, ahol megtalálta családjá többségét. Az édesapja csak 1947-ben csatlakozhatott a családhoz, miután a kommunista hatalom szabadon engedte.

A kommunista hatalom az egykori családi birtokból csak 100 hektár szántóföldet hagyott meg, azonban az eszközöket, állatokat és az épületeket

mind elvette. Két évig egyedül művelte a megmaradt földterületet Bercsényi Miklós, majd 1947-ben munkahelyet kapott a mezőgazdasági minisztérium keretein belül, Balassagyarmaton. 1947-ben kötött házasságot első feleségével, akivel 1951-ig laktak Balassagyarmaton. 1951-ben a kommunista hatalom „szabotálás” vádjával elítélte és 2,5 év fogságra ítélték. A büntetésből 18 hónapot egy kőbányában dolgozott, majd egy raboknak szánt mezőgazdasági üzemhez helyezték át, ahol rab-agronómusként dolgozott. A szabadulást követően Szikszón helyezkedett el, ahol egy 7500 hektárnyi földdel rendelkező állami gazdaság vezető agronómusa lett. A börtönidő alatt családját rendőri erőszakkal elűzték a családi birtokról és szüleit kitelepítették egy földbe ásott és földdel fedett kunyhóba. Édesapja nyugdíját megvonták, és a szomszédos állami gazdaság vezető agronómusa kondásként foglalkoztatta, így legalább egy csekély fizetéssel és megbízottsággal rendelkeztek. Két év után engedélyezték az átköltözésüket egy gazdasági épületbe és 1956-tól édesapja kapott egy bizonyos összegű nyugdíjat.

1956 során Bercsényi Miklós a határ mentén élő munkatársaitól értesült arról, hogy jelentős mennyiségű szovjet egység vonul befele Magyarországra október 27-e óta, így tudta, hogy „a szabadságunk hamarosan véget ér”. A szovjet megszállást követően az államhatalom felállította az úgynevezett pufajkásokat, akik éjszakánként anti-kommunista személyeket gyűjtöttek össze és verték halálra. 1957. február 13-án éjszakán Bercsényi Miklóst is fegyveresek keresték fel, és egy teherautón kb. 15 kilométerre szállították. A teherautó megálltával le kellett szállnia, teljesen le kellett vetkőznie, majd egy kb. 20 emberből álló csoport állta körbe, akik gumibottal kezdték el verni. Hosszas verés után csak úgy tudott megmenekülni, hogy eljátszotta eszméletlenségét. Ezt követően a verés abba maradt, a fegyveresek kifektették egy időre a hóra, majd az egyik odaadta a ruháit és azt parancsolta, hogy öltözzön fel és menjen haza. Az incidenst követően további zaklatások nélkül, egészen 1959-ig dolgozott Szikszón.

1959-ben az állami gazdaság központjába került, így az egész család Budapestre költözött. 1959-től 1985-ig dolgozott a központban, ahol két főosztály vezetői állását töltötte be egyszerre. 1970-ben a mezőgazdasági minisztérium felajánlott egy álláslehetőséget számára a FAO-nál (Élelmezésügyi és Mezőgazdasági Világszervezet).

Így került 1971-ben Yemenbe, ahol feladata egy kísérleti farm kiépítése volt a Tihama sivatagban. Yemenben összesen négy évet töltött, ahol sikeresen kiépítésre került a kísérleti farm. Ez idő alatt elvált feleségétől és újraházasodott. 1981-ben második felesége betegségben elhunyt, melynek hatására Bercsényi Miklós szívinfarktuszt kapott. A gyógyulást követően nyugdíjazását kérte, azonban a régi osztályain nyugdíjasként tovább dolgozott, egészen 1985-ig. Ebben az évben a kereskedelmi kamara főtitkára új álláslehetőséget ajánlott neki egy osztrák illetőségű kereskedelmi cégnél, amelynek kelet-európai igazgatójaként egészen 1996-ig dolgozott. Eközben a rendszerváltás után édesapját rehabilitálták, és vezérőrnaggyá léptette elő a köztársasági elnök. Magát Bercsényi Miklóst is rehabilitálták, mely során először nyugállományú századosi, majd 1996-ban nyugállományú alezredesi előléptetésben részesült.

1992-ben a Vitézi Rend működését újra engedélyezték Magyarországon. Bercsényi Miklós, mint 1939-ben (várományosi jogon) avatott vitéz, jelentkezett a Rend akkori vezetőségénél, és régi bajtársaival sikeresen újraépítette Magyarországon a Vitézi Rendet. A hazatelepült Vitézi Renden belül számos magas pozíciót ellátott, és szervezőtevékenységének hála a Rend folyamatosan fejlődött. Legmagasabb beosztását, a főkapitányi tisztséget 2003. május 31-től egészen a 2004-es májusi küldöttgyűlésig töltötte be, amikor is korára való tekintettel lemondott, és az új főkapitány, dr. vitéz Várhelyi András nyugállományú főkapitányi pozíciót adományozott számára. 2012-ben jelent meg „A Vitézi Rend magyar örökség” című könyve, melyet vitéz Bősze

Józseffel együtt írt. Jelenleg Egerben él. Bár nyugállományba vonult, azonban napjainkban is aktívan követi a rendi életet, és ha kell, akkor tanácsot vagy segítséget nyújt a fiatalabb generációknak.

Szolgálatában elért fontosabb eredmények: a Vitézi Rend újraalakítása és kiépítése Magyarországon, a szétszakadás utáni egyesülési tárgyalások előremozdítása, a Vitézi Rend történetének megírása, szövetségkötés a Bajor Katonai Szövetséggel. A Rend aktív állományában eltöltött évei során számos eredményt ért el, melyekkel örökké beírta nevét a Vitézi Rend történetébe.

vitéz Oláh Szabolcs
központi hadnagy
sajtó- és média referens

Emlékezés

30 éve temették újra vitéz nagybányai Horthy Miklós kormányzó urat, a Vitézi Rend alapítóját

2023. szeptember 3-án történt Kenderesen a Horthy család tagjainak újratemetésének 30. évfordulója alkalmából rendezett megemlékezés. A rendezvényen a Vitézi Rend több mint 200 vitézzel képviselte magát, így emlékezve a kormányzó úrra és családtagjaira.

A kormányzó úr 1957. február 9-én halt meg a portugáliai Estorilban, és végakarata alapján addig nem szállíthatták haza holttestét, amíg a szovjet csapatok ki nem vonultak Magyarországról. A rendszerváltásnak köszönhetően az utolsó szovjet katona is elhagyta hazánk területét 1991. június 19-én. A megszálló erők kivonását követően 1993. szeptember 4-én temették újra vitéz nagybányai Horthy Miklóst, jószáshelyi Purgly Magdolnát és ifj. vitéz nagybányai Horthy Miklós.

A kormányzót, a feleségét és fiukat a Kenderesen található családi kriptában helyezték örök nyugalomra. A Horthy család kriptáját az 1920-as években építették, a református és katolikus temető mezsgyéjére. Az épületben 20 sírhely található. A családi sírboltban nyugszanak a kormányzó nagyszülei, szülei, testvérei és gyermekei.

Az újratemetés során több mint százezer Magyarországon élő ember rótta le tiszteletét, illetve az elcsatolt területeken és külföldön élő magyarok és külföldiek. A

kormány részéről jelen volt Antal József miniszterelnök és számos kormánytag, illetve a legtöbb politikai párt és szervezet is képviseltette magát.

Meg kell emlékezni arról, hogy a Horthy család hamvainak hazahozatalában anyagilag és szervezés vonatkozásában oroszánrészt vállalt a volt tengerésztisztek szövetsége, élükön vitéz Dávidházy András hosszújaratú tengerészkapitány. Ekkor a Vitézi Rend egy díszszázaddal képviselte magát a temetésen.

Az újratemetés 30. évfordulója alkalmából rendezett megemlékezés 2023. szeptember 3-án zajlott le, melyen a Vitézi Rend több mint 200 vitézzel képviseltette magát és emlékezett meg. Az emlékezés sorát a 11:30-kor, a kenderesi Református templomban tartott emlékező istentisztelet nyitotta. Az istentisztelet a bevonulással kezdődött, mely során először a Vitézi Rend zászlói, majd Nt. Répási István lelkész úr és végül a megjelent politikai vezetők foglalták el helyeiket. Az istentisztelet alatt számos alkalommal került szóba Horthy kormányzó úr kimagasló tettei, mellyel hazánkat szolgálta, illetve külön köszöntésre került a Vitézi Rend és vezetője, vitéz gróf Molnár-Gazsó János főkapitány úr. Az istentiszteletet kivonulással záródt.

Az istentiszteletet követően az összegyűlték átvonultak a Horthy Ligetbe. Itt standok várták a megjelenteket, ahol az ebéd megvásárlására és elfogyasztására volt lehetőség. Egy igazán jó hangulatú beszélgetés alakult ki, mely során a rég látott arcok mellett számos új arc is feltűnt. A szabadidő eltöltését követően a Vitézi Rend tagjai menetszlopba fejlődtek, és rendezett sorokban átvonultak az ünnepi műsor helyszínére.

Az ünnepi műsor 15-kor vette kezdetét. A zenei aláfestést az MH Veszprémi Légierő Zenekar szolgáltatta. Beszédet mondott Barabásné Forgács Edit, Kenderes város polgármestere, F. Kovács Sándor országgyűlési képviselő, Hubai Imre Jász-Nagykun-Szolnok vármegyei főispán, Fazekas Sándor volt agrárminiszter, illetve so-

kan mások. Jászai László, Jászai Mari díjas színművész elszavalta a Magyar Hírszemle. Később a „Szép vagy, gyönyörű vagy, Magyarország” című dalt mondta el tárogató kíséretében. Az ünnepi műsor 4-kor zárult

Az ünnepi műsort követően a Vitézi Rend tagjai menetszlopba fejlődtek a rendezett átvonulás érdekében. A menetszlopot vitéz Veres Kálmán székkapitány vezette, őt követte a Vitézi Rend központi zászlója és a zászlóki-sérők, a központi zászló után helyezkedett el vitéz gróf Molnár-Gazsó János főkapitány és vitéz losonczy báró Bánffy Szilvia Ildikó VR jószolgálati nagykövet, utánuk a Vitézi Rend tisztkara, majd a Vitézi Rend törzskapitánysági zászlói, végül a megjelent vitézek. A menetszlop rendezett módon vonult át a Horthy kriptához, ahol megtörtént a koszorúzás.

A Vitézi Rend Központi törzskapitánysága nevében az emlékezés koszorúját vitéz gróf Molnár-Gazsó János főkapitány, vitéz losonczy báró Bánffy Szilvia Ildikó Vitézi Rend jószolgálati Nagykövet, Erdélyi Biztos és vitéz Kátay-Barba Rafael Péter székkapitány helyezték el. A Központi Törzs mellett, az alábbi törzskapitányságok helyezték el koszorúit: Pest vármegyei törzskapitányság, Csongrád-Csanád, Békés vármegyei törzskapitányság, Győr-Moson-Sopron vármegyei törzskapitányság, Borsod-Abaúj-Zemplén vármegyei törzskapitányság, Hajdú-Bihar vármegyei törzskapitányság, Heves vármegyei törzskapitányság, Háromszéki törzskapitányság, Szabolcs-Szatmár-Bereg vármegyei törzskapitány-

ság, Komárom-Esztergom vármegyei törzskapitányság, Fejér-Veszprém vármegyei törzskapitányság, Nógrád vármegyei törzskapitányság, Vas-Zala vármegyei törzskapitányság, illetve a Karitatív részleg és a Vitézi Rend kadétjai.

A koszorúzást végén nagy vihar támadt, mely a koszorúzókat tömegét megtépázta, azonban kiemelendő, hogy a Vitézi Rend tagjai rendezett sorokban vonultak el. A koszorúzást követte a nap zárását jelentő vasúttörténelmi

kiállítás megnyitójára, melyre a korhű állapotába visszaállított kenderesi vasútállomáson került sor 17:30-kor. A különleges tárlatot Lázár János, közlekedésért is felelős miniszter nyitotta meg. A kiállítás anyagát a Magyar Műszaki és Közlekedési Múzeum biztosította. A kiállítás megnyitón kettő ritkaság, Horthy Miklós különvonatának egykori étkezőkocsija, a Turán 9. és a Maybach Zepelin túrakocsi is megtekinthető volt.

*vitéz Oláh Szabolcs
központi hadnagy*

Emlékezés és kopjafa avatás Szegeden

„Trianon 103” a magyarság gyásznapja, de az emlékezés mellett a nemzeti hovatartozás hangsúlyozása is.

Szegeden a Horthy ligetben, a Szelezky szabadtéri színpadon emlékeztünk, a Vitézi Rend Csongrád-Csanád, Békés vármegyei törzskapitányság szervezésében. Maroknyi hazafi (80 fő) emlékezett egy százhetvenezres nagyvárosban és tett hitet amellett hogy igenis min-

denkinek tudnia kell a valós történelmi tényeket.

Megemlékező beszédet mondott vitéz Dorogi György őrmester úr, a Csongrád-Csanád vármegyei önkormányzat független képviselője. Meghallgathattuk Garzó Gabriella verseit, valamint vitéz dr. Ótott Ferenc törzskapitány úr előadásában Sajó Sándor: „Magyarnak lenni” című költeményét.

Az emlékezés ünneppé vált, hiszen leleplezhattük Bárdos Zoltán faddi fafaragó mester alkotását, vitéz nagybányai Horthy Miklós kormányzó életét összefoglaló kopjafát, és meghallgathattuk Nt. Répási István református lelkész áldását, majd a jelenlévők elhelyezték a megemlékezés virágait.

Köszönöm a jelenlévők megtisztelő részvételét, többek között vitéz Horvátné Gábor Mónika nemzeti asszonynak és vitéz Horváth Zsolt nemzeti úrnak, vitéz Grosh Attila törzskapitány úrnak, Nt. Répási István Kenderes város református lelkészének és természetesen Bárdos Zoltán fafaragó mesternek. Köszönöm továbbá a Csongrád-Csanád, Békés vármegyei törzs aktív állományának részvételét.

*vitéz Juhász Péter
hadnagy*

Gróf Széchenyi Istvánra emlékeztek 2023-ban

A Széchenyi Társaság 2023. szeptember 21-én, gróf sárvárfelsővidéki Széchenyi István születésének 232. évfordulóján rendezett megemlékezést, melyen közreműködött és az emlékezés koszorúját elhelyezte a Vitézi Rend Hagyományörző Törzskapitánysága is.

„A legnagyobb magyar”, gróf sárvárfelsővidéki Széchenyi István államférfi, valóságos belső titkos tanácsos, császári és királyi kamarás, író, polihisztor, közigazdász, a Batthyány-kormány közlekedési minisztere 232 évvel ezelőtt, 1791. szeptember 21-én Bécsben látta meg a napvilágot.

A gróf Széchenyi család a legtehetősebb magyar főúri családok egyike volt. Édesapja, gróf Széchenyi Ferenc, a Magyar Nemzeti Múzeum alapítója, édesanyja tolnai Festetics Julianna grófnő, gróf Festetics Pál lánya, aki első férje, Széchenyi József 1775. november 20-án bekövetkezett halála után, 1777. augusztus 17-én pápai engedéllyel annak testvéréhez, Ferenchez ment feleségül.

Széchenyi István gyermekkorát Nagycenken és Bécsben töltötte. Nevelését atyja irányelvei szerint Lunkányi János magántanító vállalta magára, egyes tantárgyak oktatását azonban külön szaktanárok végezték. Ezek között volt például Révai Miklós, a magyar nyelvészet egyetemi tanára, aki kiemelkedő rajzkészséggel is rendelkezett, az építészetre tanította – a Franciaországból menekült – Antoine Poupar házi káplán pedig olasz és francia nyelvből adott neki órákat.

Középfokú iskoláit magánúton végezte, de nyilvánosan, magyar páterek előtt vizsgázott. Apja akarata szerint 17 éves korában már katona lett. Más forrás szerint 18 évesen, katonai pályája megkezdésekor hagyta abba a rendszeres tanulást. A Napóleontól tartó Habsburg vezetés 1796-tól erőteljes újoncbehívásokat és magyar nemesi felkeléseket szervezett. Az 1808-as nemesi felkelésről intézkedő törvény szerint minden nemes csa-

ládból egy embernek be kellett lépnie a hadseregbe. A Széchenyi család úgy döntött, mindhárom fiát katonának küldi. Az ifjú István a katonai pályán kiválóan helytállt. Helytállását is jelzik azon magas kitüntetések, melyeket neki ítéltek: az orosz Szent Vlagyimir-rend IV. osztályának lovagkeresztje, a porosz Pour le Mérite (1814), a Szent-Móric és Lázár-rend fehér kereszt, a Szent-Ferdinánd-rend kiskereszt, az osztrák Hadseregkereszt, a Szentlélek-rend.

Már a fentekben leírtak is érdemes férfiúvá teszik arra, hogy a magyar nemzet emlékezzen életére. Azonban ezek mellett még sokkal többet is tett, melyek felsorolására egy nap is rövid lenne.

A Széchenyi Társaság 2023. szeptember 21-én, Széchenyi születésének 232. évfordulóján rendezett megemlékezést. A megemlékezés 16 órakor kezdődött, amikor is a Magyar Tudományos Akadémia előtti Széchenyi István téren álló szobornál az emlékezők elhelyezték a kegyelet virágait.

Ezt követően 17 órakor kezdődött egy emlékülés, a Magyar Tudományos Akadémia első emeleti Felolvasó termében. Itt a résztvevők előbb meghallgathatták Szemereki Zoltán elnök köszöntőjét, majd Schulek János tudományos előadását, végül Sinkovits-Vitay András szavalatát.

Az eseményt a 18 órakor kezdődő díjátadó zárta, ahol a Széchenyi Társaság 2023. évi díjazottjai vehették át elismerésüket. Az idei évben díjazásban részesültek: Miholics Zoltán tanár, Dávid Imre, a Magyar Evezős Szövetség örökös elnöke, Schulek János építészmérnök, illetve Szőke Lajos és felesége Szőke Ágnes.

A felemelő eseményen közreműködött és az emlékezés koszorúját elhelyezte a Vitézi Rend Hagyományörző Törzskapitánysága és a vitéz Mikecz Kálmán Magyar Huszár és Lovas-hagyományörző Társaság.

vitezirend.com

Széchenyi István gondolatai:

„Ha valaki éltében ürességet talál, órai hasztalanul s unalommal folynak, s ő nemigen érti s tudja: mire való, mért van s mért él? Bizonyára elfelejté vagy soha eszébe sem juta, hogy van hazája. Nem öli az unalom, kevés lesz annak a huszonnégy óra, s nem untatja azt a kora nyári hajnaltámadat, ki honja ügyében fáradoz. A legszentebb kötelesség teljesítésének érzése tölti be az élet minden helyzetiben édes meglepéssel a hív hazafit, legyen herceg, legyen zsellér!”

„Nem nézek én, megvallom, annyit hátra, mint sok hazámfia, hanem inkább előre; nincs annyi gondom tudni, »valaha mik voltunk«, de inkább átnézni, »idővel mik lehetünk s mik leendünk«”.

Hagyományörzés

A magyar huszár a jövő alakítói között

A Vitézi Rend Hagyományörző Törzskapitányságának a tagjai több településen is rendhagyó foglalkozásokat tartottak.

A Vitézi Rend tagjai fontosnak tartják, hogy a fiatalabb generációk minél hamarabb és minél részletesebben megismerjék hazánk dicső múltját. A múltunk ismerete nem a hamu őrzése, hanem a jövő biztosítása, így fontos, hogy a hazánk gyermekei megismerjék a magyar-ság történelmét. Amint Babits Mihály is mondta egykor: „Múlt nélkül nincs jövő, s mennél gazdagabb a múltad, annál több fonálon kapaszkodhatsz a jövőbe”.

A Vitézi Rend Hagyományörző Törzskapitányság tagjai sok helyen megtalálhatók. Találkozni lehet velük a koszorúzásokon, a megemlékezéseken és a hazai óvodákban és iskolákban, ahol a fiatal generációknak tanítják hazánk aranybetűvel írt múltját és mutatják be a magyar huszárt.

A mostani alkalommal Törökbálintra, Tökölre és Szigetszentmiklóásra mentek el, ahol a helyi óvodákba látogattak el és mutatták be a magyar lovasfegyverem, a huszárság dicső emlékét. A kicsik nagyon érdeklődők voltak és nagy örömet okoztak nekik a huszárjaink.

Szabolcs-Szatmár-Bereg vitézei is ünnepeltek

Március 15-én nem is egy helyen ünnepeltek, hanem ünnepség sorozatban vettek részt a Szabolcs-Szatmár-Bereg vármegye vitézei.

A sorozat Kisvárdán kezdődött március 14-én a Szent György Általános Iskolában. Vitéz Szeregyi György és Katkó László – akik egyben a kisvárdai Rákóczi Lovasai Hagyományörző Csoportnak is tagjai – korhű kuruc és huszár ruhában készítették az iskolás gyermekeket ámitó csodálkozásra. A szó szoros értelmében tátott szájjal figyelték az előadást. Bemutatták a történelmi zászlókat, a huszárok lovas szerszámaikat, szablyákat, fegyvereket. Az érdeklődést teljesen lekötő módon adták elő a huszárok a mondanivalójukat a gyermekek legnagyobb örömeire.

Az ünnepi sorozat Mátészalkán folytatódott március 15-én, ahol vitéz Bereczki Attila, vitéz Bereczki László és vitéz Bereczki Péter vettek részt az ünnepi koszorúzáson,

képviselve a törzskapitányságunkat. Sajnos a rossz idő a szabad térről az iskolába kényszerítette az ünneplőket, de a koszorúzást sikerült mégis a szabadtérben végrehajtani, méltóképpen megemlékezve a márciusi ifjakról.

Ehhez kapcsolódott egy kevésbé ünnepi, de fontos program: a nyíregyházi Huszárok Emlékparkjának rendbe tétele. A téli időjárást, a havat és a fagyot megsínylette az emlékhely, a zöld növényzet előbújása pedig külön gondot okozott a fehér kavicsok között. Vitéz Polonkai János rendtársunk és vitéz dr. Ivancsó István amennyire lehetett, az ünnep fényének megfelelő rendbe hozta a területet két délután folyamán. A bronz emlékművek is le lettek mosva. Éljenek az akkori, a mindenkori, a mostani márciusi ifjak!

*Dr. Ivancsó István
vitézi hadnagy*

A magyar huszár Balatonyörkön

Balatonyörkön a magyar huszárt a Vitézi Rend Hagyományörző Törzskapitányság tagjai mutatták be mint hungarikumot.

„Megkülönböztetésre, kiemelésre méltó érték, amely a magyarságra jellemző tulajdonságával, egyediségével, különlegességével, minőségével a magyarság csúcsteljesítménye, amelyet külföldön és belföldön egyaránt a

magyarság eredményeként, kiemelt értéként tartanak számon, védett természeti érték, kiváló nemzeti termék, amit a Hungarikum Bizottság hungarikummá minősít, és ami a törvény erejénél fogva hungarikum” – írják annak kapcsán, hogy mi is a hungarikum.

A tokaji aszú és a karikás ostor mellett a hungarikumok listáját gazdagítja a magyar huszár is, amely 2017 óta élvez védettséget. Nem véletlen, hogy a hungarikumok között tartjuk számon, mivel a magyar-török harcok idején alakult ki hazánkban és több kontinens országában is sor került huszár alakulatok megalakítására, jószerivel magyar huszárok segítségével. Több európai országban a

mai napig léteznek huszár alakulatok, akik bár már nem lóháton, de ugyanazt a feladatot végzik, mint lovas elődeik (pl. Franciaország).

E magyar fegyvernem évszázadokon át megmutatta, hogy fegyverforgatói milyen nagy bátorsággal és mennyi fortélyal rendelkeznek. Számos egykori legendás huszár neve a napjainkban is kering a

köztudatban. Ilyenek például: gróf futaki Hadik András (Berlin megsarcolója), Skultéty László (a leghosszabb ideig szolgáló magyar huszár), Fabriczi Kováts Mihály („az amerikai lovasság atyja”), báró barbácsi és vitézvári Simonyi József („a legvitézebb huszár”), gróf székesi Bercényi László (II. Rákóczi Ferenc testőrségének századosa, Franciaország huszárságának alapítója) stb.

A hungarikummá nyilvánított értékeket egész évben bemutatják hazánk területén, hogy minél többen megismerhessék ezen értékeket. Nagy öröm és megtiszteltetés tagjainknak, hogy részt vállalhatnak hazánk értékeinek őrzésében.

Újra avatták vitéz Balogh Iván családi sírkövét

2023. szeptember 23-án (szombaton) 17 órakor a kiskunhalasi római katolikus temetőben, avatták újra vitéz Balogh Iván családi síremlékét, melyhez a Vitézi Rend tagjai pénzbeli segítséget nyújtottak.

Balogh Iván 1906-ban született Kiskunhalason. 1924-ben a Szilády

Áron Gimnáziumban érettségizett, majd gyógyszerésznek tanult. 1942. szeptember 11-én századparancsnokként a szovjet harctéren harcolt. Az urivi hídfőért vívott harcokban fejlődést kapott, ennek következtében hősi halált halt. Posztumusz vitézzé avatták. Földi maradványait a harcokban elesettekkel közösen, idegen földbe temették el, ezért a családja a kiskunhalasi temetőben ta-

lálható sírhelyük feliratában emlékezett meg róla. Mára ez a családi síremlék gazdátlanra vált, ezért a Pásztortűz Egyesület idén májusban adománygyűjtést szervezett a sírkő megmentésére. Ehhez a gyűjtéshez csatlakoztak a Vitézi Rend tagjai. A gyűjtés sikerrel járt, így a szervezet a római katolikus temető régi kövek tárába helyeztette át az obeliszket.

Az avatás után, 18 órakor szentmise végeztek az alsóvárosi plébániatemplomban Balogh Iván emlékére. Utána a plébánia udvarán szerény, kis vendégfogadás volt.

II. Rákóczi Ferenc 347. születésnapja

A Szabolcs-Szatmár-Bereg Vármegyei Törzskapitányság vitézei a Kuruc Hagyományörző Huszárokkal ünnepelték II. Rákóczi Ferenc nagyságos fejedelem 347. születésnapját két helyszínen is. Igaz, hogy az idén nem kerek évfordulót ünnepeltünk, de annál nagyobb tisztelességgel tettük.

Az első ünnepség a regéci várban zajlott le 2023. március 25-én, szombaton. Abban a várban, amit a nagyságos fejedelem dédapja szerzett meg a családnak, és ahol egyéves korától a kis Ferkó (mert itt így nevezték), az első éveit töltötte. Szép tárogató játék után nemcsak az országgyűlési képviselő és a polgármester mondott igen tartalmas beszédet, hanem az ünnepség gerincét adó, Rákóczira emlékező, hazafias, a mának is szóló színészi, lélekemelő műsor is emelte az ünnepség fényét. A hozzá kapcsolódó kulturális, emlékező programok ezt folytatták. Korhű ruhába öltözött lányok és fiúk mutattak be szintén korhű táncokat, színészek szavaltak és énekeltek, zenészek játszottak. A koszorúzás alkalmával a Vitézi Rend nevében dr. Ivancsó István vitézi hadnagyot és Szeregyi György vitézt is szólították az emlékezés koszorújának az elhelyezésére.

A második ünnepség 2023. március 26-án, vasárnap hasonlóan felemelő élményben részesítette a résztvevőket. Ez Borsiban zajlott a mostanra szépen helyreállított Rákóczi-kastélyban, ahol a nagyságos fejedelem született. Itt is tárogatójáték invitálta hosszasan az ünneplőket. Egy hosszán tartó, egyórás kultúrműsor adta az ünneplés

alapját. Több együttes lépett fel különböző formációkban. Volt katonazenekar, dudaszó, vonósnégyes, trombita és kürt zene, énekes műsor, zongorajáték. A műsor gerincét pedig a Rákóczi induló megszületése, kialakulása, különböző formációkban való előadása képezte: ez volt az a hazafias zene, ami már Kölcsey műve előtt a magyar himnuszt jelentette. (És nagyon szomorú volt konstatálni, hogy a magyar Himnuszunk és a Szózatunk még most sem hangozhatott el Borsiban, 2023-ban Szlovákiában, noha az Európai Unió tagjai vagyunk!) Az államtitkári és magyar pártelnöki lelkesítő beszéd után az emlékezés koszorúját a Vitézi Rend nevében dr. Ivancsó István vitézi hadnagy és vitéz Szeregyi György helyezte el nagyságos fejedelem szobra előtt a műsorvezető szólítására.

Mindkét ünnepség igazán színvonalasan zajlott le. Emellett pedig az a hazafias lelkesedés, ami eltöltötte nemcsak a szereplőket, hanem a jelenlévőket is, valóban felemelő élmény volt. Öröm volt részt venni rajtuk, öröm volt a nagyságos fejedelem örökösének érezni magunkat. Bárcsak minél több honfi- és nemzetársunk érezné és tapasztalná meg a felemelő érzést: elődeink büszkeségével jó magyarnak lenni!

A mindkét helyszínen sokszorosán elhangzó jelszó segítsen bennünket, mai magyarokat is a haza és a szabadság szeretetében: „Cum Deo pro patria et libertate! – Istennel a hazáért és szabadságért!”

*dr. vitéz Ivancsó István
vitézi hadnagy*

Szent István Napok 2023 – New Byth

Idén először került megrendezésre 2023. augusztus 19-20-án a Back Stage Art, Zapletál Gyöngyi és a Vitézi Rend UK tagjainak szervezésében, a két napos Szent István napi fesztivál, melyen államalapítási ünnepünkhöz hűen, színes hagyományörző programokkal emlékeztünk meg. A helyszín a skóciai, festői környezetben lévő New Byth-ban volt. Házigazdánk – a 7 hektáros North Lodge

farm tulajdonosa – Simon Richard mindent megtett annak érdekében, hogy a helyszínre érkezők csodálatos területen tölthessék hétvégéjüket.

Szombat reggel – sajnos – az égiek nem akartak kedvezni a rendezvénynek, a Skóciában megszokott esős időre ébredt a fesztiválózni vágyók tábora. Egy kicsit féltünk, hogy elmossa az eső a fesztivált, de végül nagy

kegyesen elvonultak az esőfelhők és gyönyörű napos idő váltotta fel a szomorkás délelőttöt.

A fesztiválra körülbelül száz ember látogatott el, ami egy szárnyait bontogató, a legközelebbi nagyvárosoktól (Inverness, Aberdeen) egyórányira található rendezvényhez képest nem mondható rossznak, biztosak lehetünk benne, hogy a következőn már többen leszünk.

A rendezvényre kivonult az aberdeeni székhelyű Goulash Étterem sátorral, így az éhes fesztiválozók sok egyéb finomság mellett lángost, sült hurkát, kolbászt, és kürtöskalácsot is ehettek. A gasztronómiai élményeket fokozták a megrendezett bogrács-főző verseny remekművei. A versenyre benevezett csapatok közül a zsűri egyhangú döntésével a Vitézi Rend csapata lett a győz-

tes a mennyei bagolyásával, amit még a nemzeti szalaggal átkötött cipőban való tálalás csak fokozott. Az első helyezettek járó elismerő oklevelet Kálmán László Edinburgh-i főkonzul védjegyezte.

A színes programskálában többek között szerepelt néptánc, kézműves foglalkozás, tűzijáték, vitéz Péter Attila kádár-mester beavatott minket a hordókészítés rejtelseibe, vitéz Sáfrány Zoltán atya istentiszteletet tartott, Simon Dominiknak köszönhetően az érdeklődők ijázkodhattak is, és természetesen a zenei programok sem maradhattak el. Vörös Renátó és Siklósi Olivér akusztikus gitárjukkal és fantasztikus hangjukkal szórakoztatták a közönséget, végül a szombati estét a tűzijáték után a remek hangulatú retródiskó zárta.

Bátran kijelenthetjük, hogy egy fantasztikus rendezvénysorozat indult útjára, a szervezésben részt vállaló nemzetes hölgyek és urak mindent meg fognak tenni a sikeres folytatáshoz.

*vitéz Simon Enrico
hadnagy*

Lengyel-magyar barátság ápolása Vámosmikolán

Olexa Miklós az Ipoly Túra Egyesület elnöke vámosmikolai származása révén indítványozta, hogy emlékkövet állítsanak Vámosmikolán a faluban elszállásolt lengyel menekült katonák emlékére. A kezdeményezéshez sokan aktívan csatlakoztak, Bárdi Alex polgármester, Korinna Wesolowski, az Országos Lengyel Nemzetiségi Önkormányzat képviselője, Sebastia Keciek, Lengyelország Budapesti Nagykövete, Grzegorz Lubczyk, volt Lengyel Nagykövet és több lengyel nemzetiségi szervezet.

1939. szeptember 25-én mintegy 500 főnyi lengyel menekült katona érkezett Vámosmikolára. Az üresen álló kaszárnyákban helyezték el az internáltakat. Ismereteink szerint az Alsó- és Középső-Ipoly mentén 1939 és 1944 között Szob, Helemba, Leléd, Szalka, Letkés, Ipolypásztó, Ipolybél, Vámosmikola, Ipolyság, Tesmag, Ipolyhídvég, Drégelypalánk,

Dejtár, Ipolybalog, Nagycsalomja, Kóvár, Ipolyvarbó és Ipolytarnóc, továbbá Párkány, Garamkövesd, Dunamocs, Ebed, Bény valamint Zseliz fogadott be katonai és polgári menekülteket.

Szállásukat a laktanyában és a közeli tornateremben alakították ki. A tábor lakóinak ételmezésébe a helyi lakosok is besegítettek. A később kialakult rend szerint a tisztiek a községben étkeztek, a sorállomány ellátását a tábori konyha biztosította.

Elżbieta Isakiewicz lengyel író „Vörös ceruza” című művében írja, hogy a helembai lengyel polgári menekülteket befogadó táborban találkozott először id. Antall József, a háborús menekültek elhelyezéséért, ellátásáért felelős kormánybiztos és Henryk Sławik – utóbb a Magyarországi Lengyel Polgári Bizottság elnöke. Helembáról vitte őt segítőtársának a kormánybiztos Budapestre. A lengyelek Antall doktort – aki később Sławik-

nak köszönhette életét – csak a „magyarországi lengyelek apója”-ként emlegettek, míg Sławik méltán érdemelte ki a „lengyel Wallenberg” nevet. Mindketten megkapták „A Világ Igazainak egyike” kitüntető címet. Táborigazgató is érkezett velük. A templomban vasárnaponként lengyel misét tartottak, melyen a helybeliek is részt vettek.

A magyarok barátságosan fogadták őket, szabadon járhattak-kelhetek, több családnál besegítettek a ház körüli teendőkhöz, többen családot alapítottak.

1943-ban a Polgári Bizottság Ipolyszalkán a tiszteknek autózest, Vámosmikolán elektrotechnikai, Letkésen méhésztanfolyamot szervezett.

1941 augusztusában a tábort feloszlatták, lakóit más helyekre irányították. Elterjedt a hír, hogy az újonnan érkező internáltak zsidó származású lengyel tisztek, soroskatonák és családtagjaik, akik addig Magyarországon más katonai és civil táboraiban éltek. A helyben maradtak attól tartottak, hogy az internáló tábort gettóvá változtatják, ez nem következett be. Az élet egyelőre a régi mederben folyt: a tisztek kíséret nélkül mehetek ki a faluba, a soroskatonák munkát vállalhattak. Többen a helyi gazdaságokban, néhányan a pékekénél, egy fő a cipészetben dolgozott. Ludwik Weisban fogtechnikus fogászati rendelőt nyitott, a helyieknek csak az anyagköltséget kellett megtéríteniük.

Az utolsó táborparancsnok, Turchányi Béla főhadnagy hagyatékából viszont előkerült egy 1944. november 16-i keltezésű levél, melyben a táborparancsnok jelentést tesz az állományról: 80 tiszt, 87 fős legénység, 22 családtag. A kimutatást Miskolcra már nem tudta kézbesíteni a posta: „Postaforgalom szünetel, vissza a feladónak”. Ezekben a napokban a németek valóban megjelentek a táborban, és a parancsnoktól a zsidók átadását kérték. Turchányi magyar elöljáróra hivatkozva ezt nem teljesítette. Néhány nap múlva utasítást kapott, hogy a tábort azonnal számolja fel, és a zsidókat adja át Győrben a németeknek. Négy pék Steinchor Lajos pékmester se-

gítségével megszökött. Olexa Józsefné, a menekülttábor történetének feldolgozója Csábi Imre őrmester, Tóth Zoltán hadnagy és Turchányi Gabriella közlése alapján úgy tudja, hogy a parancsnok Komárom környékén a táborlakókat szélnek eresztette. A háború után balassagyarmati lakására köszönő leveleket kapott, vagyonat ugyan elvették, de nem zaklatták a Rákosi-rendszer alatt.

A legtöbb településen emléktábla őrzi a lengyel katonák elszállásolását.

A megemlékezés sorozat vámosmikolai állomásán először az egykori laktanya oldalán elhelyezett emléktáblát koszorúzták meg többek között Sebastia Keciek, Lengyelország Budapesti Nagykövete, Grzegorz Lubczyk, volt Lengyel Nagykövet, Korinna Wesolowski, az Országos Lengyel Nemzetiségi Önkormányzat képviselője és Bárdi Alex polgármester.

Az ünnepelő közösség az emlékkő avatás helyszínére vonult, ahol a Lengyel Nagykövet és az emlékkövet állító Olexa Miklós leplezték az emlékművet. Díszőrséget álltak a Wysocki Légiónagyvezető lengyel katonai hagyományőrök.

A koszorúzásokat katonai lebonyolítással vitéz ifj. Szakács László Nógrád vármegyei törzskapitány végezte.

*vitéz ifj. Szakács László
Nógrád vármegyei törzskapitány*

Hőseinkre emlékeztek Budapesten 2023-ban

A Budapesti Törzs képviselői a Ludovika téren álló Névtelen Hősök Emlékművénél hajtottak fejet a két világháború és 1956 hőseinek emléke előtt. Megemlékező beszédet vitéz Kátay-Barba Rafael Péter székkapitány mondott.

A koszorút vitéz Erdélyi Péter vitézi hadnagy és vitéz dr. Mészáros Ágnes dr. Vargáné helyezte el. Az ünnepélyes hangulathoz nagyban hozzájárultak a vitéz Dévai Nagy Kamilla művésznő előadásában elhangzó megzenésített versek. Köszönet illeti továbbá vitéz Kohánszky András Béla nemzetes urat és csapatát, akik a díszőrséget biztosították.

*vitéz Kátay-Barba Rafael Péter
székkapitány*

Aktuális

Tudatosan vezették félre az álvitézek Varga Viktort

Megdöbbenéssel fogadtuk a hírt Varga Viktor „vitézavatásával” kapcsolatban. Szeretnénk világossá tenni, hogy a Vitézi Rend nem fogadta őt soraiba, és nem avattuk vitézzé!

A Vitézi Rend szellemiségével ellentétben áll a botrányos, nemzeti jelképeinket meggyalázó magatartás, így tagjaink közé csak kipróbált, arra méltó s hazájukat becsülettel szolgáló személyek kerülhetnek.

Varga Viktort az önmagát 1956-os Vitézi Lovagrend Világszövetségnek nevező közösség vette fel tagjai közé, nem a Vitézi Rend! Sajnos az említett csaló közösség hosszú ideje Vitézi Rendként hivatkozik magára, s jelképük nagymértékben hasonlít a valódi vitézi címerre.

Teljes mértékben elhatárolódunk az 1956-os Vitézi Lovagrend Világszövetség minden tevékenységétől, s felszólítjuk őket, a jogellenes magatartás befejezésére!

A kormányzó akaratának megfelelően a Vitézi Rendet a szabad Magyarországon szervezték újjá a rend emigrációban élő tisztségviselői, s kezdte meg hivatalos működését a rendszerváltást követően 1992-ben, mely a magyar törvényeknek megfelelően bejegyzésre is került. A Vitézi Rend azóta folyamatosan, jogfolytonosan működik. Az újra és újra megjelenő csaló szervezetektől azonban, akik megtévesztik a közéletet és a magyarságot, a leghatározottabban elhatárolódunk!

Budapest, 2023. június 8.

Vitézi Rend

Vitéz Bercsényi 100

Vitéz Bercsényi Miklós nyugalmazott főkapitány 100. születésnapját ünnepelték Egerben. Az ünneplést jelenlétével emelte Richard Drexl nyugállományú rep. tábornok, a Német/Bajor Katonai Szövetség elnöke.

A tábornok 2023. június 2-án látogatást tett Egerben, hogy részt vegyen a vitéz Bercsényi Miklós 100. születésnapján rendezett ünnepségen.

A születésnapra a város híres Fekete Ló éttermében került sor, amelyet egyúttal Bercsényi Miklós köszöntése és szakmai beszélgetés is kísért.

Az eseményen a Vitézi Rend öt tagja vett részt: vitéz Bercsényi Miklós, vitéz Szalai Attila, vitéz Czank Ferenc, vitéz Bartha Emese, és vitéz Farkas Judit. A Vitézi Rend tagjai kiemelkedő egyéniségek, akik hozzájárulnak a Vitézi Rend elismeréséhez.

Richard Drexl nyugállományú tábornok a bajor katonai szövetség egyik legbefolyásosabb és elismert vezetője. Kiváló vezetői képességei mellett az ő irányítása alatt több jelentős sikert ért el a szövetség. Drexl tábornok szigorú, konzervatív, igazságos vezetőként ismert, aki

mindig az egész csapat érdekeit tartja szem előtt.

Miután felköszöntöttük vitéz Bercsényi Miklós nyugalmazott főkapitányunkat, következett a szakmai beszélgetésünk. A fogadás fő témája a Vitézi Rend támogatása és az egyesületek alulfinanszírozása volt. A résztvevők mélyreható szakmai beszélgetést folytattak a rend történetéről, céljairól és kihívásairól. Az egyetértés szerint a Vitézi Rend fontos szerepet játszik a nemzetvédelemben és a nemzeti öntudat kialakításában, és ezért kiemelt figyelmet kell fordítani az egyesületek és a tagok támogatására.

A találkozó kiemelkedő esemény volt, amely erősítette a Vitézi Rend és a Bajor Katonai Szövetség közötti köteléket. A résztvevők elkötelezték magukat a rend folyamatos támogatása mellett, és egyetértettek abban, hogy az egyesületek megfelelő finanszírozása elengedhetetlen a rend sikeres működéséhez és fejlődéséhez.

*vitéz Farkas Judit
székkapitány*

Magas állami kitüntetés vitéz Kiss László törzskapitány úr részére

Orbán Viktor miniszterelnök úr előterjesztésére állami ünnepünk, augusztus 20-a alkalmából Novák Katalin köztársasági elnök asszony állami kitüntést adományozott vitéz Kiss László törzskapitány úrnak.

Magyarország Köztársasági elnöke a magyar huszár hagyományok megőrzése, ápolása és széles körű megjelenítése érdekében végzett önzetlen

munkája elismeréseként a Magyar Bronz Érdemkereszt (polgári tagozat) kitüntetést adományozta vitéz Kiss László törzskapitány úrnak, a Vitézi Rend Hagyományörző Törzskapitányság vezetőjének.

A magas állami kitüntetéshez gratulálunk, és sok erőt kívánunk a további munkához a törzskapitány úrnak!

vitezirend.com

Hivatalos látogatást tett a Parlamentben a Vitézi Rend delegációja

Duró Dóra, az országgyűlés alelnöke meghívására hivatalos látogatást tett a Parlamentben Vitézi Rend delegációja.

A tárgyaláson vitéz gróf Molnár Gázsó János főkapitány, valamint vitéz lázári Csűry Csaba nagykövet, törzskapitány vett részt.

A Vitézi Rend nagykövete a találkozó után a párbeszéd, valamint a társadalmi és közéleti kapcsolatok fontosságát emelte ki szerkesztőségünknek. A megbeszélésen többek között a Vitézi Rend hazánkban és határainkon túl betöltött szerepe, valamint jövőbeli tervei is szerepeltek.

vitezirend.com

A Vitézi Rend harmadik nagykövete

Magas szintre emelte diplomáciai kapcsolatait a Vitézi Rend: kinevezte harmadik nagykövetét. Az új nagykövet vitéz lázári Csűry Csaba törzskapitány lett, aki jelentős tapasztalattal rendelkezik a diplomácia világában. Az új nagykövet első interjúját szerkesztőségünknek adta.

Oláh Szabolcs: Nagykövet úr, köszönjük, hogy időt szakított a beszélgetésre. Mindenekelőtt gratulálunk a kinevezéshez! Megkérem, röviden mutakozzon be a Vitézi Rend oldal olvasóinak.

Csűry Csaba: Köszönöm a megkeresést. A partiumi Szatmárnémetiben születtem, a családom Lázáriból származik. Innen költöztünk 1999-ben Magyarországra. Középiskolai tanulmányaimat Miskolcon folytattam, majd okleveles katolikus teológus végzettséget a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi Karán szereztem. Dolgoztam a közigazgatás csúcsán, egyházdiplomáciai

feladatokat láttam el püspöki titkár, majd tanácsosként, jelenleg pedig egy nemzetközi kiskereskedelmi vállalat területi vezetője vagyok.

O.Sz.: Kérem, mondjon néhány szót a családjáról.

Cs.Cs.: Budapest mellett, Veresegyházon élek a feleségemmel és két gyermekünkkel.

O.Sz.: Mit jelent önnek a Vitézi Rend? Mit tart a Rend legfontosabb értékének?

Cs.Cs.: A Vitézi Rend három fontos érték köré épült már az alapítástól fogva: Isten, haza család. A legnagyobb eredménynek azt tekintem, hogy ezt a több, mint 100 éves hányattatott története alatt mindvégig sikerült megtartani. Talán napjainkban kiegészíthetnénk még egy mottóval: Haza és haladás. Ebben benne van minden, ami a konzervatív értékeket jeleneti, ugyanakkor a folyamatos megújulás és fejlődés is. Természetesen a Vitézi

Rend nem ugyanaz ma, mint 100 évvel ezelőtt volt, megváltoztak a körülmények, megváltozott a világ. Nekünk ezekre a változásokra pedig reagálnunk kell, hiszen nem nosztalgiaszervezet vagyunk, hanem egy aktív, cselekvő, országunk határain is bőven túlnyúló intézmény.

O.Sz.: Mióta tagja a Vitézi Rendnek, illetve milyen pozíciókban teljesített eddig szolgálatot a Renden belül?

Cs.Cs.: 2015 őszen volt az avatásom a belvárosi ferences templomban. 2016-tól különböző tisztségeket töltöttem be, először, mint média és kapcsolattartásért felelős központi őrmester, majd 2017-től vitézi hadnagy beosztást és rendfokozatot kaptam, valamint sajtófőnökként tevékenykedtem. 2019-ben lettem Budapest széktartója, 2020-tól pedig Budapest törzskapitánya, jelenleg pedig a rendi diplomáciát vezetem.

O.Sz.: 2020-as törzskapitányi kinevezésével Ön lett a Vitézi Rend legfiatalabb törzskapitánya. Ez egy generációváltás kezdete?

Cs.Cs.: Valóban, amikor megkaptam a kinevezést, mindössze 28 éves voltam. Soha nem tapasztaltam hátrányt a koromból fakadóan, sőt, épp ellenkezőleg, talán tudtam egy újfajta látásmódot hozni, ami talán addig kevésbé volt jellemző. De természetesen én magam is folyamatosan tanulok, igyekszem széleskörű tapasztalatot szerezni. Nagyon fontosnak tartom, hogy minél több fiatal vegyen aktívan részt a rend életében, hiszen ez biztosítja a folytonosságot és a jövőt számunkra.

O.Sz.: Ön 2023. április 1-jével kapott diplomáciai kinevezést, így lett a Vitézi Rend nagykövete, társadalmi és közéleti kapcsolatokért felelős központi törzskapitánya. Miért történt ez a változás?

Cs.Cs.: Nagyon hálás vagyok az elmúlt évekért, különösen a budapesti tisztársaknak, akikkel együtt szolgálhattam. Tavaly Budapestről az agglomerációba költöttünk, valamint munkám is az elmúlt időben gyakran szólított az ország különböző pontjára, így jobbnak láttam, ha olyan személy veszi át a helyem a főváros élén, aki több időt tud szentelni a helyi közösség építésére. Főkapitány úr lemondásomat elfogadva ezt követően bízott meg egy még nagyobb, ám helyhez kevésbé kötődő országos feladattal.

O.Sz.: A Vitézi Renden belül egy új pozícióra neveztek ki. Miért került sor a pozíció létrehozására? Miért fontos ez a pozíció?

Cs.Cs.: A Vitézi Rend a magyar társadalom és hagyomány szerves része, ennél fogva annak alakítója is, ami nagy felelősséget ró ránk. A társadalmi és közéleti kapcsolataink rendkívül jónak mondhatók, azonban ezt még magasabb szintre kívánjuk emelni. A jövőben a hivatalos kapcsolataink bővítésére szeretnénk törekedni és párbeszédet folytatni olyan társadalmi és politikai szer-

vezetekkel, akikkel együtt tudunk működni és dolgozni a haza szolgálatában. Fontos, hogy nyitottak vagyunk mindenkivel a dialógusra, hiszen az egyet nem értés gyakran a másik meg nem ismeréséből fakad, így szívesen állok bárki rendelkezésére. A pozíció kulcsfontosságú lehet a Vitézi Rend kapcsolatainak bővítésében. Feladatom a rend értékeinek és érdekeinek képviselése, elsősorban hazai, de akár külföldi szinten is. Szeretném elősegíteni, ápolni és fenntartani az interakciót a társadalmi, politikai és egyházi közösségekkel.

O.Sz.: Mít gondol, az új feladata vonatkozásában milyen kihívásokkal fog találkozni?

Cs.Cs.: Nagy kihívás, hogy itthon a politikai közbeszéd kétirányúvá vált és „aki nincs velem, ellenem van” alapon szerveződik, ami szerintem nagyon káros. A Vitézi Rend nem politikai szervezet, pártpolitikával ezért nem foglalkozunk, ugyanakkor kötelességünk megszólalni bizonyos társadalmi témákban. Mi nem akarunk egyik oldalra sem állni, mi a saját értékrendünket képviseljük. Sajnos a jobb és a bal oldal is összeforrott különböző politikai pártokkal, ugyanakkor gyakran tapasztaljuk, kevés közülük van ténylegesen a jobb és a baloldalisághoz. Mi ügyek mentén választunk, az igazságot keressük. Ezt képviselni ma kevesen tudják, hiszen nem fér bele abba a végtelenül egyszerű politikai retorikába, ami a hazai közéletet uralja jelenleg.

O.Sz.: Ön szerint milyen módon tud a lehető legaktívabban működni a Vitézi Rend a Magyarország érdekében?

Cs.Cs.: Véleményem szerint a Vitézi Rendnek hosszú távon független állami közszolgálati intézménnyé kell válni újra, ahogyan az korábban is volt. Fontos kiemelni, hogy semmilyen kormányzati támogatásban nem részesülünk, a rend fenntartását kisebb részben a tagdíjából, nagyobb részben a rendtársaink és barátaink jótékony adományaiból tudjuk fedezni. Minden tisztségviselő feladatellátása önkéntes, így ezért semmilyen anyagi juttatás nem jár, mégis önzetlenül, a szabadidejükben szervezik a Vitézi Rend életét. Valódi szolgálat ez, amit hosszú távon profi keretek közé kellene terelni, ami viszont állami támogatással lenne megvalósítható. A széleskörű feladatellátás, a hagyományörzés, a katasztrófavédelmi egység fenntartása, a honvédelmi és sport tevékenységek, a karitatív tevékenységek, valamint a hadisírgondozás mind nagy energiát és anyagi ráfordítást igényelnek, amit még hatékonyabban egy biztos háttérrel tudnánk végezni.

O.Sz.: Nagykövet úr, köszönjük, hogy az olvasók rendelkezésére állt! Sok sikert kívánunk új feladataiban!

Cs.Cs.: Köszönöm szépen! Adja Isten, hogy így legyen!

*vitéz Oláh Szabolcs
központi hadnagy*

Királyaink vitézsége

Aba Sámuel (1041-1044)

Aba király, a szentként tisztelt hadvezér

Aba király elődje a Velencéből érkező Orseoló Péter lett. Ő volt az ország első idegen származású királya. Uralkodásának három esztendeje alatt külföldiek kerültek az ország vezető pozícióiba. Péter és az idegenek önkényeskedő hatalomgyakorlása miatt az özvegy királyné mellett több, korábban István királyhoz hű embert – valószínűleg 1040-ben Abát is – elmozdítottak a tisztségéből, amely kiváltotta a magyar előkelők ellenszenvét. Miután az elégedetlenkedő urak Péter bizalmas tanácsadóját, Budot megölték, (és gyermekeinek a szemét is kitolták) Péter sógorához, az osztrák Adalberthez menekült.

A világi és egyházi előkelők Csanádon egyhangúlag Abát választották új királynak, mert személyében garanciát láttak Szent István művének továbbépítésére. Aba Sámuel (1041-1044) volt az ország első választott királya. Szakitott Orseoló Péter ellenségeskedést szító politikájával. A nép szerette, és kétszer is képes volt meghátrálásra kényszeríteni a németeket. Közvetve az ő erőszakos halála váltotta ki az ún. „pogány lázadást” is. Sámuel nem volt pogány, hanem csak görög szertartású (=rítusú) keresztény. (Uralkodása alatt feltételezhetően eltörölte – a Péter király által – a görög rítusúak számára is kivetett egyházi tizedet.) Előbb a feldebrői, majd pedig a sári nemzetségi monostorában temették el. Mindkét monostor görög rítusú építmény volt. Feldebrői sírtemplomát a Szent Kereszt tiszteletére emelte, amelyhez a szükséges kereszttereklyét 1018-ban a görög császárral szövetségre lépett István király közvetítésével kapta, akinek sógora, bizalmi embere, hadvezér és nádora is volt.

Aba a magyarok egyetlen kabar származású uralkodója. A kabar-magyarok vitézségéről elsőként Bíborban született Konstantin (†945), görög császár tudósít: „Tudnivaló, hogy a kabarok a kazárok nemzetségéből valók, de közöttük... valami belháború támadt a kormányzatukkal szemben, ezért egyesek elmenvén, letelepültek a türkökkel (=hét-magyarokkal) együtt a besenyők földjén, és összebarátkoztak egymással... Mivel pedig a háborúban elől jártak és legerősebbnek, legbátrabbnak mutatkoztak a nyolc törzs közül, az első törzsek rangjára emelték őket”. Sámuel király bátor természetét a kabar ősektől örökölte. Uralkodásában mégis a békepolitikát helyezte előtérbe.

Sámuel nem sereget szervezett, hanem ismételt követeket küldött Henrik császárhoz a békés rendezés érdekében. Csak a kitérő és visszautasító német választ követék a csaták. Hadjáratainak célja a megelőzés és békekötés, illetve végső esetben a megtorlás volt. Bátor hadvezérként kétszer is győzedelmeskedett a németek felett. IX. Benedek pápa Henrik császár kifejezett kérésére kiközösítette Abát. III. Henrik 1044 szeptemberében ennek tudatában merészelt újra Magyarországra támadni, hogy Pétert trónra helyezve, az országot vazallusává tegye. A ménfői csatában végül szerencsés győzelmet aratott. A hazai krónikák szerint már a magyarok győzelemre álltak, amikor a Péter-pártiak eldobták zászlóikat és menekülni kezdtek. Mindez megzavarta a király csatasorait. Abát vitézei

ugyan kimentették a csatáról, de a Tisza felé menekülve egy faluban (Debrőn) ellenségei megölték. A király hadereje felvette a versenyt a németekkel, nagy és erős volt. Hadseregének bázisát a „vitézek” (feladatuk az uralkodó fegyveres szolgálata volt) és a „közszabadok” (a krónika falusiaknak, vagy közrendűeknek mondja) adták. A csata kezdetén a magyarok jól tudták használni az íjakat, azonban vihar tört ki, így az íjak nem voltak tovább használhatók. A német forrás egyenesen isteni csodáról ír! (Felhasznált irodalom: Lénárt Gabriella, „Aba Sámuel a történetírás útvesztőjében”, in Kárpátiné Ézsiás Edit, *Történelmi arcélek a Mátra alján*, Feldebrő, 2022 és Dr. Szarka János, *A rotunda öröksége*, Miskolc, 2. kiad., 2010.)

„A szabad magyarok tömegei szentként tisztelték” Aba királyt. A krónikák írják, hogy halála után „néhány esztendő múlva, amikor testét sírjából kiásták, szemfedőjét és ruházatát romlatlanul, sebhelyeit pedig begyógyulva találták”. Sajnos egy magánlakás építésekor abasári sírhelyét megbolygatták. A sír szakzerű feltárásával a szakma egyáltalán nem törődött. Abszolút gondatlanságról, a sírban találtak szétszórásáról beszél Bakay Kornél! Besze Tibor írja: „Sajnos sokan tettek azért – különösen német földön, de itthon is – hogy jó emléke elvesszen... de a rejtett rossz szándék ellenére felbukkan a régi magyar hagyomány, a ragaszkodás Aba Sámuelhez”.

(Dr. Szarka János)

Lelkiség

Az irgalmas szamaritánus vitézsége

Ki ne ismerné az irgalmas szamaritánus evangéliumi történetét? Lukács evangélista részletesen leírja Jézusnak ezt az egyik legszebb példabeszédét (Lk 10,25-37). A lényege az, hogy egy szerencsétlenül járt emberen – akit kiraboltak és megvertek, majd sebesülten az út szélén hagytak – mégis csak volt egy ember, aki segített. Ő volt az igazi felebarátja! Ma azt is mondhatnánk róla, hogy egy valódi vitéz volt. No, nem azért, mert nyomába eredt a rablóknak és agyba-főbe verve őket, visszaszerezte volna tőlük az elrabolt pénzt, és úgy szolgáltatót volna igazságot. Nem! Egészen másként bizonyította ő a vitézségét.

Először is azzal, hogy *volt egy ember*, aki tudott segíteni. Aki nem ment el érzéketlenül a szerencsétlenül járt embertársa mellett. Az ószövetségi főpap otthagya az út szélén. A papi szolga, a levita szintén elment mellette. Bizonyára jó okuk volt rá. Bizonyára a jeruzsálemi templomba mentek szolgálatot végezni, és ezért nem szennyezhették be magukat. Tudjuk, hogy a Törvény szerint egy sebesültnek csak a megérintése is estig tartó tisztátalanságot okozott. Ők fontosabbnak tartották a Törvény betűjét, mind a felebaráti szeretetet. Pedig bizonyára lett volna más is, aki elvégzi a templomi szolgálatot... Hiszen váltották egymást, „ügyeletben” voltak. De ők nem segítettek. Azonban volt egy ember, aki igen: a „vitéz” szamaritánus!

Benne volt *jó érzés*: „megesett rajta a szíve”. A vitéznek ma is jó tulajdonsága, hogy nem érzéketlen a másik ember iránt. Odafigyel rá. És ha kell, akkor segít. – Ez a következő fontos mozzanata a történetnek.

Az irgalmas szamaritánus *segített* a bajba jutott embertársán: „odament hozzá”. Milyen fontos a közeledés! Megéreztetni a bajba jutott emberrel, hogy nincs egyedül. Már ez is vigasztalást nyújthat. Ma is.

Leleményesen segített a szamaritánus: „olajat és bort öntött a sebeire és bekötözte”. Az olaj enyhületet adott, gyógyír volt, mint ahogy ma is sok orvosi kenőcsnek és gyógyszernek az alapanyaga az olaj. A bor pedig fertőtlenítőként szolgált. Mint ahogy ma is legtöbbször alkohollal fertőtlenítenek.

Mindemellett *anyagi áldozatot* is vállalt az irgalmas szamaritánus. Nem lehetett olcsó sem az olaj, sem a bor,

amivel segített. De ő nem sajnálta. Aztán pedig – miután elvitte a fogadóba a sebesültet, még külön is költött rá. Nemcsak kifizette a fogadóst, hanem bizonytalan kockázatot is vállalt, amikor azt mondta, hogy ha többet költ rá, majd azt is megadja, ha visszafelé jön. Ilyen a bőkezű szeretet, ami nem méricskél, hanem tud nagylelkű lenni. Milyen szép vonása ez a vitézségnek ma is!

A történetnek – és a vitézségnek – egy újabb szempontját is meg lehet még látni: az *áldozatvállalást*. A szamaritánus felültette a teherhordó állatára – vagyis a szamarára – a szerencsétlen sebesültet. Arról nem szól a történet, hogy mennyit kellett gyalognia a fogadóig, de valamennyit mégiscsak kellett. Nem ő ült kényelmesen a számaron, hanem feláldozta a kényelmét, hogy segíthessen a másik embernek. Hát mi ez, ha nem az igazi vitézségnek egy újabb vonása?

De még mindig nincs vége a történetnek. Mert a szamaritánus *ápolta* a szerencsétlen sebesültet, akit a fogadóba vitt. Ebben a mozzanatban is azt lehet megérezni, hogy nem hagyta magára. Vele volt. Ott volt mellette. Mint a bibliai Jób mellett a barátai. Együttérett vele. Mára mennyire lejáratott lett ez a szó. Éppen úgy, mint a „részvét”. Pedig az eredeti értelmét itt láthatjuk meg, a szamaritánus viselkedésében. Aki nemcsak üres szavakat mondott, hogy „őszinte részvétem” vagy „együttérek veled”. Hanem tényleg részt vett a sorsában, tényleg együtt érzett vele a szerencsétlenségében és fájalmában.

Megfontolandó tény, hogy az ikonok mindig tanítanak, nemcsak – sőt, elsősorban nem – illusztrálni akarnak. Így van ez ebben az esetben is. Ha ránézünk a képre, azt látjuk, hogy maga Jézus Krisztus az, aki az irgalmas szamaritánus. Aki felvállalja mindazt, amiről a történet részleteiben szó van, amit megpróbáltunk kiemelni belőle. Nagyszerű itt is felfedezni, hogy Ő nemcsak szavaival tanít, hanem példájával is.

Itt és ebben az esetben rámutat nekünk arra, hogy mi az igazi vitézség.

A történet azzal fejeződik be, amit Jézus mond az öt kérdezőnek: „Menj, és tégy te is hasonlóképpen”. Nekünk is szól. Mindenkinek. A vitézeknek különösképpen. Akár vitézi jelmondatnak is lehetne választani.

(Prof. dr. vitéz Ivancsó István)

Események

Sikeres ételosztás Szigetszentmiklóson

A Vitézi Rend Karitatív részlege nem akármilyen adományozással kezdte az évet. Hosszú idő után újra ételosztást szerveztünk Szigetszentmiklóson.

„Mindenki tegyen úgy, ahogy elhatározta a szívében, ne vonakodva vagy kényszerből, mert Isten a vidám adakozót szereti” (2Kor 9,7).

Az ételosztás nagyon finom hagyományos paprikás krumpliból állt, forró teával, savanyú káposztával osztottunk szét; osztottunk mellé pékárut is. Az ételek mellé a gyümölcsön kívül járt mindenkinek még néhány jó szó is.

Köszönjük Szigetszentmiklós Városi Könyvtár és Közösségi ház vezetőjének, Lázár Gergő igazgató úrnak, hogy engedélyezte a terület használatát.

Köszönjük az anyagi hozzájárulást vitéz Fehérvári Mariannak.

Köszönjük Nagy János polgármester úrnak, hogy megtisztelt minket a jelenlétével.

Köszönjük az Első Magyar Ételgyár Kft-nek,

hogy megfőzte számunkra a paprikás krumplit.

Szeretném mindenkinek megköszönni a munkáját, különösen kiemelve két kadétunkat Bodó Csanádot és Szekér Leventét.

Ezúton köszönjük a rengeteg felajánlást, a tárgyi és anyagi adományokat.

A Magyar Vöröskereszt Pest Vármegyei szervezetének köszönjük az együtt működést és a rengeteg adományt.

Köszönjük a Magyar Rescue 4x4 rendezvény biztosítását.

Köszönjük Csongrád-Csanád Vármegye Törzskapitányának a hozott gyümölcsöket és a lelkes munkájukat.

Köszönjük Heves Vármegye Törzskapitányának a hozzájárulását ehhez az eredményes naphoz.

Köszönjük Pest Vármegye Törzskapitányának a füstölt kolbászt.

Köszönöm a kiváló együttműködést, igazi csapat munka volt. Bízom a további közös munkában.

vitéz Veres Kálmán János
székkapitány, vitézi őrnagy

Könyvbemutató Nyíregyházán

Nagy sikerrel zárult 2023. április 18-án Nyíregyházán, a Szent Atanáz Görögkatolikus Hittudományi Főiskolán dr. vitéz Ivancsó István hadnagy úr legújabb könyvének bemutatója. A könyv a *Komlóscai balladáskönyv* címet viseli. A könyvbemutatót a Keresztény Értelmiségek Szövetsége szervezte, és a Vitézi Rend is képviselte magát a rendezvényen. Ivancsó István atya ezúttal szépirodalmi szerzőként mutatkozott be a közönségnek, akik mintegy százan voltak jelen az eseményen.

A könyvbemutatót a KÉSZ nyíregyházi elnöke nyitotta meg. A résztvevők már a megnyitó előtt és az esemény alatt is gyönyörködhettek Nagy Csaba tárogatóművésznak az alkalomhoz illő hangszeres játékában. Dr. Kührner Éva főkönyvtáros élményszerűen mutatta be a közönségnek a balladák kialakulásának körülményeit. Pregitzer Fruzsina színművésznő

– a Vitézi Rendbe befogadott, de még fel nem avatott rendtársunk – szemelvényeket olvasott fel a könyvből.

A szerző a műballadának azt az irodalmi műfaját folytatja könyvében, aminek nagy hagyománya van a magyar irodalomban Pálóczi Horváth Ádámától kezdődően. Az emlékezet működésének azon példái ezek a balladák, ahogy gyermekkorban élményszerűen megismert világ – István atya 24 évig élt Komlósán – a felnőttkorban is értéket tud teremteni. A szerző minden szavából áradt az az inspiráló légkör, amely körbevette őt abban az írásos források által a 17. századtól dokumentált, de a 13. századtól létező, gazdag múltú községben, ami kezdetben Szent Anna falva, majd Komlós és Aranykomlóska, ma pedig Komlóska néven bújjik meg a Zemplén-hegység vonulatainak völgyében. Ma a „Zemplén Gyöngyszeme”.

A könyv a hagyományörzés szándékát igényes kivitelezésével is reprezentálja, hiszen kézírásra emlékeztető

betűtípusával és antikolt papírra nyomtatott lapjaival is a balladák világát idézi fel az olvasókban.

A balladákban inspiráló alaptörténetek többsége eredetmonda, illetve természeti jelenségeket magyaráz, vagy a közösség szempontjából fontos erkölcsi szabályok megőrzését szolgálja. István atya elmondta, hogy legfőbb szándéka a könyvvel az értékmentés volt: maradandóvá tenni a múltat, hiszen felnőtt fejjel gyakran szembesült azzal a ténnyel, amikor hazalátogatott, hogy a helyiek többsége már nem őrzi emlékezetében ezeket a történeteket.

A kötet hat balladát tartalmaz, amelyek között van szerelmi történet, szó esik bennünk az intoleranciáról és a kapzsiságról, megjelenik bennünk az Isten elleni lázadás motívuma, illetve a helyi babonák világa is. A balladák ugyan terjedelmileg különbözőek, de formailag azonos struktúrát követnek: az előhang után következnek a történetek, melyek mindegyike utóhanggal zárul.

A hat ballada ismertetése után a szerző még több, kisebb történetet is megosztott a közönséggel, amelyek

nem érik el azt a szintet, hogy ballada váljék belőlük. Ám ezeket hallatán jogosan merült fel a kérdés a hallgatóságban, hogy vajon rejt-e még lehetőségeket további balladák megírására Komlóska története és hagyományvilága. Léteznek-e még olyan nagyobb lélegzetű történetek, amelyekből ballada lehet? A szerzőt hallgatva a résztvevőkben nem lehetett kétség, hogy amennyiben vannak ilyenek, akkor azok nemcsak a komlóscaiak, hanem minden érdeklődő számára megőrzésre kerülnek.

vitezirend.com

Segítségnyújtás

Segítség a Nógrád vármegyei árvízkárosultaknak

Segítséget nyújtott a Vitézi Rend Heves Vármegyei Törzskapitánysága a Nógrád vármegyei árvízkárosultaknak.

A Vitézi Rend Heves Vármegyei Törzskapitánysága 2023. június 22-én a Nógrád vármegyei árvízkárosultak részére ruhaneműből álló adományt juttatott el vitéz Maczó László vitézi hadnagy úr szervezésével. Az adományokat a vitéz Szalai Attila törzskapitány úr által biztosított raktárhelyiségből szállítottuk el vitéz Kondek Zsolt vitézi hadnagy úr segítségével.

*vitéz Bóna Róbert
széktartó*

Háromszéki vízkárok elhárításáról egyeztettek Parajdon

A Háromszéken történt vízkárok következtében 2023. július 3-án, hétfőn a Hargita megyei Parajdon tartottak gyűlést vitézeink.

A „vis maior” gyűlés vitéz Németh Sándornak, a Vitézi Rend háromszéki törzskapitányának vezetésével történt. Vitéz Bajkó László őrmester beszámolója alapján a Háromszéken történt vízkárok következményeit, kármentesítési és segélynyújtási lehetőségeit taglalták meg.

Maros megyét vitéz Ó-Tordai Mikola Béla hadnagy és Bóni Sarolta Réka kadét képviselte a megbeszélésen.

A felmerülő ötleteket pontokba szedték, hogy megoldási tervek készüljenek belőlük.

*vitéz Ó-Tordai Mikola Béla
hadnagy*

Járjunk az igaz úton! – Eger

A Vitézi Rend egri tagjai ismét segítséget nyújtottak a Covid-árváknak, illetve megemlékeztek államalapításunkról. Szent István királyunk intelmére hallgatva ez évben is igyekeztünk követni tanácsait az igaz emberré válás útján.

Augusztus 19-én délelőtt vitéz Farkas Judit székkapitány asszony nyári kertjében kellemes körülmények között fogadtuk a besenyőszögi Covid-árvákat – a két gyönyörűséges leányt a nagyszülőkkel –, hogy idén is átadjuk a megsegítésükre vállalt és szánt összeget. A kölcsönös szeretetérzés kerített hatalmába mindnyájunkat a jelképes pénzüsszeg átadása közben. A ma már hamarosan végzős diákok örömteljes fizikai és értelmi fejlődéséről, intelligenciájáról meggyőződhattünk.

*vitéz Zolcsák Anna
nyugállományú székkapitány*

Bemutakozás

Vitéz lovag Kürtössy Ottó

A mostani alkalommal egy férfi rendtagot kértünk arra, hogy mutakozzon be a Vitézek Lapja olvasói számára. A bemutatkozás megkönnyítése érdekében kérdéseket tettünk fel.

1. Első kérdésem a családjodra, őseidre vonatkozik. Jól tudom, hogy ősi családról van szó?

Először is szeretném megköszönni, hogy a *Vitézek Lapja* nevében megkerestél, nagyon megtisztelő a felkérésed, hogy bemutatkozhatok és mesélhetek az általam vezetett Karitatív Részleg tevékenységéről.

A kérdésre válaszolva pedig: igen, egy ősi magyar, nemesi család sarja vagyok. A családfakutatást édesapám kezdte, amit testvéröcsém folytatott a rendszerváltoztatás után, és ebbe a munkába kapcsolódtam be én is, a kétezres évek elején. Így sikerült kiderítenünk, hogy várkapitány ősrünk kapta a nemesi címet, egy hőstettért, eljuttatva egy olyan információt a pápának, ami megakadályozott egy háborút. Az ősem között volt várkapitány, bíboros, máltai lovag, földbirtokos, orvos, főtiszt, katona, így ebből is látszik, hogy a katonai ág volt az egyik legjelentősebb a családban, és a nemesi címünkben is a kard és a pajzs látható.

2. Voltak vitéz őseid? Vagy saját jogon lettél a Rend tagja?

Saját jogon avattak 2007-ben vitézzé Erdélyben, majd 2012-ben kértem újbóli avatásomat a jogfolytonos és törvényes Vitézi Rendbe. Időközben az anyai ági családfakutatásunk eredményeként kiderült, hogy édesanyám apai ágában volt vitéz a családban egy huszárcapitány jóvoltából.

3. Helyesen tudom, hogy lányod és fiad is belépett a Vitézi Rendbe?

Nem, a gyermekeim még nem tagjai a Vitézi Rendnek, de rendszeresen részt vesznek a rendezvényeinken és segítik a karitatív munkát.

4. Vannak, lesznek mások is? Mert hogy fontos a családi tradíció!

Azt gondolom, igen, lesznek majd mások is. De, hogy mikor, azt mindenki maga dönti el. A családi tradíció nagyon fontos, a múltunkból táplálkozunk és ebből merítünk erőt a jövőre.

5. Személyesen mi motivált arra, hogy a Rend tagja légy?

Annak idején több vitéz ismerősöm jelezte felém, hogy a munkásságom alapján, érdemeim elismeréseként, örömmel javasolna a Vitézi Rendbe, ami nagyon megtisztelő felkérés volt részükről, hisz már gyermekként sokat hallottam, meséltek a családban a vitézekről, tetteikről. A vitézi cím birtokosának lenni, úgy gondolom, kiváltság. Az igazi motivációt akkor kaptam amikor megismerhettem Főkapitány úr elképzeléseit a Vitézi Rend jövőjét illetően, és mindenképpen részese szerettem volna lenni annak a körnek, akik ezen elképzeléseket létrehozzák, megalkotják, végrehajtják.

6. Most vitéz is vagy, de nevedben ott szerepel a „lovag” is. Mit jelent ez utóbbi?

Igen, a Jeruzsálemi Szent János Független Ispotályos Lovagrend – Máltai Lovagok – Magyar Nagypriorátusának tagja vagyok, és tavaly

szeptember óta a legmagasabb rangban mint az igazság nagykeresztes lovagja, amire ugyanolyan büszke vagyok, mint a vitézi címemre.

7. Nyilván az addigi életedben sem állt tőled távol a karitatív szolgálat. Főkapitány úr pedig kinevezett központi törzskapitánnyá, illetve a Karitatív Részleg parancsnokává...

A karitatív tevékenységem már gyermekkoromban kezdődött. Egyrésztől figyelve édesapámat, aki egy 800 fős szövetkezet elnöke volt, és kiemelten figyelt az általa vezetett emberekre. Másrésztől én a főtí Gyermekvárosba jártam középiskolába, ahol négy éven keresztül szembesültem az állami gondozott gyermekek mindennapi megpróbáltatásaival, segítve őket a nehézségek leküzdésében. Itt, a Rendszerben is nagyon fontos számomra ez a tevékenység – amit Főkapitány úr megbízásából, külön részlegként – irányíthatok, ami a jelenkor egyik legnagyobb kihívása, mert a szomszédos országban háború zajlik és ennek sajnos részese Kárpátalja is.

8. Sokan csak katonai szervezetet látnak a Vitézi Rendszerben, holott sok más tevékenysége is van. Ilyen a ti munkátok is.

A kiindulási alap az, hogy a Vitézi Rend egy katonai szervezet, ezt el kell fogadni, sőt néhány embernek ezt

meg is kellene értenie! Sokrétű tevékenysége pedig annak a koncepciónak köszönhető, amit a Főkapitány úr elképzelt és a vezető tisztségviselőivel együtt kidolgozott, elindított. Ennek az egyik része a karitatív tevékenység, amit Karitatív Részleg fog össze, és a karitatív tisztekkel mi azon dolgozunk, hogy ez a tevékenység országosan, minden vármegyében, jól szervezeten, professzionálisan működhessen. Időközben megalakult Németországban a Karitatív Részleg Németország Alapítvány, vitéz Simon Stefan székkapitány úr vezetésével. Ők Németországból segítik, támogatják a munkánkat eszköz, jármű, ruha, tartós élelmiszer és egyéb adományaikkal. Tevékenységünk a Rend honlapján megtekinthető, és a Karitatív Részlegnek van önálló facebook oldala is.

9. Említenél néhány emlékezetes eseményt a karitatív tevékenységed folyamán?

Összességében nagyon nehéz lenne egy-egy emlékezetes eseményt kiemelni, hiszen minden karitatív tiszt a maga területén – néha erőn felül is – végzi a feladatát. Ebből kiindulva mindig arra a legbüszkébb az ember, és számára az a legemlékezetesebb, ami a saját vármegyéjében lett megvalósítva. Természetesen nekem is vannak olyan események, amik számomra emlékezetesek. Ilyen volt, amikor nagy mennyiségben kalodás tűzifa adomány tudtunk kiszállítani az arra szociálisan rászorulóknak, több vármegyében is, és ebből jutott, néhai Szilágyi Istvánnak is az ország „Lópici Gáspárjának”. A COVID-világjárvány alatt, Főkapitány úrral jártuk a kórházakat, és nagy mennyiségben adományoztuk az egészségügyi és arcvédő maszkokat, fertőtlenítőket, D-vitamint. Nagyon emlékezetes és megrendítő volt, amikor Mándokon jártunk a Viktória Integrált Szociális Intézményben, ahová több teherautónyi ruhát, bútort, higiéniai kiegészítő termékeket és csokoládé adományokat vittünk az ott élő fogyatékos embereknek. De ne felejtsük el azt a napot sem, amikor – az orosz-ukrán háború kitörése után – az ukrán határhoz, 18 járműből álló konvojban juttattunk le több mint 40 tonna adományt a menekültek és a Kárpátaljai magyarok megsegítésére. Egyébként erről videofelvétel is készült, és a kis film fent van a You Tube-on, ami bár-mikor megnézhető.

10. Miben látod a Rend legfőbb tevékenységét?

Jelenleg a Vitézi Rend legfőbb tevékenységét az az öt ág teszi ki, amit Főkapitány úr meghatározott: a karitatív tevékenység, a hagyományörzés, a katasztrófavédelmi század tevékenysége, a honvédelmi és sport tagozat tevékenysége és a hadisírgondozás.

11. Mivel lehetne még jobban nyitni a világ felé? Nyilván nem a Rend felhívására gondolkodok.

Nagyon fontos lenne, hogy minél több fiatal megismerhesse, lássa a Rend tevékenységét, fontos szerepe lenne ebben a fiatal kadétoknak, akik jobb esetben vitéz

szülőjük jóvoltából belelátanak a mindennapok munkáiba, és ez által utat mutathatnak a felnövő generációnak. Továbbá érdemes látogatni Főkapitány úr oldalait, aki folyamatosan fejleszti és használja az elektronikus média adta lehetőségeket, előnyöket.

12. Legutóbb az idei vitézavatáson találkoztunk. Hogyan értékeled a nagy eseményt?

A vitézavatás a legnagyobb ünnepünk, és mindig örömmel találkozom a rég nem látott rendtársakkal. Jó újra találkozni, beszélgetni, eszmecsere folytatni. Számomra a vitézavatás kicsit más, mint általában a rendtársainknak. Nemcsak ünnep, hanem kiemelten fontos feladat is, mert 2017 óta abban a megtiszteltetésben van részem, hogy Főkapitány úr megbízott azzal, hogy a rendezvény lebonyolításáért felelős csapat parancsnoka legyek. Rendezőként így más szemmel nézem a rendezvényt, és mindig azt keresem mi az, ami nem volt tökéletes vagy esetleg nem volt jó, és ezt hogyan lehet kiküszöbölni, kijavítani. Ettől függetlenül azt gondolom, hogy az idei avatás, más volt az előző évekhez viszonyítva. Több apróbb dologban változtattunk, így még magasztosabb, ünnepélyesebb lett a bevonulás. Felemelő érzés volt részt venni a szentmisén, melyet Tokár János ferences atya celebrált, római és görögkatolikus atyákkal együtt, és a misén segédkező fiatal ministránsokkal. Az avatásnál sokkal jobban lehetett hallani az avatandók nevét, amikor az avatáshoz szólították őket, továbbá több olyan szervezet is képviseltette magát, akik emelték az ünnep fényét. Összességében ezért úgy gondolom, hogy egy nagyon szép, az ünnephez méltó felejthetetlen avatás részesei lehettünk.

13. Mit üzensz a ma és a jövő fiatalságának a Renddel, a vitézséggel kapcsolatban?

A fiatalságnak azt üzenem, hogy jöjjenek közénk, ismerjenek meg minket, a Rendet, figyeljék munkánkat, vegyenek részt rendezvényeinken, bátran kérdezzenek a Vitézi Rend múltjáról, jelenéről, hogy együtt építhessük a jövőt. A magyar nemzetnek szüksége van a történelmünket is jól ismerő, nemzettudatot építő, fiatal emberekre.

+1. Mit mondanál még el, amit nem kérdeztem?

Azon rendtársaink, akik évek óta egyéb okok miatt kevésbé aktívak, keressék az illetékes vármegyei előjáróikat – minden vezetőnek fent van az elérhetősége a rend honlapján – vagy a központi vezetőket és tájékoztatókat a jelenleg folyó tevékenységeinkről. Továbbra is mindenki munkáját, támogatását szívesen vesszük.

Szívesen ajánlom a jövő évi Vitézi Bált, melynek ideje 2024. február 24. Aki megteheti jöjjön el, erre az impozáns eseményre, amely a szórakozásról, kikapcsolódásról szól egy csodálatos helyen, kitűnő ételek, italok mellett.

Hiszek egy Istenben, hiszek egy hazában, hiszek egy isteni örök igazságban, hiszek Magyarország feltámadásában.

Tanítás

A vakablak

Két súlyos beteg férfit vittek kórházba. Egy kórtembe kerültek. Az egyik férfit, akinek az ágya az ablak mellett volt, minden délután fel kell ültetni az ágyban, hogy megpróbálja felköhögni a tüdejéből a folyadékot. A másik férfinak egész idő alatt feküdnie kellett. Mivel huzamosabb ideig voltak így együtt, az eltöltött idő alatt barátok lettek, beszéltek egymásnak az életükről, a gyermekkorukról, munkájukról...

Minden délután, amikor az ablak mellett fekvő férfi felült és kinézett, elmesélte a szobatársának, mit lát. Az ember, aki egyfolytában feküdt, elkezdte átélni azokat a pillanatokat, amiket szobatársa közvetített neki. Mesélt az ablak melletti férfi az ablakon túli tájról: a messzi parkban lévő gyönyörű tórol. Elmondta, hogy hattyúk úszkálnak a tóban, miközben a gyermekek játszanak a víz közelében. Párok sétálnak kéz a kézben. Mesélt arról is, hogy a virágok a parkban mesésépek, és a távolban kezdenek felsejleni a város esti fényei.

Amikor a férfi az ablaknál minden részletet elmesélt, a másik férfi lehunyta a szemét és elképzelte a jelenetet.

Az egyik délután folyamán az ablak melletti férfi elmesélte a másik férfinak, hogy vidám felvonulás van a kórház körül. Bár nem hallatszott be semmi, el tudták képzelni az azon résztvevő emberek örömét.

Nap, hónapok teltek el így. A férfi, akinek feküdnie kellett, féltékeny lett a szobatársára, és azt akarta, hogy egyszer ő is az ablak mellé kerülhessen, és láthassa azt a

szépséget, amiről már annyit hallott. De nem tudott mit tenni: szinte magatehetetlen volt.

Az egyik reggel arra ébredt, hogy társa nem szól.

Amikor aztán a nővér bejött a szobába, már ő is csak az élettelen testet látta az ablak előtti ágyon. Az ember csendben, észrevétlenül távozott. Amikor elvitték a holttestét, a másik férfi megkérte a nővéreket, hogy húzzák oda az ágyát az ablak elé. Teljesítették a kérését, odatolták az ágyát az ablakhoz, majd kimentek a teremből.

Mikor magára maradt, a férfi lassan, iszonyatos erőfeszítésekkel feltápászkodott az ágyában, hogy végre ő is kinézessen az ablakon, és láthassa azt a csodás világot, amiről már annyit hallott. De minden, amit látott, csak egy tűzfal volt, rajta egy vakablakkal.

Amikor a nővér visszatért a szobába, megkérdezte tőle, mit gondol, miért mesélt neki a másik férfi olyan kilátásról, olyan dolgokról, gyönyörű tájról, ami nem is létezik.

– Mert a másik férfi vak volt, és nem látta a falat. Bizonyára csak boldoggá akarta tenni önt, hogy ne legyen olyan szomorú az állandó fekvés miatt.

Bizony, bánatot megosztani sokkal könnyebb, a boldogságot nehezebb. Ne legyél hát féltékeny másokra, éld az életed. Oszd meg a boldogságot, hogy te is boldog legyél. Ellenkező esetben te is egyedül találod magad az üres fal előtt.

Szókratész bölcsessége

Az ókori Görögországban Szókratészt (Kr. u. 469-399) nagy becsben tartották a tudása miatt. Egy nap egy ismerőseivel futott össze az utcán, aki azt mondta:

– Szókratész, akarod tudni, hogy mit hallottam a legjobb barátodról?

– Várj egy pillanatot! – válaszolt Szókratész – Mielőtt bármit mondanál, szeretném, ha megfelelnél három kérdésemre. Ezt hívják a tripla szűrőnek. Az első szűrő az Igazság.

– Teljesen megbizonyosodtál arról, hogy amit mondani akarsz, az igaz?

– Nem – válaszolta az ember. – Éppenséggel csak hallottam róla, és...

– Rendben, szóval nem vagy igazán biztos benne,

hogy igaz-e vagy nem. Most próbáljuk meg a második szűrőt, a Jóság szűrőjét.

– Az, amit mondani akarsz a barátomról, az valami jó dolog?

– Nem, éppen ellenkezőleg...

– Szóval – folytatta Szókratész – valami rosszat akarsz mondani róla, de nem vagy benne biztos, hogy igaz. Semmi baj, a harmadik szűrő még hátravan. Ez a Hasznosság. Amit mondani akarsz a barátomról, az hasznos lesz nekem?

– Nem igazán.

– Nos – vont a következtetést Szókratész –, ha mondani akarsz nekem valamit, ami nem igaz, nem jó és nem is hasznos, miért mondanád el egyáltalán?

Országos évzáró értekezlet

Megtartotta évzáró országos értekezletét a Vitézi Rend 2023

Minden év adventjén tartja évzáró országos tiszti gyűlését a Vitézi Rend amelyen, határon innen és túl minden vitézi altiszt, tiszt és főtiszt részt vehet. A tiszti értekezlet előtt a Vitézi Szék tanácskozott, majd ezt követően ült össze a Vitézi Rend tisztikara.

Az országos értekezleten Magyarország és az elcsatolt területek vitézi tisztjei és vezetői nagy számban képviselték magukat. Ennek nagy fontossága, hogy ekkor kerül sor az éves tevékenység összefoglalására, illetve kitzűzésre kerülnek a jövő évi célok.

Az értekezletet a Vitézi Szék ülése előzte meg, amelyen a Rend vezetői vesznek részt és hozzák meg a legfontosabb döntéseket. Ezt követően került sor a tiszti értekezletre. Az értekezlet levezető elnökéül dr. vitéz Tóth Csaba törzskapitány, rendi ügyész urat választották meg.

Az ülés első részében a megjelent tisztok dr. vitéz Tóth Csaba levezető elnök összefoglalóját hallgathatták meg. Az összefoglaló során ismertetésre kerültek a Rend életében és működésében fontos törvényi keretek és a felmerült jogi változások. Kiemelt téma volt, hogy minden törzskapitányság az új keretek között folytassa tovább a kifejtendő tevékenységét.

A levezető elnök szavait vitéz Varga Krisztina szék-kapitány asszony, gazdasági vezető beszámolója követte. A tisztok megismerhették a Rend elmúlt egy éves pénzgazdálkodását. Emellett az összefoglalóban felmerült a tagsági díjak megfelelő és időbeni rendezése.

A tisztikar zárásként vitéz gróf Molnár-Gazsó János főkapitány úr évértékelőjét hallgathatta meg. Elhangzott, hogy a Vitézi Rend egy nehéz éven van túl, azonban minden akadályt sikeresen vett. Az év folyamán folyamatos volt a Rend aktív részvétele a magyarság életében, azonban ez a jelenlét folyamatosan növelendő. Kiemelte a felsőházi konferenciát, melynek jelentősége, hogy 79 évvel ezelőtt volt utoljára arra példa, hogy egy vitéz felszólalhatott az Országház falai között. Az évértékelőt és az értekezletet kinevezések és kitzüntetések átadása zárta.

Kitüntetésben részesültek:

- vitéz Sikés Edit őrmester asszony – Vitézi Rend Bronz Érdemkereszt
- vitéz Bóna Róbert széktartó úr – Vitézi Rend Horthy Arany Emlékérem
- vitéz Juhász Péter hadnagy úr – Vitézi Rend Horthy Arany Emlékérem
- vitéz Kohár Kolos hadnagy úr – Vitézi Rend Horthy Arany Emlékérem
- vitéz Korodi János őrmester úr – Vitézi Rend Horthy Arany Emlékérem
- ifj. vitéz Kohánszky András hadnagy úr – Vitézi Rend Horthy Ezüst Emlékérem
- vitéz Vígh Attila szék-kapitány úr – Vitézi Rend Horthy Ezüst Emlékérem
- vitéz Tóth Zoltán nemzeti úr – Vitézi Rend Horthy Bronz Emlékérem
- vitéz Kiss Sándor hadnagy úr – Vitézi Rend Horthy Bronz Emlékérem

Turda Gábor polgármester úr – Vitézi Rendért Érdemérem

Kinevezést kaptak:

vitész Juhász Péter hadnagy úr – mai naptól Csongrád-Csanád-Békés Vármegyei Törzskapitányság székkapitánya

vitész Kohár Kolos hadnagy úr – mai naptól Fejér-Veszprém Vármegyei Törzskapitányság székkapitánya

vitész Kiss Sándor nemzetes úr – mai naptól Hagyományörző Törzskapitányság vitézi hadnagya

vitész lázi és berniczei báró Lázi Gilányi Lázár nemzetes úr – mai naptól Felvidéki Törzskapitányság vitézi hadnagya

vitész Oross Norbert Béla nemzetes úr – mai naptól Győr-Moson-Sopron Vármegyei Törzskapitányság vitézi hadnagya

vitész Tóth Dániel Levente nemzetes úr – mai naptól Borsod-Abaúj-Zemplén Vármegyei Törzskapitányság vitézi hadnagya

vitész hejődemeteri Demeter Péter Kálmán nemzetes úr – mai naptól Borsod-Abaúj-Zemplén Vármegyei Törzskapitányság őrmestere

vitész Sikés Edit őrmester asszony – mai naptól Vitézi Rend Háromszéki törzskapitányság karitatív parancsnoka

vitész Barabás Mózes őrmester úr – mai naptól Vitézi Rend Katasztrófavédelmi század erdélyi parancsnoka

Az újonnan kinevezett személyek munkájára Isten áldását kérjük. A kitüntetésben részesült személyeknek gratulálunk és további eredményes munkát kívánunk.

A tisztii gyűlést a hagyományokhoz híven szeretetvendégség zárta, mely jó hangulatban telt.

*vitész Oláh Szabolcs
vitézi hadnagy,
sajtó- és média referens
vitezirend.com*

Éves beszámoló – 2023

Csongrád-Csanád, Békés Vármegyei Törzskapitányság

A tavalyi évünk – mint az azt megelőző évek – sem érték dologtalanul az állomány tagjait. Bármilyen feladat adódott, a vitézi rendtársak egy emberként vállalták a szolgálatot.

Már január hónapban főhajtással tisztelegtünk a Doni Hősök emléke előtt, majd napokkal később Szigetszentmiklóson vitész Varga Krisztina székkapitány asszony és vitész Veres Kálmán székkapitány úr munkáját segítve vettünk részt nyilvános ételosztáson. Egy hét elteltével egy szegény sorsú sándorfalvi nagymamának szerveztünk segélyezést, melynek során Marika néniék új villanybojler és tartós élelmiszereket juttattunk el, pártoló „civiliek” támogatásával.

Február hónapban Kenderesre látogattunk, a Liliom óvoda gyermekeit leptük meg ajándékainkkal, és tiszte-

legtünk vitész nagybányai Horthy Miklós kormányzó úr halálának évfordulóján. Később a Karitatív részleg vezetőjének, vitész Veres Kálmán székkapitány úrnak hathatós támogatásával több mázsányi zöldséget és gyümölcsöt osztottunk ki a sándorfalvi rászorulóknak részére. A hónap végén részesei voltunk Rendünk társasági eseményének, a Corintia szállóban megtartott vitézi bálnak. Sikeres együttműködési megállapodást írtunk alá az Országos Koraszülött és Gyermekek Jóléti Alapítvánnyal és a zá-kányrészi székhelyű Veterans Shooting Klubbal.

Március elején Kiszombor községben segédkeztünk Szirbik Imre polgármester úr nagy örömeire: a települési családsegítő szolgálat kapott egy kisteherautónyi gyermek és felnőtt ruházatot, tisztító és fertőtlenítő szereket, gyermekjátékokat. Az adományozást követően a falu szülőtéren vitész Szűcs József honvéd alezredes, kardvívó mesterre emlékeztünk az általános iskola tornacsarnokában.

Május hónapban a Veterans Shooting Klubb felajánlásának köszönhetően egy mélyszegénységben élő háromgyermekes családnak juttattunk 150 ezer forint értékű élelmiszer és vegyi áru csomagot a Dóc-Bodorszéki tanvonalba.

Június hónapban méltó megemlékezést szerveztünk a szegedi Tisza-parton lévő Horthy ligetbe, a Szelezky szabadtéri színpadra, az Összetartozás napjára. A megemlékezés csúcspontjaként felavattuk a Bárdos Zoltán faddi fadaragó mester által adományozott, a Kormányzó úrnak emléket állító kopjafát, és szintén a mesternek hála, útjára

ra indítottuk a vándorbölcső programot, melyhez maga a mester készített 72 fa csappal, kizárólag egyedi faragással díszített gyönyörű bölcset.

Július 15-én már ismét a társadalmi kapcsolatainkat ápoltuk azzal, hogy törzskapitánysági szinten részt vettünk a dóci falunapon megrendezett főzőversenyen. Nagy örömeinkre a rendezvényhez csatlakozott a Vitézi Rend Katasztrófavédelmi századának alegysége is!

Szeptember hónap jelentős eseményeket hozott számunkra, hiszen most nem csak a szokásos kenderesi adományozás volt a „felmondandó lecke”, sokkal inkább a Kormányzó úr és családja újratemetésének 30. évfordulója és a kormányzati szinten arra szervezett megemlékezés támogatása és a részvétel. A hónap végén három remek magyart avathattunk vitézzé, köztük a Barcelonai Olimpia ezüstérmes judosát Hajtós Bertalant.

Az október hónap is aktívan telt, állománygyűléssel, valamint a Horthy ligetben tartott, Bőjte Csaba ferences rendi szerzetes által megáldott, jótékonyági főzőversenyen való aktív részvétellel. Természetesen az 1956-forradalom áldozatai előtt is tisztelegtünk és a kegyelet virágait helyeztük el emlékművüknél.

November hónap a készülődésé volt, hogy december 7-én elkísérhessük a „Mikulást” a dóci Szent Ágoston óvodába, és hogy minden kisgyermeket személyesen megszólítva adhassuk át az édesség és játék csomagokat, illetve a csoportnak egységesen több autónyi kül- és beltéri játékot és a Magyar Királyi Testőrség Kapitányának köszönhetően több 10 kilogrammnyi gyümölcsöt.

Azt gondolom, hogy az idén sem adtuk alább, mint a megelőző években, és eskünkhöz, hitünkhöz híven bizonyítottuk, hogy a nemzetünk méltán számolhat a segítségünkkel!

vitéz Juhász Péter
székkapitány

Heves Vármegyei Törzskapitányság

Tevékenységünk eredményessége attól is függött, hogy mennyi önrőn és támogatóink önzetlen segítségén alapult.

Anyagi helyzetünk értékelése

– Eger Székkapitányság összes bevétele a rendi tagok hozzájárulásával összesen: 1.017.355,- Ft

– Ebből támogatásként kifizetett közel 600.000,- Ft

– Hatvani támogatás az önkormányzat részéről: 400.000,- Ft

– Továbbá a képviselő testület polgármesteri díszoklevele plusz 200.000,- Ft támogatás

– Kerekharaszt önkormányzata 40.000,- Ft

– Valamint rendi tagjaink úgy, mint Egerben és Hatvanban személyenként havonta: 1.000,- Ft hozzájárulást fizetnek egyéb kiadásainkra, főleg a karitatív tevékenységünk hozzájárulására

– Az éves tagdíjból befolyt összeg kb. 500.000,- Ft, amely 99% és országos szinten igen jónak mondható

– 4 fő a Vitézi elit klubtag, akik minden hónapban külön is támogatják a Vitézi Rendet

Avatottak: 3 fő

Kitüntetésben részesültek: 7 fő

Örömmel jelenthetem, hogy a szokásossá vált színvonalas Vitézi bálon 15 fővel vettünk részt, amely a Corinthia Hotelben lett megrendezve; a korábbi helyeket a nagy létszámra való tekintettel már kinőttük. A jó hangulatnak köszönhetően jóformán hajnali záróráig szóra-koztunk.

A kisorsolt értékes tombolák közül asztaltársaságunknál többen is nyertek különböző ajándéktárgyakat. Meg kell említenem, hogy az egyik főnyereményt vitéz Veres Kertész Erzsébet és vitéz Veres Andor nyerte, amely 1 db belépő a jövő évi bálra. Most megragadva az alkalmat jelzem, hogy a Vitézi bál 2024. február 24-én ismételten meg lesz rendezve. Kérek mindenkit, hogy minél többen vegyünk részt rajta, ahol új kapcsolatok szövődhetnek, és ez egy kis jutalom is az egész évi munkánk eredményeként.

Mint minden évben, kegyeleti megemlékezésekkel kezdtük az új évet. Egerben a Doni megemlékezés, majd a Kápolnai csata és az azt követő további ünnepeken 1848-as szabadságharc, a Trianoni megemlékezés, az aradi vértanúk, majd ezt követően az 1956-os forrada-

lomról emlékeztünk meg. Ezen ünnepek Hatvanban, illetve Kerekharaszton is meg lettek ünnepelve az önkormányzatokkal közösen, ahol méltó módon koszorút is elhelyeztünk. Mindkét város, Eger és Hatvan rendi tagjai általában 8-10 fővel vesznek részt ezeken ünnepeken.

Hevesi Törzskapitányság állományából 16 fővel vettünk részt a Parlament felső házában tartott konferencián június 18-án.

Szokásunkhoz híven ebben az évben is fő hangsúlyt fektettünk a karitatív tevékenységünkre.

Az egri állomány tagjai vállalásuknak eleget téve vállalták a két Covid-árva tanulmányainak finanszírozását, valamint év közben egy alkalommal az üdültetésükhöz való hozzájárulást.

Továbbra is támogattuk Egerben a befogadó központ gyermekeit, anyagi lehetőségeink szerint. Ezen intézményeknek tartalékunkból és a központi törzs karitatív részlegétől kapott toalett papír átadásával támogatást nyújtottunk, valamint szaloncukrot és édességet is adományoztunk.

Külön figyelmet érdemel, hogy hátrányos helyzetű fiataloknak ping-pong mikulást szerveztünk, amely anynyira jól sikerült, hogy ez évben is megrendezzük. Remélhetőleg ezen a rendezvényen meg fog jelenni vitéz Jónyér István asztali tenisz világbajnok.

Hatvanban ugyanúgy, mint Egerben, a március 15-től október 23-ig terjedőben az állomány minden kegyeleti megemlékezésen részt vett. Itt is fontos számunkra a karitatív tevékenység, amit kiemelten kezeltünk: a főkapitány úr felhívásának eleget téve Eger és Hatvan összefogott kb. 600.000,- Ft értékben juttattunk el a földregés sújtotta Törökországnak kórháznál is rendszeresített fertőtlenítőket, valamint gyermek bébi ételeket tartós élelmiszereket és egyéb higiéniai csomagokat.

Komoly segítséget nyújtottunk az év tavaszán a Nógrád megyét ért árvízi katasztrófa károsultjainak megsegítésére, ahová kb. 500.000,- Ft értékben adományoztunk különféle gyermek és felnőtt, szinte újszerű ruhaneműket és tartós élelmiszert.

Örömmel jelenthetem, hogy kérésünkre vitéz Jónyér István mint a nemzet sportolója, négyszeres világbajnok

asztali teniszező 2023. december 9-én tiszteletét tette a ping pong mikulás rendezvényen, ahol az egri ping-pong sportszarnokban részvételével emelte e magas szintű jótékonyági tevékenységünket. A gyermekek kedvére bemutatva ping-pong tudását az egri fiataloknak.

Sikerült elérnünk, hogy kezdeményezésünkre Hatvan város önkormányzata emléktáblát avatott vitéz Doktay Gyula műgyűjtő történész emlékére, amit a hatvani értéktár múzeum falán helyeztek el. Az ünnepségen vitéz Horváth Richárd, Hatvan város polgármestere és személyem mondott ünnepi beszédet.

Mint minden évben, vállalásunknak megfelelően támogattuk fogyatékkal élők hatvani intézményét továbbá Szent Erzsébet idősek otthonát, és napközi otthonát.

Élelmiszer adományként vöröshagyma, burgonya, alma adományokat szállítottunk ki az arra rászorulóknak.

Külön figyelmet fordítottunk vitéz Bercsényi Miklós nyugállományú főkapitány úr 100 éves születésnapjára, akit Egerben köszöntöttünk, valamint vitéz Kondek Emese lánygyermekének és vitéz Kondek Ádám fiú gyermekének születésének megünneplésére, látogatással egybekötve egy kis ajándékkal kedveskedtünk.

Én úgy gondolom, hogy a Vitézi Rend Heves Vármegyei Törzskapitányság állománya a 2023. évben is vállalt és teljesítette a vállalt feladatokat.

vitéz Szalai Attila
Heves Vármegyei Törzskapitány

Vas-Zala Vármegyei Törzskapitányság

Tisztelettel köszöntöm a Vitézi Rend főkapitányát, vezető tisztjeit és tagjait szerte a Kárpát-medencében és szétszórva a világban. Természetesen köszöntöm a két megye tiszti karát, a nemzeti hölgyeket, urakat, akikkel 2008. februári törzskapitányi kinevezésem óta együtt vagyunk. Élünk, dolgozunk, cselekszünk, bízunk a szebb, jobb jövőben. Tíz éve már hatvan fölött tartjuk létszámunkat, melyből a 85% cselekvő, vitézhez méltó tevékenységet folytat. A 2023-es év eseményeit a most már szokásosnak mondható ételosztással kezdem mely Szombathelyen, a Zanati úti hajléktalan szállóban volt 2022. december 23-án.

Április 21. és 24. között ismét segélyszállítmányt vitünk a kárpátaljai Técsőre; ez volt a legnagyobb tettünk 2023-ban. A gyűjtés során kiemelkedő munkát végzett a Frisch, a Wölfinger család és Mayer Petra. Természetesen köszönet mindenkinek aki adományt adott. A szállítmányt Frisch György, Gresnyer Zoltán, Kohár Kolos nemzeti urak és jómagam kísérete el. Május 13-án emléktáblát avattunk Csesztregen vitéz Ferencz Lajos tiszt-helyettes arany vitézségi érmes emlékére.

Május 27-én, a törzskapitányság székhelyén volt az I. világháborús arany vitézségi érmmel kitüntetett katonák leszármazottjainak II. találkozójára. Másnap, 28-án, a Hősök napján a Szent György Lovagrend, a GRÁDICS

Egyesület, a Fekete Kereszt (Ausztria), három olasz Hagyományőrző Egyesület, a Szombathelyi 11-es Huszár Hagyományőrző Egyesület, az Osztrák Bajtársi Szövetség (Ausztria) vett részt rendezvényünkön. A városi rendezvényen mi láttuk vendégül az összes érintettet. A 100 főre készült ebéd összegét, 250.000,- Ft-ot jómagam biztosítottam. A megyei lap részletesen írt ezen programokról.

Június 17-én mi is részt vettünk a Vitézi Rend hivatalos rendezvényén az Országházban. Mi is részesedhetünk a nagy megtiszteltetésben!

Július 1-jén képviseltük a főkapitány urat a rigyáci temetőben a sokak által ismert vitéz Szücs Ágoston István budapesti hadnagy társunk temetésén. Nemesi származása mellett tudni kell róla, hogy édesapját 1950. április 1-jén koncepció perben felakasztották. Érdekes a történet, mert őt már a kommunista időkben, 1963-ban rehabilitálták.

Július 8-án négy fővel Őrvidéken (Ausztria) vettünk részt két rendezvényen, Felsőőrön, és Pinkafőn. Felsőőrön magyar trikoloros koszorút helyeztünk el Kohár Kolos hadnagy barátommal az I. világháborús emlékműnél; 1949 után először történt ilyen. A 83-as, és a 106-os magyar(!) ezredek pinkafői emlékművénél is koszorúztunk!

Szeptember 3-án, Kenderesen a Horthy Miklós újratemetésének 30 éves évfordulója alkalmából rendezett ünnepségen öt fővel vettünk részt. Szeptember 30-án, Budapesten előterjesztésemre három fő vitézt, plusz egy posztumusz vitézt avatott főkapitány úr.

Október 6-án Rábahídvég volt táblaavatásunk vitéz Lakatos Ferenc magyar királyi ezredes emlékére. A táblát a Vitézi Rend Vas-Zala Vármegyei Törzskapitánysága állította a tagdíjából. A megyei lap nagy cikkben számolt be az eseményről.

Október 23-án tizennyolc év után újra koszorúztunk Nagykanizsán, forradalmunk alkalmából Vadász Annamáriával és Németh Emiliával. A polgármester külön odajött hozzánk.

November 8-án Szócén került sor Nagy János tanító, zászlós emléktábla avatására, és síremlékének felújítá-

sára. Nagy létszámmal voltunk ott Veszprémből, Vasból Vasvárról, Szombathelyről, Pankaszról, valamint Zalából, Zalalövőről!

December 9-én a IV. negyedévi állománygyűlésünkkel zártuk az évet ahol köszöntöttük új tagjainkat, kinevezettjeinket, és kitüntetettjeinket. Külön kiemelném, hogy 17 év után ismét lett Nagykanizsán hadnagyságunk, vezetőjének Vadász Annamáriát nevezte ki Főkapitány úr!

*vitész lovag Kovács Jenő
törzskapitány, vitézi ezredes*

Somogy Vármegyei Törzskapitányság

Január 12. – 80 éve a Don-kanyar tragédiája kísért minden érző magyart. A Hősök templomában 9-kor emlékmise, 10-kor a Mindszenty téren koszorúzás az emlékműnél. Koszorúztak: vitéz Molnár István, vitéz Sindel Ottó, vitéz Bornemissza György.

Február 4. – Közép-Somogyban 25 km-es staféta a katonákkal. Egyeztetés önkormányzatokkal, példásan az emlékhelyek, hadisírok. A Tamási Ádám vezette katonai résztvevőkhöz csatlakozott vitéz Bornemissza György.

Február 25. – Megemlékezés, koszorúzás a kommunizmus áldozatainak emlékére. Megemlékezők: vitéz Bornemissza Anna, vitéz Bornemissza György.

Március 15. – 1848 dicsőségére emlékezve, színvonalas műsorok után megkoszorúztuk Petőfi Sándor és Kosuth Lajos szobrát. Koszorúztak: vitéz Sindel Ottó, vitéz Bornemissza György.

Május 28. – A Hősök napján megemlékezés, koszorúzás a Mindszenty téren lévő emlékműnél. Koszorúztak: vitéz Kelemen Csaba, vitéz Sindel Ottó, vitéz Bornemissza György.

Június 4. – A Berzsényi parkban emlékeztünk az igazságtalan békeszerződés évfordulóján. Koszorúzó: vitéz Bornemissza Anna, vitéz Sindel Ottó, vitéz Kelemen Csaba, vitéz Bornemissza György. A katonákkal, kadéttal, több alkalommal tisztítottunk katonai emlékműveket, hadisírokat: vitéz Sindel Ottó, vitéz Bornemissza György.

Augusztus 20. – Kaposvár, Kossuth tér. Megemlékezések, műsorok, Szent István szobránál koszorúzás. Ko-

szorúzó: vitéz Kelemen Csaba, vitéz Sindel Ottó, vitéz Bornemissza György.

Szeptemberben – Kiemelkedő ünnepünk az új vitézek, kadéttok avatása. Új rendtársunk dr. vitéz Nagy József. Elbúcsúztunk egy kiváló rendtársunktól vitéz Molnár István Jánostól Kaposvár Keleti temetőjében. A vitézi zászlóval tisztelgett vitéz Bornemissza György.

December 2. – Adventi Tiszti Gyűlés Budapesten.

December 3. – Tisztelgés Igal temetőjében az 1944. december 2-án hősi halált halt 7 magyar és 1 német katonának közös sírjánál.

December 17. – Igal temetőjében álló kápolna falán tisztelegtünk vitéz Végvári János hadapród őrmester emléktáblájánál, aki élete feláldozásával megmentette hidasnémeti hidját.

*vitész Bornemissza György
törzskapitány
a felvételi és kegyeleti bizottság elnöke*

Győr-Moson-Sopron Vármegye

A Vitézi Rend Győr-Moson-Sopron Vármegyei Törzskapitányságának aktív tagjai a 2023-as esztendőben is rendszeresen vettek részt több helyszínen megemlékezésen, koszorúzáson, hadisír gondozáson, karitatív tevékenységben.

A doni áttörés napján, január 12-én a győri Nádorvárosi köztemetőben a második világháborúban elesett katonák kettős keresztjénél katonai tiszteletadással, majd utána a győri székesegyházban szentmisével emlékeztünk a nyolcvan évvel ezelőtti tragédiára.

Győr városa március 15-én A Petőfi-szobornál tartott megemlékezést. A Városháza előtti téren a Veres Péter Mezőgazdasági Szakképző Iskola és Kollégium Győri Lovas Nemzetőr Díszszakaszának és a IX. gróf Nádasdy Ferenc Hagyományörző Huszár Bandériumát vitéz Vigh Attila székkapitány úr vezette.

Március 18-án, Csornán a Premontrei Apátságban tartotta állománygyűlését a Vitézi Rend Győr-Moson-Sopron Vármegyei Törzskapitánysága. Az összejövetelt a Premontrei Rendház dísztermében tartottuk. A gyűlésen

részt vett vitéz gróf Molnár-Gazsó János, a rend országos főkapitánya, illetve vitéz Losonczy báró Bánffy Szilvia jószolgálati nagykövet, erdélyi biztos. A vármegyebeli vitézeket Boldvai Márton Bertalan premontrei perjel köszöntötte. Ezután a résztvevők Maglócára utaztak, ahol vitéz Farkas András őrmester szervezésében, a temetőben megemlékeztünk Dombos Márton 1848–49-es nemzetőrrel, akinek érdemeit Kinczer József helytörténeti kutató ismertette.

2023. június 1-én Sokorópátkára látogattunk vitéz gróf Molnár-Gazsó János főkapitány úrral és vitéz Losonczy báró Bánffy Szilvia jószolgálati nagykövettel, hogy megcsodáljuk és részesei lehessünk a világ legnagyobb székely kapujának felállításában.

Nehéz szavakba önteni azt, amit akkor éreztünk, amikor ezt a hatalmas székely kaput néztük. Nemzeti nagyságunkra és összetartozásunkra emlékeztetett. Megtiszteltetés, hogy a Vitézi Rend tagjai részesei lehettek ennek a nagyszerű kezdeményezésnek. Az összegyűjtött adományt, 600.000,- Ft-ot a székely kapu előtt adta át a főkapitány úr a kezdeményezés vezetőinek. Három napig tartott az Összetartozás Ünnepségsorozat Sokorópátkán, melynek során történt a székely kapu ünnepélyes átadása, rengeteg jó szándékú ember közös akaratával. Csodálatos példája a közösségi alkotómunkának, a tenni akarásnak. „Ki tudja merre, merre visz a végzet: Göröngyös úton, sötét éjjelen”. Nekünk, magyaroknak az utunk, a

sorsunk egy. Mert összetartozunk. Egy vérből valók vagyunk.

A Vitézi Rendet az a megtiszteltetés érte, hogy az Országgyűlés felsőházi termében tarthatott konferenciát június 18-án. Nagy érdeklődéssel és köszönettel vettünk rajta részt, ami komoly elismerése a Vitézi Rendnek. Örök emlék marad ez a történelmi lépés.

Június 27-én részt vettünk Győr MJV Önkormányzata meghívására a Szent László-napi ünnepi Díszközgyűlésen és azt követően a Szent László király szobrának megkoszorúzásán.

2023. szeptember 3-án részt vettünk Kenderes városában a Kormányzó úr újratemetésének 30. évfordulóján tartott megemlékezésen. A református templomban Nt. Répási István úr tartott istentiszteletet, amin szép számmal vettünk részt a Vitézi Rendből. Ezt követően a Horthy-ligetben volt megemlékezés, majd a sírboltban a koszorúzás, ahol minden törzskapitányság leróta tiszteletét. Sajnos az időjárás ezután nem volt kegyes hozzánk, a felhőszakadás szétkergette a végére az emlékezőket. A bátrabbak tovább ott maradtak, és ők megtekinthették még Kenderes városának vasútállomás épületében a kiállítás megnyitóját, melyre a kormányzói vonat érkezett a kormányzó úr gépkocsijával.

Szeptember 30-án az eddigi legszebb Vitézavatáson vettünk részt. Az esemény fényét emelte a magyar királyi testőrség, kurucok, a papság, huszárok és az ünneplőbe öltözött rend tagjai. Vitéz Oross Norbert Béla nemzetes

úr és vitéz Farkas András Vince Horthy arany emlékérem kitüntetéssel vehetett át.

Októberben ismét adományokat juttatunk el a karitatív szolgálatnak vitéz Kiss-Surányi Csilla törzskapitány, vitéz Vígh Attila székkapitány és vitéz Oross Norbert Béla hadnagy részvételével. Az ünnepek közeledtével gyermekjátékokat, mesekönyveket, ruhákat és édességet gyűjtöttünk.

*vitéz Kiss-Surányi Csilla
törzskapitány*

Katasztrófavédelmi Század

Év elején egyeztetés folytattunk a Hajdú-Bihar Vármegyei Katasztrófavédelmi Igazgatósággal

Tavasszal Hatvanban a Hajdú-Bihar Vármegyei Sport Club futball mérkőzés biztosítását hajtottuk végre.

Márciusban a Fővárosi Katasztrófavédelmi Igazgatóság viharok mentési gyakorlatán részt vettünk a budapesti egységgel és a század egészségügyi állományával együtt.

Májusban, a Városligetben aktívan részt vettünk a gyereknapi katasztrófavédelmi bemutatóján.

Júniusban, Dóc községben a század többi vármegyei egységével viharok mentesítési gyakorlatot hajtottunk végre.

Júliusban a dóci falunapon katasztrófavédelmi feladatokkal szórakoztattuk a résztvevőket, főleg gyermekeket.

Augusztus hónapban több programon is részt vettünk. A Magyarok Országos gyűlésén három napon keresztül

segítettük a rendezvény katasztrófavédelmi és közbiztonsági biztosítását.

A biztosítási munka mellett új feladatokat is végre kellett hajtanunk. Megírtuk és hivatalossá tettük a Tűzvédelmi szabályzatot, ellenőriztük a tűzoltó készülékek meglétét az árusoknál, a résztvevőknek tűzvédelmi oktatást tartottunk. Az állományunk néhány tagja már napokkal hamarabb a helyszínen volt, mert feladatuk volt a kiszáradt és a kidőlés határán álló fák kivágása.

Hajdúszoboszlón a Kamionos, majd Repülőnap és végül Art-food fesztivál katasztrófavédelmi biztosítását hajtottuk végre.

Szeptemberben az újonnan megalakuló Heves vármegyei egységünk árvízvédelmi gyakorlaton vett részt, és a gyakorlat végén minősítést szerzett.

A századunk erdélyi és a magyarországi egységeivel és a gelencei önkéntes tűzoltósággal közösen gyakorlatot hajtottunk végre, melyet a Román Hivatásos Katasztrófavédelem részéről egy ezredes szakmailag figyelt meg. Az ezredes elmondta, hogy „ilyen gyakorlatot árvízvédelmi és viharok témában még nem tartottak. Ilyen témában gyakorlat sorozat létrehozását javasolni fogja.”

Hajdúszoboszlón szilveszteri rendezvények katasztrófavédelmi biztosítását hajtottuk végre.

Felkészültünk a török földrengés katasztrófavédelmi segítségére is, de végül jelzés nem érkezett. Hajdú-Bihar vármegyében öt riasztást kaptunk a tavalyi évben. A század több tagja vett részt a 40 órás tűzoltó tanfolyamon,

ahol eredményes vizsgát tettek. A tűzoltófecskendő karbantartását és javítását, fejlesztését folyamatosan végezzük. A század részéről nagy örömünkre három fő kadét avatására került sor.

A Vitézi Rend Katasztrófavédelmi Század Egészségügyi egysége több alkalommal egészségügyi oktatást, továbbképzést és bemutatót tartott hat iskolában, hét közintézményben és öt alkalommal az agárdi kempingben. Az egység nyolc sportrendezvényen vett rész egészségügyi biztosításban, emellett biztosították még a vitézavatást, a 48-as rendezvényt és a Doni hősök megemlékezését Pákozdon.

*vitéz Grosch Attila
törzskapitány,
országos parancsnok*

Hagyományőrző Törzskapitányság

A Vitézi Rend Hagyományőrző Törzskapitánysága a 2023-as év tekintetében ismételtelen egy mozgalmas évet tudhat maga mögött, melynek során tagjaink több területen és helyszínen is láthatóak voltak.

Az évet és magát a januári hónapot is a XXIII. Doni Hősök Emléktúrával nyitottuk, melynek keretein belül a hagyományokhoz híven ismét elindítottuk a 7. Csepel Menetszázadot, melynek szervezője, vezetője és résztvevője is volt a törzs állománya. Maga a túra nyomvonala az alábbi volt: Tököl-Szigethalom-Taksony-Dunaharaszti.

Március első feladata a gróf futaki Hadik András emlékére rendezett megemlékezésen való részvételünk volt. A megemlékezés két helyszínen, Futakon és Újvidéken zajlott, melynek során tagjaink díszelgő feladatokat láttak el. Ezt követően huszárjainkkal Törökbálinton, Tökölön és Szigetszentmiklóson lehetett találkozni, amely településeken óvodákat látogattunk meg és bemutattuk a magyar huszárt.

Március 15-én, Szigetszentmiklóson, Szigethalmon és Tökölön helyeztük el az emlékezés koszorúit, illetve egy rendhagyó eseményen, a „Talpra Érd!” elnevezésű programon vettünk részt, ahol ismét a magyar huszárt

illetőleg a lovas harcmódot mutattuk be a nagyerdeműnek. A hónapot a 2023-as Vitézi bállal zártuk, melyen társaink díszőrséget adtak.

Májusban Szigetszentmiklóson, Érden és Tökölön helyeztük el az emlékezés koszorúit, illetve adtunk díszőrséget, így emlékezve és tisztelegve dicső elődeink előtt.

A júniust a balatonyöröki Hungaricum napon nyitottuk. A rendezvény keretein belül a magyar huszárság múltját és a magyar lovas hadviselés fejezeteit mutattuk be az érdeklődők számára. Ezt követően június 4-én nemzetünk gyásznapijára, a trianoni békediktátum fájó emlékére emlékeztünk Szigethalmon és Érden.

Júliusban részt vettünk a Huszár Lovas Hagyományőrző társaság székhelyén, Vanyarcon a Lóska ménes birtokon rendezett 1. Huszár találkozón. A találkozón a huszárság története az Eszterházy huszároktól az I-II. világháborús huszárokig került bemutatásra. A rendezvény során látványos történelmi időutazásban vehettek részt a jelenlévők és számos előadást hallgathattak meg.

Augusztusban négy rendezvényen is jelen voltunk. A hónapot Siklóson nyitottuk, ahol zászlószentelésben segítettek tagjaink. Ezt követően díszőrséget adtunk és elhelyeztük az emlékezés virágait a Harsány-hegyi csata 335. évfordulójának alkalmából rendezett emlékezésen. A megemlékezést követően sikeresen teljesítettük a Siklós és Villány között rendezett lovas emléktúrán, mellyel a Harsány-hegyi csata hőseinek emléke előtt tiszteltünk. Végül a hónap zárásaként részt vettünk a XVIII. Nyíregyházi Huszártalálkozón.

Az augusztusi időszakból egy örömmel emeljük ki, hogy a Hagyományőrző Törzskapitányság vezetője, vitéz Kiss László törzskapitány úr a magyar huszár hagyományok megőrzése, ápolása és széles körű megjelenítése érdekében végzett önzetlen munkája elismeréseként a Magyar Bronz Érdemkereszt (polgári tagozat) kitüntetését vehette át államalapításunk napján.

Szeptember során az első szerepvállalásunk a kormányzó úr újratemetésének 30. évfordulója alkalmából rendezett megemlékezésen volt, amikor is tagjaink díszelgő teendőket, illetve a Vitézi Rend központi zászlájának kísérői feladatát látták el. Ezt követően a Széchenyi

Társaság által, gróf Széchenyi István születésének 232. évfordulójának alkalmából rendezett megemlékezésen vettünk részt. A szeptemberi hónap zárása az ünnepélyes vitézavatáson való részvételünk volt, ahol aktív részt vállaltunk a szolgálatban, és több tagunk is elismerésben részesült.

Októberben az aradi vértanúkra emlékeztünk Szigetszentmiklóson, ahol elhelyeztük az emlékezés virágait. Ezt követően részt vettünk a villányi vörösbőr fesztiválon. Október 20. és 22. között került megrendezésre a 81. Országos Mezőgazdasági és Élelmiszeripari Kiállítás és Vásár, ahol a hungaricumok között megtalálható, magyar huszárt mutattuk be és népszerűsítettük. Végül Tökölön, Érden és Szigetszentmiklóson koszorúztunk, így emlékezve az október 23-i eseményekre és hősökre.

November első hetében az I. és II. világháborús áldozatokra emlékeztünk Szigethalmon. Majd Tökölön emlékeztünk meg Maléter Pál posztumusz vezérezredestől, hazánk egykori honvédelmi miniszteréről. A hónapot a 11. Hadik András jótékonyági bálon zártuk, ahol tagjaink sikeresen emelték az este fényét.

A decembert és a 2023-as évet is kettő külön helyszínen rendezett évzáró értekezlettel zártuk. Az első évzáró értekezletet december 3-án tartottuk Tökölön, amely során összefoglaltuk az elmúlt egy év tevékenységeit és kitűztük az elkövetkező év rövid- és hosszú távú céljait is. A második évzáró értekezletre december 10-én került sor, Nagyharsányban.

Köszönjük mindenkinek, aki segítette munkákat az elmúlt évben!

*Vitézi Rend
Hagyományörző Törzskapitányság*

Komárom-Esztergom Vármegyei Törzskapitánysága

A Vitézi Rend Komárom-Esztergom megyei Törzskapitánysága 2023-ben is megemlékezett az év vármegyei és országos eseményeiről. Időrendi sorrendben haladva az év első eseménye volt az 1943-as doni katasztrófáról

történi megemlékezés, visszatekintve a 80 évvel ezelőtti történésekre. A helyszín Nagyigmánd volt, ahol vitéz Bukta József szervezésében, vitéz Lipovniczky Kázmér mondott emlékbeszédet, felelevenítve a 80 évvel ezelőtti tragédiát.

Kevésbé ünnepélyes körülmények között, de a történelmi tények ismertetésével és koszorúzásos megemlékezéssel, Komáromban egy 10 km-es megemlékező gyalogtúrát is szerveztünk, melynek keretében elzarándokoltunk a Monostori erőd főbejáratához, ahol a 2. Magyar Hadsereg III. (szombathelyi) hadtest, 6. (komáromi) könnyű hadosztály, 22. és 52 komáromi gyalogezred, Donnál elesett katonáinak névsora található emléktáblán, majd Komárom mellett végigmentünk a Duna-parton, mely eseményen 110 civil és kadét is részt vett.

A Rend megyei törzskapitánysága ezúttal is megemlékezés tartott Esztergomban a munkájuk végzése közben elesett négy aknakutató sírjánál, hősiességük felelevenítésével, bátorságuk megemlékezésével, felhívva a jelen és a jövő nemzedékének figyelmét az önzetlen hazaszeretetre.

Az ország június 4-én az Összetartozás Napjára emlékezett, mi itt Komáromban mindemellett a városunkat szétszakító igazságtalan Trianoni döntés 103. évfordulójára. Ezt az eseményt évek óta az Észak-Komáromból induló fáklyás menet fémjelzi, mely a Trianoni határon, a Duna folyón lévő Erzsébet hídon áthaladva, Dél-Ko-

máromban a Turul emlékműnél ér véget megemlékező beszéddel, verssel, koszorúzással, majd a Kormorán zenekar műsorával.

November 6-án emlékeztünk az I. Bécsi döntés eseményeire, amikor visszakerül az Anyaországhoz Felvidék. Vitéz Nagybányai Horthy Miklós kormányzó úr, 85 évvel ezelőtt, ezen a napon, 1938 november 6-án ment át a honvédek élén, Dél-Komáromból, a Városháza elől indulva az északi városrészbe, ahol a Klapka téren ünnepélyes fogadtatásban részesült és beszédet mondott. Erről az eseményről emlékezünk, most már az újra felállított domborműnél.

A vitézavatáson két rendtársunk is Horthy Bronz Emlekérem büszke tulajdonosa és viselője lett.

*vitéz Nagy Miklós
törzskapitány*

Nógrád Vármegyei Törzskapitányság

A Vitézi Rend Nógrád Vármegyei Törzskapitánysága a 2023. évben is folytatta a korábbi években is sikeresen végzett munkáját a katonai hagyományörzés, a karitatív tevékenység és a Honvédelmi Sport Tagozat munkáján keresztül. A különböző ünnepségeknek, megemlékezéseknek legtöbbször nem csak koszorúzó résztvevői, hanem rendező társai vagyunk a nógrádi önkormányzatokkal és kulturális intézményekkel közösen. Karitatív tevékenységünket a vármegyei tiszti kar segítségével vitéz Szalkai Katalin rendtársunk végzi töretlen lelkesedéssel. Az elesettek segítése fontos feladat az ország egyik legszegényebb vármegyéjében. Bútor, tartós élelmiszer és ruha adományokkal segítettünk elszegényedett, de tisztességes családokon. Fejlesztő játékokból, mesekönyvekből álló adományokkal tettük boldogabbá egy nógrádi kis település óvodájának karácsonyát.

A katonai hagyományörzést vitéz Bakos Gyula vitézi hadnagy és vitéz ifj. Szakács László Nógrád vármegyei törzskapitánya tartja ébren. A vármegye egykori és jelenlegi megyeszékhelyén (Balassagyarmaton és Salgótarjánban) már megszokottá vált, hogy minden katonai vonatkozású történelmi emléknapon katonai hagyományörzők jelentős szerepet vállalnak az adott ünnepség színvonalának növelésében. E két városon felül gyakran kapunk felkérést más nógrádi településektől is, de más vármegyéből, vagy esetleg jelenlegi határainkon túlról is. A Doni emlékművet 2023-ban is vitéz Bakos Gyula és a 16-os Honvéd Katonai Hagyományörző és Kulturális Egyesület szervezte, ahol több, mint 40 katonai hagyományörző vezette fel a túrát, tisztelegvén a Doni hősök emléke előtt. A Legbátrabb városban, Balassagyarmaton a honmentő harcoknak emléket állítva a városi rendezvénysorozat szerves részeként kiállítást szerveztek a 16-osok, és a város központi részein a 104 éves Csehkieverésre emlékeztető járőröztek és különféle életképeket mutattak be a város több pontján. A városi ünnepségsorozatot megelőzően központi felkérésre vitéz Szakács László törzskapitány hat óvodát keresett fel és mutatta be a csehkieverő katonák személyi felszerelését és beszélt a hősies helytállás fontosságáról. A felkeresett gyermekek között ugrásszerűen nőtt a katonai pálya és a történelem iránti érdeklődés.

A Kitérés emléktúrán a már megszokott helyen, a Kakukk hegyen várták katonai hagyományörzőink a túrázókat és pecsételték le túradokumentumaikat. Vitéz Bulejka László, a Honvédelmi és Sport tagozat zászlósa idén is teljesítette a Rákóczi emléktúrát a Vitézi Rend színeiben.

Március 15-én koszorúzással ünnepeltünk. 1939 szeptemberében Vámosmikolára és környékére mintegy 500 főnyi menekült lengyel katona érkezett, az ő kálváriájuknak és vezető egyéniségeiknek állított emlékművet a Vámosmikoláról elszármazó Olexa Miklós. A magasrangú eseményen részt vettek többek között Sebastia Keciak, Lengyelország Budapesti Nagykövete, Grzegorz Lubczyk, volt Lengyel Nagykövet, Korinna Wesolowski az Országos Lengyel Nemzetiségi Önkormányzat képviselője és Bárdi Alex polgármester. Díszőrséget álltak a Wysocki Légió lengyel katonai hagyományörzői. A koszorúzások katonai lebonyolítását vitéz ifj. Szakács László Nógrád vármegyei törzskapitány végezte.

Május 3-án tartották a tizenhatosok ezrednapjukat, amit koszorúzással ünnepeltünk. A Hősök napi megemlé-

kezésünket a Balassagyarmati Katonatemetőben a városvezetés és a katonai hagyományőrök közösen végezték.

Trianon gyalázatára emlékeztünk meg az Ipoly-menti Országzászlónál, amit vitéz Honti Péter törzskapitány álmódott újra, és vitézi összefogással épült meg még 2005-ben; azóta is minden évben kitűnő helyszínt biztosít a Trianoni megemlékezéseknek.

A Zsámbéki Hadikulturális Fesztiválon vitéz Bakos Gyula és 16-os honvéd hagyományőrök vettek részt többek között az Árpád-vonal védelmi csatáit bemutató hadijátékon. Fontos megjegyezni, hogy az Árpád-vonal erődítményeit az a balassagyarmati Magos (Munk) Dezső tervezte, aki az Ipoly-menti Országzászlót és több neves építményt is országszerete.

Balassagyarmaton a Honvédelmi és Sport Központ életében katonai hagyományőrök sűrű vendégek. Vitéz Bakos Gyula vitézi hadnagy júniusban két alkalommal tartott előadást első és második világháborús témában diákok részére, ahol sikerült megtölteni a központ előadótermét az érdeklődőkkel, míg november 11-én a térséget meghatározó egykori Határőrség történetéből tartott előadást kiállítással.

Salgótarjánban, a Dornay Béla Múzeumban június 24-én, a nyitott múzeumok éjszakáján tartottunk kiállítást és katonai hagyományőrök bemutatót.

Kiemelt esemény volt a Vitézi Rend életében az Országházban megrendezett konferencia június 18-án, amin Nógrád vármegyéből tizenhárman vettünk részt. A rendezvényt a Vitézi Rend Honvédelmi és Sport tagozata biztosította, amiben 4 fő nógrádi vitézünk is szolgálatot teljesített vitéz Veres Vendel Szabolcs és vitéz Gresina Róbert vezetésével. A komoly hagyományokkal rendelkező Felvidéki Oroszkai Hadimúzeum augusztusi hadijátékán jelentős létszámmal vettek részt katonai hagyományőrökünk.

Kenderesen ünnepeltük vitéz nagybányai Horthy Miklós Kormányzó Úr újratemetésének 30. évfordulóját, amin a vármegyéből 15 fő vett részt koszorúzással, rendezvény biztosítással, katonai hagyományőrökkel és a vármegyei zászlóval.

A 2023. évi vitézavatáson a rendezvénybiztosítási feladatok mellett egy főt avattunk Nógrád vármegyéből, vitéz lázi és berniczei báró Lázi Gilányi Lázár úr személyében. Több, mint három évtizedes vitézi munkája elismeréseként Főkapitány úr vitéz Honti Péter törzskapitány részére a Vitézi Rend Centenáriumi érdemkereszt kitüntetését adományozta.

Október 23. alkalmából szintén „megadtuk a módját” az 1956-os forradalomról való méltó megemlékezésnek. Vitéz Szakács László törzskapitány egy általános iskolában tartott rendhagyó történelem órát a forradalom témájában, a tanulóknak példaként állítva hasonló korú pesti fiatalokat. Az ünnepségeken több településen koszorúztunk, míg vitéz Bakos Gyula vitézi hadnagy nagyszabá-

sú kiállítást rendezett Dunakeszin, ahol ágyúból leadott díszlövéllel is tisztelgett a mintegy 15 katonai hagyományőrök.

Halottak napi hagyományos megemlékezésünk keretében katonai hagyományőrökünk nemcsak a Balassagyarmati Katonatemető minden sírjára helyeztek egy-egy méceszt, de a polgári temetőben található vitézi és katonasírokat is felkeresték.

Az adventi tiszti értekezleten 3 tisztünk vett részt. Az évet a 2024-es esztendő feladatmeghatározásaival és a karácsonyi óvodai karitatív akciónkkal zártuk.

*ifj. vitéz Szakács László
törzskapitány*

Kanadai Törzs

A Kanadai magyar vitézek 2023. évi beszámolója:

Törzskapitányságunk tevékenységének aktívabb része az év utolsó hónapjaira tevődik. A tavaszi és a nyári idényben a családok hosszabb-rövidebb szabadságra mennek.

Évi közgyűlést rendeztünk, amin az évi teendőket meghatároztuk. Több helyen koszorúztunk, mint például: a Calgari-i katolikus templom előtti Mindszenti érsek

primás szobránál, az első magyar telepések sírjára is koszorút helyeztünk.

Az október 23-i ünnepségen emlékeztünk az 56-os forradalomra a Magyar Kultúr Központban.

Sajnos nálunk is, mint mindenhol, a pandémia hatása még most is érződik, mint minden más közösségben, de reméljük mihamarabb visszaáll minden a saját medrébe és működünk úgy mint régen tettük.

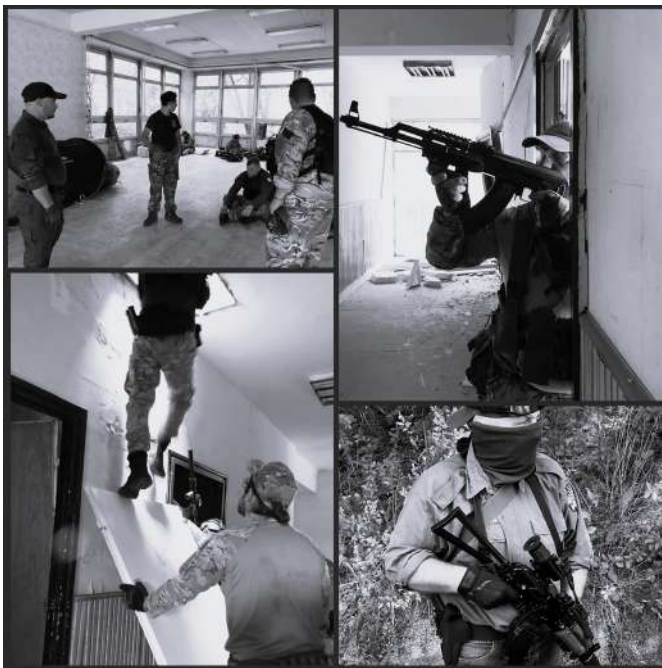
*vitész Sebő Enikő Redvayné
törzskapitány*

Honvédelmi és Sport Tagozat

A Tagozat a tavalyi évet, január közepén a főkapitányi meghallgatással kezdte a Gyömrői úton, még a régi irodában. Az ott elhangzottak alapján igyekeztünk az évi munkatervünket kialakítani, mely a tervezettnél is színesebbre sikeredett.

Tagjaink nemzeti és hazafias rendezvényeken helyezték el a megemlékezés koszorúját, több ízben Balasagyarmaton, Apcon, Magyarnándorban és Budapesten.

A képzéseink (katonai személyvédelem, épületharc, terepharcászat) az egység központi bázisán és a Nagyorosziban található rakétavédelmi ezred egykori laktanyájában folytak.

Fontosnak tartjuk, hogy a magyar hadtörténelemmel kapcsolatos túrákon, eseményeken is szerepet vállaljunk, ezért csatlakoztunk idén is a vitéz Vastagh György, Legbátrabb város, Doni áttörés, Rákóczi túrákhoz és jövőre egy ellenőrzőponton teljesített 48 órás szolgálattal segítjük majd a Kítörés túra szervezőinek munkáját.

A Városligetben rendezett Gyermekek napi programok alatt tagozatunk sátra két napon keresztül folyamatos teltházzal működött.

A Nemzet Zászlaja felvonulást a fővárosban a Baranta szövetséggel közösen biztosítottunk idén is. Itt egységünk három tisztje határozott fellépésének köszönhetően, nem történt komolyabb konfliktus a rendvédelmi szervek és a megjelentek között, egy sajnálatos eset miatt. Ugyanitt vitéz Königsberger Richárd hadnagy úr jelesre vizsgázott életmentésből, s biztosította a sérültet a mentők kiérkezéséig.

Nem kisebb szerep jutott Müller Ákos főhadnagy úrnak sem, mikor lakóhelyén, Dunavarsányban egy éjszakai riasztás alkalmával a viharok megszüntetésében nyújtott segítséget, vitézhez méltó módon az általa gyorsan toborzott fiatalok részvételével, miközben az ország másik felében Murakeresztúr Önkormányzata kérésére egységünk folyamatos készültségben volt a folyó áradása miatt.

Kenderesen kegyelettel emlékeztünk rendünk alapítójára, vitéz nagybányai Horthy Miklós kormányzó úrra, újra temetésének harmincadik évfordulóján.

Az év meghatározó eseménye volt számunkra, hogy részt vehettünk a Parlament Főrendházi termében rendezett konferencián, majd a vitézavatás biztosítása, mely a Vitézi Rend legfontosabb eseménye. Itt a főkapitány úr közlünk négy fő éves munkáját ismerte el kitérítés formájában.

Az állomány ebben az évben is folyamatosan segítette a Nógrád vármegyei Karitatív csoport munkáját, segítséget nyújtott egy Szlavóniában eltűnt személy felkutatásában és kisebb létszámmal ugyan, de igyekezett kivenni részét a Budapestet érintő társadalmi munkákból is.

Jövő év tavaszán Heves vármegyében felújítunk egy vandálok által lerombolt katonasírt, készülünk több nemzetközi taktikai versenyre, valamint nagy hangsúlyt fektetünk továbbra is az íjásversenyeken való részvételekre és rendezésekre, mert úgy gondoljuk, ezen tradicionális elemek nagy szerepet játszanak tagjaink személyiségének fejlődésében és a harci szellem további fokozásában.

Igyekszünk ott lenni mindenhol, Apctól Táborfalván át egészen a Szent Koronáig.

A Honvédelmi és Sport Tagozat hat éves fennállása alatt több változáson ment keresztül, mely javára szolgált

és megerősítette. Olyan bajtársi kötelék fonódott köré az évek alatt, mely erőt ad minden egyes tagjának a nemzetvédelem szolgálatára az idők végezetéig.

Tormay Cécile szavaival fejezném be a Vitézi Rend Honvédelmi és Sport Tagozatának beszámolóját, mely szavak mondanivalója híven tükrözi a tagozat hitvallását e nehéz időkben: Csak a gyöngye emberek számítnak csodákra. Az erős emberek maguk csinálnak csodát.

Isten óvja a Vitézi Rendet!

*vitéz Veres Vendel Szabolcs
százados VRHST*

Budapest Székesfőváros Törzskapitányság

Hogy a magunk mögött hagyott évben kellően helyt tudtunk-e állni? Nem könnyű erre a kérdésre válaszolni. A törzskapitányság munkatervének minden program-pontját teljesítettük. Mégis, elégedettségre – több vonatkozásban – aligha van okunk.

Amikor avatásra kerül egy új rendtárs, esküvel kötelezi magát Isten és a Vitézi Rend nyilvánossága előtt szeretet hazánk szolgálatára. Kötelezi magát tagi kötelezettségeinek teljesítésére, a Rend életében való aktív részvételre. Tudom, az életben történhetnek olyan események, melyek a jóhiszemű és őszinte ígélet beváltását megnehezíthetik, akár meg is akadályozhatják. Jöhet betegség, s az életkor előrehaladtával is számolni kell. Mégis, az a nagyfokú inaktivitás, mely sajnos tapasztalható, nem magyarázható az előbbiekkal.

A tagdíjfizetési morál sem feltétlenül a rendtársak anyagi lehetőségének függvénye. Azért sem, mert minden esetben nyitva áll az esetleges hátralék részletfizetés formájában való rendezésének lehetősége. Tapasztalom, hogy sokak ápolgatnak régi sérelmeket. Nekik mondom: a sebeket hagyni kell begyógyulni. Ám, ezt csak együtt segíthetjük elő. Régi hibákat, már ha megtörténtek, meg nem történté tenni nem lehet. Lehet viszont, és kell, a Vitézi Rend alapvető erkölcsi elvárásait teljesíteni! Tarozunk ezzel vitézi elődjainknak és önmagunknak is.

A Budapesti Törzskapitányság – korántsem teljes – tisztii állományával továbbra is arra törekszünk, hogy eljussunk minden olyan rendtárhoz, akivel eddig telefoni és e-mail elérhetőség hiányában nem sikerült a kapcsolatfelvétel. Ennek során gyakorta szembesülünk azzal, hogy a keresett személy az általunk ismert címen már nem lelhető fel. Az is gyakori, hogy így értesülünk rendtársunk korábbi haláláról. Az érintettek és utódaik ugyanis többnyire elmulasztják a bejelentést. Akit pedig sikerül fellelni, panasolja, hogy senki nem kereste évek óta. Senki felelősségét menteni nem akarom, de kérдем: tagként, ő mit tett a tudakozódás érdekében?

A legszomorúbb azonban az, hogy számos korábbi rendtársat kellett és kell törölni a Vitézi Rend tagjainak sorából, mert figyelmeztetés és többszöri felszólítás ellenére sem rendezte tagdíjtarozását. Különösen fájó, amikor egy-egy több generációs vitézi család mai utódai mutatnak teljes érdektelenséget. Ők saját elődjek, déd-, nagy- és édesapáik emlékét sértik meg ezáltal.

A Törzskapitányság alapfeladataként – a személyi állomány összetételének ismeretében – a Vitézi Rend magyar társadalommal való minél szélesebb körű megismerését, ennek keretében a nemzeti ünnepeinken való reprezentatív megjelenést, a hagyományok ápolásán túl, a mai problémákra adott adekvát válaszadást, a karitatív és hadisír ápolási feladatokban való aktív részvételt határozhatjuk meg.

Lássuk hát, mit tettünk 2023-ban! Negyedévenként tisztii értekezleten beszéljük meg a végzett munkát és a következő negyedév feladatait.

Az 1943. évi Doni áttörés áldozatainak lelkiüdvéért január 12-én a budavári Nagyboldogasszony templomban, 14-én pedig az újpesti Egek Királynéja Nagytemplomban bemutatott szentmisén vettünk részt.

Február 9-én a Magyar Advent Templomában, istentisztelet keretében emlékeztünk meg Kormányzó úr halálának hatvanhetedik évfordulójáról. Majd 11-én a budavári Kapisztrán téren hajtottunk fejet, s helyeztük el koszorúkat a hetvennyolc éve e napon végrehajtott kitörés katonai és civil áldozatainak emléke előtt; 23-án pedig a XI. kerületi Memento Emlékműnél a kommunizmus áldozataira emlékeztünk.

Március 15-én a Múzeum kerti Vasvári Pál szobornál tartott megemlékezésünkön a Nemzeti dalt és a Tizenkét

pontot nagy átéléssel mondta el vitéz Kender László vitéz hadnagy, illetve vitéz Varga Dániel Ernő nemzeti úr, vitéz Dévai Nagy Kamilla művésznő ismét az alkalomhoz illő énekkel tette emlékezetessé az eseményt.

Hősök Napi megemlékezésünket (máj. 30.) a Ludovika (ma NKE) előtt álló Névtelen Hősök emlékművénél tartottuk. Díszörséget, mint több eseményünkön is, a Sárkány Légió biztosított.

A trianoni gyásznapi 103. évfordulójára a Magyar Igazság kútjánál mécsesgyújtással emlékeztünk, majd 18-án részt vettünk, Kormányzó úr Öföméltósága születésének 155. évfordulóján, az Országházban a Vitézi Rend konferenciáján tisztikarunk és állományunk több tagjával, csakúgy, mint államalapító Szent István királyunk ünnepén a Bazilikánál megtartott szentmisén és Szent Jobb körmeneten.

Szeptember 3-án, kormányzó úr újratemetésének harmincadik évfordulóján, Kenderesen képviseltük a Budapesti Törzskapitányságot; 30-án pedig aktívan közreműködtünk a vitézavatás zavartalan lebonyolításának biztosításában.

Október 6-án a Batthyány örökmécsesnél 1848/49-es szabadságharcunk mártírjainak emlékéért, s 23-án a Bakáts téri '56-os emlékműnél, a hatvanhetedik évfordulón, az áldozatokért gyűjtöttuk meg mécseseinket.

November 4-én a kegyelet és hála koszorúját helyeztük el a Hősi Halott Katonaorvosok emlékművén; 16-án, Kormányzó úr budapesti bevonulásának 103. évfordulóján, a Magyar Advent Templomában ez alkalomra bemutatott istentiszteleten vettünk részt, és 25-én – sok évi kihagyás után – megtartottuk a törzskapitányság állománygyűlését, szerény résztvevői létszámmal. Az évet azzal zártuk, hogy december 9-én átadtuk – adventi gyűjtésünk eredményeként – a Bethesda Gyermekkorház kis betegeinek szánt karácsonyi ajándékunkat.

E tömör felsorolás után, szeretném kifejezni köszönetem mindazoknak, akik munkájukkal, adományaikkal hozzájárultak programunk teljesítéséhez.

Azokat pedig, akik eddig nem koruk és egészségi állapotuk korlátjai miatt maradtak távol, kérem, szervezzék úgy életüket – vitézi esküjükhöz híven –, hogy bekapcsolo-

dóva a törzskapitányság életébe, részt tudjanak vállalni a munkában. Mert felemelt fejjel csak ekkor mondhatjuk velük joggal: Hazámat szolgálom!

A rendtársak figyelmét felhívom arra, hogy a www.vitezirend.com honlapon a Rend és a Törzskapitányság eseményeiről, a facebookon pedig a vitéz Kátay-Barba Rafael Péter ismerősei, a Vitézi Rend (törvényesen működik 1992 óta) és a Vitéz gr. Molnár-Gazsó János Baráti Köre csoportokhoz csatlakozva naprakész információk érhetőek el. Ezen kívül, minden e-mail címmel rendelkező rendtárs körlevélben értesül a várható eseményekről. Aki maga nem rendelkezik internet elérhetőséggel, az a 06/20/448-7748 számon elérhet, hogy a kapcsolattartás lehetőségét megbeszéljük.

*vitéz Kátay-Barba Rafael Péter
törzskapitány*

Háromszéki Törzs

A Vitézi Rend Háromszéki Törzsének 2023. évi tevékenysége igazán mozgalmasnak és sokrétűnek bizonyult. Tevékenységeink jól tükrözik Rendünk értékrendjét, ami az Isten, Haza, Család hármasköré épül. Ennek szellemében a múlt évben számos megemlékezést szerveztünk, illetve számos rendezvényen vettünk részt, melyek nagy része egyházi szertartással volt összekötve. A megemlékezések mellett meg kell említenünk Törzsünk kiemelkedő karitatív és katasztrófavédelmi tevékenységeit, valamint kulturális eseményeit.

A 2023-as év első eseményeként Törzsünk tagjai január 14-én a katrosai doni-emlékkeresztnél hajtottak fejet a doni áttörés hősei, és a keleti hadszíntér áldozatai előtt. Január 15-én, vasárnap istentisztelettel egybekötött megemlékezéssel róttuk le tiszteletünket Vargyason a doni áttörés áldozatai előtt. Vitéz Ilkei Árpád unitárius tiszteletes úr beszédében a doni áttörés mellett nemzetünket ért két másik tragédia áldozatairól is megemlékezett: az 1764. január 7-én történt madéfalvi veszedelem, valamint a 1849. január 8. és 11. közötti nagyenyedi vérengzés áldozatairól, ahol román felkelők közel ezer védtelen Magyar polgárt mészároltak le.

Vitéz Mikola Béla hadnagy úr kezdeményezésére február 18-án Wass Albert marosvécsi síremlékénél róttuk le tiszteletünket az íróóriás előtt. Az eseményen mintegy 29 emlékező vett részt: a Vitézi Rend Háromszéki Törzsének sepsiszéki állománya, a kézdiszéki állomány vitéz Lukács Botond hadnagy úr vezetésével, valamint a Maros megyei rendtársaink és családtagjaik.

Szokásunkhoz híven a március 15-hez legközelebb eső vasárnapon, március 12-én Bibarcfalván emlékeztünk meg a szabadságharc hőseiről. A megemlékezést követően Nagybaconban éves beszámolóra, és megbízások átadására került sor.

Március 15-én Sepsiszentgyörgyön, Kézdivásárhelyen, Marosvásárhelyen, Sepsikőröspatakon, Bibarcfalván, Lemhányben, Szotyorban, Málnásfürdön, Vargyaszon, Uzonban, Szentivánlaborfalván, és Zalánpatakon emlékeztünk meg a szabadságharc hőseiről.

Június 4-én, nemzeti gyásznapi 103. évfordulóján két helyszínen, Sepsikőröspatakon és Szotyorban emlékeztünk a nemzetünket ért gyaláztatóról.

Augusztus 26-án az úzvölgyi katonatemetőben a 79 évvel ezelőtti eseményekről emlékeztünk. A megemlékezés legkiemelkedőbb alakja, az egyik utolsó élő úzvölgyi veterán rendtársunk, vitéz Bartha Misi bácsi, aki 79 évvel ezelőtt részese volt a völgyben zajló harcoknak.

Augusztus 30-án veszteség érte Törzsünket. Életének 81. évében a hadak útjára lépett vitéz Csiki István nemzeti rendtársunk.

Szeptember 26. vérbetűkkel van bevésve az erdővidéki Szárazajta történelmébe, ugyanis 79 évvel ezelőtt,

1944. szeptember 26-án reggel a Iuliu Maniu Erdélyi Önkéntes Ezred – közismert nevén a Maniu-gárda – Gavril Olteanu által vezetett brassói különítménye a szárazajtai iskola udvarára összeterelte a falu lakosságát, majd a lakosok szeme láttára végzett ki 13 magyar embert: 11 áldozattal golyó végzett, 2 áldozatot pedig bestiális módon, baltával fejeztek le. Egyetlen bűnük az volt, hogy magyar emberek voltak. A Vitézi Rend Háromszéki Törzsének részéről koszorúval tisztelgett az Erdővidéki Székkapitányság, valamint az Erdélyi Katasztrófavédelmi Század.

Nemzeti gyásznapiunkon, október 6-án Háromszék szerte fejet hajtottunk az aradi 13 tábornok emléke előtt. Október 22-én a földvári haláltáborba hurcolt gelencei civilek és hadifoglyokról emlékeztünk.

Október 23-án, vitéz Angyal Péter o. kat. pkh. vezetésével a Gelencei Önkéntes Tűzoltó Egyesület önkéntesei és a Vitézi Rend Katasztrófavédelmi Századának erdélyi egysége közös katasztrófavédelmi gyakorlaton vett részt, melynek célja a hatékony együttműködés és a katasztrófa-helyzetek szakszerű elhárításának elsajátítása volt. Majd ezt követően Sepsiszentgyörgyön fáklyás felvonulással adóztunk 56 hősei és áldozatai előtt.

November 4-én, nemzeti gyásznapiunkon a barcaföldvári fogolytáborban raboskodott több ezer magyar és német fogolyra emlékeztünk. Különleges színfoltja volt az emléknapi, hogy a Vitézi Rend Háromszéki Törzsének szervezésében, vitéz Lukács Botond hadnagy úr vezetésével 14-en egy Sepsiszentgyörgy – Barcaföldvár gyalogtúrával, összesen 25 kilométerrel tisztelgett az áldozatok előtt.

December 9-én törzsünk szervezésében igazán jó hangulatú és felemelő előadással örvendeztette meg a PetőFree Társulás Duó formációja a sepsikőröspataki Kálnoky Ludmilla Általános Iskola tanulóit. Az előadás nem titkolt célja volt, hogy a szórakoztatás és jó hangulat mellett a Petőfi emlékével apropóján közelebb vigyük a gyerekekhez a magyar kultúrát, Petőfi Sándor szellemiségét.

Törzsünk tagjai olyan anyaországi eseményeken vettek részt, mint a kormányzó úr születésének 155. évfordu-

lóján az Országház felsőházi termében tartott konferencia, a Kenderesen zajló, vitéz nagybányai Horthy Miklós kormányzó urunk újratemetéséről való megemlékezés, a budapesti vitézavatás, valamint az adventi tisztigyűlés.

A tavalyi évben számos karitatív és katasztrófavédelmi tevékenységet folytattunk vitéz Barabás Mózes katasztrófavédelmi parancsnok és vitéz Sikes Edit karitatív parancsnok vezetésével. Több ezer lejes pénzügyi adománnyal, építkezési anyaggal, továbbá ruházatokkal, tartós élelmiszerekkel támogattuk a kommandói, az esztelenki, a kilyéni tűzkárosultakat, egy futócipővel a rászorult uzoni Kolozsi Árpád Kristóf ifjú atlétát, és karácsonykor ajándékcsomaggal leptünk meg több szegény sorsú gyermeket.

Tartalmas évünket december 15-én egy igazán jó hangulatú évzáró bállal zártuk, ahol előléptetések, megbízások, valamint elismerések kerültek átadásra.

*vitéz Préda Barna
vitézi hadnagy*

Felvidéki Törzskapitányság és Felvidéki Katasztrófavédelmi Század

Felvidéki törzskapitányság

A Felvidéki törzskapitányság vitézei a 2023-es évben sem tétlenkedtek.

Január hónapban több helyszínen is részt vettünk a Doni megemlékezéseken. Február 10-én állománygyűlést tartottunk, ahol értékeltük eddig végzett tevékenységeinket, valamint kitűztük a leendő célokat. Március 15-én, Dunaszerdahelyen és Nagymadon emlékeztünk 1848/49-es forradalom és szabadságharc hőseire és ko-

szorítottunk az emlékhelyeken. Június 4-én, Dunaszerdahelyen emlékeztünk a trianoni diktátumra és koszorúztunk a Trianoni emlékhelynél. Június 18-án, Budapesten az Országház főrendházi termében vettünk részt az emlékkonferencián. Ezután Székelyföldön, Hargita megyében, Gyergyóújfaluban egy székely kapu ünnepélyes megáldásán vettünk részt. Az adventi időszakban adományokat gyűjtöttünk, amelyet karácsony előtt szétosztottunk a hajléktalanoknak és az erre rászoruló embereknek és intézeteknek.

Tevékenységünket töretlen lendülettel végezzük, folytatjuk, példát mutatva a Felvidéken élő magyar nemzetiségű közösségnek. Őrizzük és védjük hagyományainkat és nemzeti értékeinket a fiatalabb generáció számára. Hazánkat és Nemzetünket szolgáljuk!

Felvidéki Katasztrófavédelmi Század

A 2023-as év január utolsó hétvégéjén lett kiértékelve a Felvidék-i Katasztrófavédelmi Század tagjainak kötelezettségvállalásai és tevékenységünk.

Részt vettünk a SZK Önkéntes Tűzoltó Szervezetének Területi Bizottsága által megrendezett körzeti és egyéb iskolázásain. Századunk tagjai az év folyamán több alkalommal is ott voltak a községi rendezvényeken. Nem feledkeztünk meg a Nemzeti ünnepeinken való részvételről sem.

Több meghívásnak eleget tettünk és koszorúztunk Felvidék-i települések emlékműveinél képviselve a Vitézi Rendet. Gyermeknapot szerveztünk a felvidéki ifjúság részére tűzoltóversenyt, melyen árvízvédelmi bemutatót is láthattak a résztvevők.

Századunk tagjai több településen az erős esőzések miatt kénytelenek voltak elszivattyúzni a felgyülemllett nagy mennyiségű esővizet az utakról. Szeptemberben állománygyűlést tartottunk a Vitézi Rend Katasztrófavédelmi Század tagjainak.

A tagok saját csekély pénzforrásaikból új gyakorló ruhákat vásároltak saját részükre, amit vitéz lovag László Gábor parancsnok úr megköszönt, ezzel megújult a század ruhátára. Ősszel elkezdtük az eszközeink és felszerelésünk téli időszakra való felkészítését, elraktározását.

Decemberben Mikulás napján vitéz Végh Roland századtag Mikulásnak öltözve meglátogatta több felvidéki település gyermekeit.

Az év végén évzáró állomány ülést hívtunk össze, ahol a század tagjaival megbeszéltük a 2024-es év fő

feladatainak tervezetét, mint működés alapjait, egyben a parancsnok vitéz lovag László Gábor megköszönte a munkát, amit az egész év folyamán végeztek.

*vitéz lovag László Gábor
székkapitány,
a Felvidéki Katasztrófavédelmi Század
parancsnoka*

Borsod-Abaúj-Zemplén Vármegye Törzskapitányság

Törzskapitányságunk gazdag programjáról és tevékenységéről a Vitézek Lapjában való megjelenés korlátozott tartalma miatt, csak felsorolás formájában tudok beszámolni.

Ezek az alábbiak:

január 12-én 15 óra: Doni áttörés emléknapja – Miskolc, Szemere kert – Doni kopjafa

január 23-án 11 óra: Diósgyőr, Vár utca 22. szám alatti emléktábla. Ökumenikus ünnepi megemlékezés a volt Szovjetunió kényszermunkatáborába elhurcolt és azokban elhunyt diósgyőri lakosokra

március 26-án: Vitézi Bál – Budapest, Corinthia Hotel. A frenetikus hangulatú bálon 19 fővel vettünk részt (hozzátartozókkal együtt): vitéz Csantavéri Tivadar törzskapitány úr, Boros Anikó Rózsa úrnő, vitéz Tóth Dániel nemzetes úr, Kovács Margit úrnő, vitéz Vadász Géza nemzetes úr, vitéz Vadász Gézáné úrnő, vitéz Csantavéri Richárd nemzetes úr, Végh Vanessza kisaszszony, vitéz Miklós Árpád nemzetes úr, Miklós Emese Ildikó úrnő, Nyiscsák Viktória úrnő, vitéz Széphalmi Jurkó László nemzetes úr, Gruber Márta úrnő, Wéber Tamás úr, Csipke Anna úrnő, Széll Szilárd úr, Mészáros Ildikó úrnő, Mészáros Géza úr, Gósy Izabella úrnő

május 29-én 10 óra: Hősök temetője – I. világháborús hősi emlékmű. Megemlékezés a Nagy háború áldozataira.

június 4-én 9 óra: Miskolc – Országzászló – Népkert; 10 óra: Győri kapu Trianoni emlékmű; 11 óra: Lillafüredi Palotaszálló Ifjúsági terasz – Horthy emlékkő. A

Nemzeti Összetartozás Napján emlékezést tartottunk a szégyenteljes trianoni békediktátumra a 102. évfordulója alkalmából

június 16-án 10 óra: Tiszabездé, Református templom – Emlékezés a Rákóczi szabadságharc kezdetére (1703. június 15.). Emlékfa ültetés és emlékoszlop állítás a Millenáris parkban

június 18-án 10 óra: Vitézi Konferencia a Parlament Felsőház üléstermében (Kormányzó urunk születésének 155. évfordulója)

július 23-án 10 óra: Tusnádfürdő – Erdély XXXII. Bálványosi Nyári Szabadegyetem Orbán Viktor miniszterelnök beszéde. vitéz Csantavéri Tivadar Károly, Vitéz Szabó István, vitéz Tóth Dániel Levente, vitéz Miklós Árpád, vitéz Biszterszky András, vitéz Kiss Péter nemzetes urak, vitéz Biszterszky Andrásné, vitéz Gruber Rudolfné, Boros Anikó Rózsa nemzetes asszonyok részvételével

július 28-án 16.30 óra: vitéz Csorba János székartó úr Csermőkei úti birtoka – Kihelyezett állománygyűlés: az első fél éves tevékenységünk értékelése, a további feladatok meghatározása, avatandó személyek bemutatása, baráti beszélgetés

augusztus 4-6-án: Ősök Napja – Bugac, vitéz Csantavéri Tivadar Károly

augusztus 11-13-án: Magyarok Országos Gyűlése – Ópusztaszer, vitéz Csantavéri Tivadar Károly, vitéz Tóth Dániel Levente

augusztus 20-án 10 óra: Miskolc – Felsőhárom Palota utca – Szent István szobor – Új Kenyér ünnepe; 11 óra: Lillafüredi Palotaszálló Ifjúsági terasz - Horthy emlékkő

szeptember 3-án Kenderes: Horthy 30. évfordulója vitéz Csantavéri Tivadar Károly, vitéz Lakatos Miklós, vitéz Vékony László, vitéz Vadász Géza, vitéz Tóth Dániel Levente, vitéz Miklós Árpád, vitéz Tajthy Árpád, vitéz Majer Péter

szeptember 7-én borsodi bányász emlékhelyek koszorúzása vitéz Csantavéri Tivadar Károly, vitéz Csiky Emil

szeptember 11-én 9 óra: Borsi, II. Rákóczi Ferenc nagyságos fejedelem szülőháza – Felvidék Rákóczi Fesztiválon való részvétel

szeptember 30-án 9 óra: Alcantari Szent Péter Plébánia Templom (Belvárosi Ferences Templom) – Budapest, Ferenciek tere 9. – Vitézavatás (avatottak: vitéz Szabó Péter és vitéz Csetneki József sárospataki lovas hagyományörző)

október 2-án 11 óra: Miskolc Táncsics tér – Diósgyőri I. világháborús hősi emlékmű – ökumenikus ünnepi megemlékezés az emlékmű leleplezésének 93. évfordulója alkalmából

október 6-án 10 óra: Miskolc, Batthyány utca 1. szám alatti Batthyány emléktábla – Aradi vértanúk ünnepe;

október 6-án: Vajdaság – Bajmok felé menet: Akácfa emléktemető,

október 7-én: Vajdaság – Törökbecse: gróf Leiningen-Westerbug Károly Ágost honvéd vezérőrnagy szobrának koszorúzása; Elemér: Kiss Ernő altábornagy szobrának koszorúzása. Rendtársaink közül vitéz Csantavéri Tivadar Károly, vitéz Tóth Dániel Levente, vitéz Miklós Árpád nemzeti urak, és vitéz Boros Anikó Rózsa nemzeti asszony koszorúztak

október 23-án (vasárnap) 12 óra: Miskolc, Petőfi tér – az 1956-os forradalom és szabadságharc – a Szabadság Napja – 67. évfordulója

november 19-én Diósgyőr: I. világháborús Hősi emlékmű – megemlékezés

december 2-án 9 óra: Kelenföldi Református Templom Altemploma – Budapest, Október 23-a utca 5. – Adventi küldött – tiszti gyűlés (négy fővel vettünk részt)

december 8-án 15 óra: Állománygyűlés a Miskolci Lévay József Református Gimnázium és Diákotthonban
december 15-én 10 óra: beteg gyermekek ajándékozása Miskolcon a Dr. Velkey László Gyermekegészségügyi Központban.

vitéz Csantavéri Tivadar Károly
törzskapitány

Egyesült Királysági Törzs

Ismét eltelt egy év, a 2023. is sok nemes feladatot tartogatott a Vitézi Rend Egyesült Királyság Törzsének. A nemzeti hölgyek és urak kitettek magukért. Több nívós rendezvény szervezésében, levezetésében vettek részt, a visszajelzések alapján a közösség nagy öröme, megelégedésére.

Március 15-i ünnepünkhöz méltóan, az 1848-49-es forradalom és szabadságharc 175. évfordulója alkalmá-

ból, 13-án Perthben a Salutation Hotelben jártunk. Az ünnepi programot a BackStage Art Club és az Edinburgh-i Magyar Főkonzulátus részvételével, vitéz Mair Ildikó és vitéz Aberle András szervezte meg. Az ünnepi megemlékezés remek hangulatban telt. Ez a rendezvénysorozat immár 28 éve tart, mondhatni tradicionális eseménye a skóciai magyaroknak.

Ugyancsak a március 15-i ünnepünkhöz köthetően dr. vitéz lemhényi báró Zsigmond András helyettes főkapitány úr és a Manchesteri Magyar Főkonzulátus részéről, Kátai-Nagy Krisztina főkonzul asszony a Liverpool-i Kossuth Lajos emléktáblánál helyezett el koszorút.

2023. április 22-én a Wolverhampton-i Hollybush Hallban Vitézavatást tartottunk. Gratulálunk a felavatott új vitéz hölgyeknek, uraknak!

A következő eseményünk másnap, 2023. április 23-án volt: a Manchester-i St. James Business and Social Clubban magyar találkozót szerveztünk, ahol a Magyar Parlament alelnöke, Dúró Dóra tiszteletét tette, hogy a diaszpórában élő magyar közösséggel találkozzon. A beszélgetés témája az Angliában élő magyarokat foglalkoztató kérdésekről szólt.

Az Angliában élő vitézek éves taggyűlését Liverpoolban, május 21-én vasárnap tartottuk, ahol az éves célokat határoztuk meg, illetve a 2024-es Vitézavatás feladatairól beszéltünk.

Június 24-én először tartottunk taggyűlést Skóciában, az Aberdeen-i Goulash Étteremben. A skóciai vitézek nagy öröme, megismerhettük személyesen dr. vitéz lemhényi báró Zsigmond András helyettes főkapitány urat, aki tiszteletét tette vitéz hdgy. Babanyecz Attila úrral egyetemben. Az első skóciai taggyűlésen terveztük a jövőnket, a feladatokat, meghatároztuk a jövőbeni tevékenységünk irányvonalát.

A Szt István napok ünnepi rendezvényünk augusztus 19-20-án a teljes skóciai vitézi rend tagságának részvételével, szervezésével, illetve angliai vitézek segítségével zajlott, az Aberdeenshire-i New Bythban. A 7 hektáros farmon, Simon Richard tulajdonos adott helyet a 2 na-

pos, a terveink szerint a jövőben is megrendezésre kerülő ünnepi rendezvényünknek.

Ezúton is köszönjük a Vitézi Rend Egyesült Királyság törzse vitézeinek áldozatos munkáját.

vitéz Simon Enrico
vitézi hadnagy

Hajdú-Bihar Vármegyei Törzskapitányság

Január hónapban: 13-án a Hajdúbagosi Sinay Miklós általános iskolába vittünk téli ruha és cipő, valamint játék adományokat. Az iskola tanárai és a technikai dolgozók segítségével került kiosztásra. A tanulók családjai örömmel fogadták az adományt. Az adományok szortírozása, becsomagolása munkáját vitéz Varga Mária hadnagy asszony, a megyei karitatív részleg vezetője végezte. A szállításban vitéz Katona Lajos nemzeti úr segített. 30-án a Debreceni Szociális Szolgáltató Központba vittünk gyermek és felnőtt ruházatot, illetve játékokat. Az adományt Baranyai Anna gondozónő vette át. Ugyanezen a napon három hajdúszoboszlói családnak tudtunk segíteni, ágyneművel, valamint téli kabátokkal.

Február hónapban: 17-én Megyei tiszti értekezletet tartottunk. Megbeszéltük az évi munkatervet és az előtűnk álló feladatokat. A helyszínt vitéz Papp János őrmester úr biztosította.

Március hónapban: 13-án Rendhagyó történelem órát tartottunk. Hajdúbagoson jártak a Vitézi Rend Hajdú-Bi-

har Vármegye Törzskapitányság vezetői: vitéz Szoboszlai Endre nyugállományú törzskapitány, huszárszázados, és vitéz Antal János Csaba törzskapitány. A Hajdúbagosi Sinay Miklós általános iskola meghívásának eleget téve két csoportnak tartott rendhagyó órát vitéz Szoboszlai Endre. A téma: Huszárhagyományörzés a 21. század modern világában. A gyermekek és a tanárok érdeklődéssel fogadták. Nagyon tetszett a tanulóknak az előadás végén a fegyverek, a huszár eszközök és az 1848-49-es pénzek bemutatása. Egy sikeres napot zárhattunk, közelebb hozva a hallgatóságához a huszárok, és a vitézek világát. 15-én három helyszínen ünnepeltünk a Vármegyei Törzskapitányságban. Debrecenben vitéz Szabó Ferenc székkapitány és vitéz Rudolf István őrmester, Hajdúszoboszlón vitéz Katona Lajos, vitéz ifj. Antal Csaba és vitéz Orosz Kornél, Balmazújvároson, másodmagammal helyeztük el az megemlékezés koszorúit. 25-én a vármegye karitatív egysége, bútor adományt kapott Katona Lászlótól a Kastély hotel tulajdonosától. Köszönöm a közbenjárást vitéz Katona Lajos rendtársunknak és a gyors intézkedést vitéz Varga Mária főhadnagy asszonyunk, a karitatív egység vezetőjének.

Április hónapban: 24-én a Katasztrófavédelmi Egységgel közösen vettünk részt a Hajdúszoboszlói Sport Egyesület által a Föld napjára meghirdetett terület takarításon és szemétszedésen.

Május hónapban: 19-én került megrendezésre a II. Gönczy Refi Családi Sportnap Hajdúszoboszlón. A Vitézi Rend tagjai és a Katasztrófavédelmi Egység „Tűzoltó karaván” interaktív foglalkozással vett részt az eseményen. 26-án Gyermeknapon jártunk, Balmazújvároson. Tűzoltó Karaván interaktív foglalkozást tartottunk.

Június hónapban: 4-én a trianoni hajdúszoboszlói városi megemlékezésen délelőtt 11 órakor a Vármegyei Törzskapitányság tagjaival vettünk részt. Délután a debreceni megyei rendezvényen a Trianon emlékműnél elhelyeztük a tisztelet koszorúját. 9-én a derecskei iskolában jártunk, interaktív tűz- és kármegelőző preventív foglalkozás keretében. 10-én Családi és Sport napon vettünk részt a Hajdúszoboszlói Sport Egyesület meghívására. Bográcsgulyás főzésre meghívtuk az íjász szakosztály tagjait is. 23-án a Vitézi Rend Katasztrófavédelmi Egységgel közösen „Bizonyítvány buli” elnevezésű rendezvényt biztosítottunk Hajdúszoboszlón. 25-én Hajdúszoboszlón biztosítottuk a Múzeumok Éjszakája rendezvényt.

Július hónapban: 6-án Hajdúszoboszlón a Gönczy Református Általános Iskola hittan táboraiba kaptunk meghívást. A mentősök, rendőrök és katonák bemutatója mellett, a „Tűzoltó Karaván” interaktív prevenció szimuláció nagy sikert aratott a táborozók körében. 12-én Hajdúszoboszlón a Szent István parkban tartottunk bemutatót. 13-án a városi napközis táborban jártunk, bemutatóval.

Szeptember hónapban: 2-án Hajdúszoboszló város napját ünnepeltük. Bocskai István szobrát megkoszorúztuk a Vitézi Rend nevében vitéz Papp János őrmester úrral.

3-án vitéz Horthy Miklós kormányzó úr újratemetésének 30. évfordulóján rendezett megemlékezésen jártunk Kenderesen. 29-én Budapest, Vitézavatás. Hajdú-Bihar vármegyéből négy fő vitéz nyert felvételt.

Október hónapban: 15-én a Vitézi Rend Hajdú-Bihar vármegyei katasztrófavédelmi készenléti egység tagjaival pálya orientációs napon vettünk részt Hajdúszoboszlón a Bárdos Lajos általános iskolában. Köszönöm a szolgálatot vitéz Papp János és vitéz Rudolf István őrmester uraknak. 23-án Hajdúszoboszló város 1956-os megemlékezésén vettünk részt vitéz Almási Sándor hadnagyúrral.

Novemberben: 25-én a Vitézi Rend Hajdú-Bihar Vármegyei Törzskapitányság kihelyezett állományi ülést, küldött választó közgyűlést tartott Nyírmártonfalván, a falu múzeumban. Vitéz Almási Sándor vitézi hadnagy úr és a Kék-Nefelejcs hagyományörző egyesület meghívásának tettünk eleget 21 fővel.

Decemberben: 2-án Budapesten adventi tiszti értekezlet. 3-án a Vitézi Rend Hajdú-Bihar Vármegyei Karitatív Egysége öt hajdúszoboszlói és egy püspökladányi család 14 gyermeke részére adott át mikuláscsomagot. 14-én adventi első gyertyagyújtáson forró teát osztottak rendtársaink Hajdúszoboszlón. Köszönjük az adományt vitéz

Katona Lajosnak, a segítséget vitéz Keserű Orsolyának és Szilágyi Attilának. 18-án a Vitézi Rend Hajdú-Bihar Vármegyei Törzskapitánysága nevében vitéz Papp János őrmester úrral fenyőfát és szaloncukrot adományoztunk a hajdúszoboszlói Éltes Mátyás Iskola és Kollégium kisdíákjainak, valamint a Berettyóújfaluba kihelyezett tagozat tanulóinak. Köszönjük a segítséget vitéz Rudolf István őrmester úrnak. 19-én a vármegyei törzskapitányság tagjaival meleg teát osztottunk Hajdúszoboszlón az adventi ünnepi gyertyagyújtáson. Köszönöm a felajánlást vitéz Katona Lajosnak, a kiosztásban a segítséget vitéz Keserű Orsolyának és párjának, Szilágyi Attilának rendi segítőnknek.

*vitéz Antal János Csaba
törzskapitány*

Karitatív Részleg

Nézzék el nekünk, hogy sokkal több kép szerepel e sorok között, de ezek adják méltó példáját annak milyen is a tevékenység, amit végzünk. A 2023. év sem volt tevékenységmentes időszak. Számtalan helyen jártunk és segítettünk.

Az esztendő folyamán országunk számtalan pontján jártunk. A teljesség igénye nélkül néhány a meglátogatottak közül: Budapest, Hajdúbagos, Sándorfalva, Győr, Újszilvás, Szigetszentmiklós, Mándok, Gárdony, Dóc és még sorolhatnánk tovább.

Az év elején meglátogattuk a Fővárosi Önkormányzat Idősek Otthonát ahol nagy szeretettel fogadták az összegyűjtött adományokat. A megyei Törzskapitányságok is végzik a szorgos munkájukat. Az év folyamán számtalan helyre ellátogatnak, hogy segítséget nyújtsanak ott, ahol szükséges.

Hajdú-Bihar Vármegyei Törzskapitányság Karitatív Részlege meglátogatta a Hajdúbagosi Sinay Miklós Általános Iskolát és a Debreceni Szociális Szolgáltató Központot, ahova gondosan válogatott adományt vittek. Az egység 2023. szeptember 24-én a Magyar Katolikus

Karitás berettyóújfalui csoportja részére adott át gyermekruházatot, cipőket, játékokat valamint felnőtt ruházatot, ágyneműt, takarókat és lakástextilt. Itt szeretnék köszönetet mondani minden adományozónak, valamint Györgyi Sándornak az adomány elszállításáért.

Sajnos országunkban sok olyan terület van, ahol segítségre szorulnak az emberek így a Csongrád-Csanád-Békés Vármegyei Törzskapitányság és a Központi Egység közösen osztott burgonyát és ruhaneműt Sándorfalván. Sikeres együttműködési megállapodást írtunk alá az Országos Koraszülött és Gyermejkölési Alapítvánnyal és a zánkányszéki székhelyű Veterans Shooting Klubbal. Március elején Kiszombor községben segédkeztünk, Szirbik Imre polgármester úr nagy örömeire, a települési családsegítő szolgálat kapott egy kis teherautónyi gyermek és felnőtt ruházatot, tisztító és fertőtlenítő szereket, gyermekjátékokat. Az adományozást követően a falu szülőtéren vitéz Szűcs József honvéd alezredes, kardvívó meszterre emlékeztünk az általános iskola tornacsarnokában.

Május hónapban a Veterans Shooting Klubb felajánlásának köszönhetően egy mélyszegénységben élő háromgyermekes családnak juttattunk 150 ezer forint értékű élelmiszer és vegyi áru csomagot a Dóc-Bodorszéki tanyavilágba. Villám látogatást tettünk a Makray fogyatékkal élő gyermekek nappali intézményében, hogy lehetőség szerint picit segítsünk. Az Országos Koraszülött és Gyermejkölési Alapítvány és a Vitézi Rend Csongrád-Csanád, Békés Vármegyei Karitatív Szolgálata lefűzőket, folyékony kéz- és felületfertőtlenítő szereket juttatott az intézménynek, melyet Forrai H. Éva vezető köszönettel fogadott!

Támogatókból nincs hiány, sok segítséget nyújtanak számunkra. Nagy segítség számunkra, hogy élelmiszereket is tudunk osztani a rászorulóknak számára a Magyar Vöröskereszt Pest Vármegyei szervezete és a Vitézi Rend Karitatív Részleg Németország támogatása. Átvaluk a lehetőségek, melyekben segíteni, támogatni tudunk rászoruló családokat, szervezeteket, bővültek.

A nyár kezdete a Gyermeknap. Rendünk és Részlegünk bemutatkozott ismét, melyet hatalmas érdeklődés kísért. Ajándékokból, élményekből nem volt hiány. Hiába tudod magadról, hogy nagylelkű vagy, ha nem teszel semmi olyasmit, amivel kinyilvánítod a nagylelkűségedet, akkor csak a nagylelkűség pusztá fogalmába kapaszkodhatsz. Ismerheted magad kedvesnek, ám ha ténylegesen nem vagy kedves valakihez, akkor ez csak egy önmagadról alkotott elképzelés marad. Míg a fogalom nem válik tapasztalattá, addig mindez csak elmélkedés. Az év folyamán több adománnyal is támogatta társszervezetünk a Karitatív Részleg Németország az itten munkánkat. Hatalmas mennyiségben érkezett iskolai felszerelés, bútor és állateledel.

Az érkezett iskolai felszerelések szétosztása még a tanév megkezdése előtt sikerült, így a diákok már az új felszereléseket tudták használni. Az eltelt időszak ráébredt minket arra, hogy nem csak az emberek szorulnak segítségre. Sok olyan szervezet keresett meg bennünket, akik állatokkal foglalkoznak. Segítséget kerestünk és találtunk a Motorokkal az Állatokért Szigetszentmiklós és Térsége Egyesület személyében. Az együttműködés fontos a törzskapitányságok között és ennek méltó példája, amikor a Központi Egység támogatást kap. Jelen esetben Győr-Moson-Sopron Vármegyei Törzskapitányságtól.

Az év végére pedig egy nagyobb projekt megvalósítása volt a feladat. „Nem az számít, hogy mennyit adunk, hanem hogy mekkora szeretetet fektetünk az adásba”. Eljött az az időszak, amit a Szeretet Ünnepeként hívnak. A Vitézi Rend Karitatív Részlegének minden pillanat a Szeretet Ünnepe, amikor adhatunk, és látjuk az örömet, megkönnyebbülést az arcokon. Ezek a pillanatok feleltek velünk azt a rengeteg munkát, amit végzünk.

19-én Mándokra látogattunk a Viktória Otthonba. Itt halmozottan sérült csecsemők, gyerekek és felnőttek vannak, jelenleg 81-en. Igyekeztünk minél több olyan adományt szállítani részükre, amire szükség lehet. Így vittünk ruhaneműt, játékokat, plüss játékokat, mesekönyveket, pelenkát, nedves törlőkendőt, toalett papírt, tálaló kocsikat, gyümölcsöt, takarót, párnát, csokoládét. Hogy

még ünnepibb legyen ez a pillanat 80 db Mikulás csomagot is készítettünk számukra. Ahhoz, hogy ennyi mindent tudjunk adni, nagyon sok segítő kéz közreműködött.

Hálásan köszönjük az adományokat a Vöröskereszt Pest Vármegyei Részlegének, HOG Budapest Chapternek, mindazoknak, akik Pest Vármegye Törzskapitányságának adományait eljuttatták (mindenkitől elnézést kérünk, hogy nem név szerint említjük), a Szigetszentmiklói Napsugár Óvodának és azoknak, akik a Karitatív Részleg Központi csoportjához eljuttatták ajándékaikat.

A következő évi tervek között nagyon sok lehetőség, elképzelés szerepel. Szeretnénk szorosabbá tenni a kapcsolatokat az ország többi pontján található Karitatív egységek között, és még számtalan helyre eljuttatni, ahol várják a segítséget. És végezetül álljon itt néhány sor mely a jövőnket kíséri:

„Ha akarod, suttoghatsz,

Nekem az is elég, hogy halljam,

És én majd ott leszek, és segítek, ha baj van.”

*vitész lovag Kürtössy Ottó
törzskapitány*

*vitész Veres Kálmán János
székkapitány*

Szabolcs-Szatmár-Bereg Vármegyei Törzskapitányság

Törzskapitányságunk, hála Istennek, 2023-ban is eléggé aktív évet hagyhat maga mögött. Sok és sokszínű programon vehettek részt azok a tagok, akik aktivizálták magukat. Előzetesen azonban érdemesnek tartjuk megemlíteni, hogy sajnos nem mindenki kapcsolódott be a tevékenységek sorozatába, s jó lenne, ha a (lev-listán, emailban, telefonon keresztül történő) buzdítást megfogadva változna a helyzet. Az összegzésnél azonban érdemes pozitívnak lenni. A következőkben összesítve próbáljuk áttekinteni az évet.

Karitatív tevékenységünk volt jan. 25-én, amikor a Kamillianus Rehabilitációs Központ rászorultjainak egy

Tv készüléket ajándékoztunk felajánlásból. Febr. 11-től gyűjtöttünk a szíriai földrengés áldozatainak, amit márc. 6-án adtunk át Ábel püspöknek, hogy biztosan célba jusson. Ápr. 5-én nagy mennyiségű ruhát szállítottunk a Huszár telepre az iskolások, illetve a rászorulóknak számára. Már hagyományossá vált, hogy a Sója iskola hátrányos tanulói számára karácsonyi ajándékként szaloncukrot vásárolunk és adományozunk; ezt most dec. 6-án tettük meg az iskola vezetőségének (és bizonyára a gyermekek) nagy örömére.

Állománygyűlést tartottunk jan. 29-én elég szép számmal. Nov. 19-én volt a második állománygyűlésünk, sajnos, kisebb létszámmal. Különböző hátráltató tényezők, leginkább betegség miatt elmaradt a két másik betervezett állománygyűlésünk. Ezt jövőre igyekszünk kiküszöbölni.

Hagyományörzéseként folytattuk csaknem havonta a Huszár Sírkert rendbetételét. Jan. 14-én templomi megemlékezés történt a doni áttörésről. Tagjaink közül többen részt vettek Kenderesen a Horthy Miklós halálának 66. évfordulójára emlékező nagyszabású ünnepségen. Márc. 14-én kisvárdai tagjaink iskolai bemutatót tartottak a huszárokról. A mátészalkaiak pedig a márc. 15-ei városi ünnepségen vettek részt.

A Rákóczi-ünnepségbe két helyen is bekapcsolódunk: márc. 25-én a regéci várban, a nagyságos fejedelem gyermekkorának helyszínén koszorúztunk, majd márc. 26-án a még nagyobb ünnepségen Borsiban végeztünk szintén koszorúzást. Ápr. 24-én részt vettünk a vármegyei Bessenyei-ünnepségen, ahol koszorúztunk is. Ez jó alkalom volt a vármegyei vezetőséggel való találkozásra is. Máj. 6-án tagjaink közül többen részt vettek a majtényi síkon a Szatmári béke emlékére rendezett ünnepségen, huszárokkal. Jún. 4-én mi is meggyújtottuk az „Összetartozás tüzét” a templomudvaron, a trianoni gyászra emlékezve.

Júl. 31-én felvettük a kapcsolatot a Magyar Honvédséggel hadisír-gondozás ügyében; illetve egyéb közös programok tervezésében és szervezésében is előremutató megbeszélés történt. Aug. 11-én nagy buzdítás történt

a kenderesi 30. évfordulós ünnepségen való részvételre, melyen többen is részt vettek rendtagjaink közül. A két évente rendezett nagy nyíregyházi huszártalálkozón szintén többen vettek részt közülünk aug. 27-én.

Az aradi vértanúk ünnepségén, mely a legnagyobb városi tömeget vonzó esemény, koszorúzással vettünk részt okt. 6-án. Azt 1956-os eseményekre pedig templomi megemlékezéssel gondoltunk okt. 26-án. Végül okt. 30-án a Huszár Emlékkertben egyházi szertartással emlékeztünk elhunyt hőseinkre és vitézeinkre.

Közösségi eseményként említhetjük, hogy hét rendtagunk – a családtagjaikkal együtt – részt vett az országos Vitézi Bálon febr. 25-én.

Vitézavatás: a 2023-as esztendőbe jelentősen gyarapodott a vitézeink száma. Szept. 30-án a főkapitány vitézzé avatta dr. Angyal Sándort, dr. Kruppa Tamást, Nagy Jánost, Papp Imrét, Paróczai Lászlót, Polonkai Jánost, Szeregnyi Jánost, Szilvási Zoltánt; kadétunk lett Lengyel Botond és ifj. Paróczai László. Gratulálunk nekik, és várjuk a Rendben való aktív tevékenységüket. Az ünnepségen a szentmise végzésébe – szokásos módon – a székkapitányunk is bekapcsolódott.

Szervezési tevékenységeink között említhetjük a rendtagok újrakezdését telefonon jan. 1-jén, ami egyben a közösségépítést is célozta; dec. 23-án pedig körtelefon ment a vármegyei rendtagok karácsonyi köszöntésére. Ápr. 26-án tagságunk buzdítása történt a jövedelemadó 1%-ának felajánlására, dec. 3-án pedig lev-listán buzdítottuk a tagdíj-fizetésre a vitézeinket. Dec. 4-én székkapitányunk postai levelet írt az olyan vitézeink számára, akiknek eddig csak ez a címe volt ismerős; a 28-ból, sajnos, csak 4-en jeleztek vissza.

Kulturális esemény volt az évben nov. 14-én a Görögkatolikus Múzeum meglátogatása, ami eddig egyedülálló a világon. Egy másik kulturális, egyben lelki esemény volt a templomi karácsonyi hangverseny dec. 14-én, melyen tagságunkból többen részt vettek.

Szép és tartalmas évünket azzal az összegzéssel zárjuk, hogy reméljük, a jövő esztendőben még ennél is tartalmasabb lesz a vitézi tevékenységünk.

*Prof. Dr. vitéz Ivancsó István
székkapitány*

A vitézek kötelességei

a rendi Kiskáté alapján

14. A vitézek kötelességei

64. A vitézek általános kötelességei ugyanazok, mint amelyeket a Haza minden becsületes magyar honpolgártól méltán elvár. E terhek csak annyiban nehezednek súlyosabban a vitézekre, hogy tőlük, mint jeles gazdaktól – hős katonáktól – kitűnő polgároktól e kötelességek gyakorlását kettőzött mértékben várja el a Vitézi Rend.

65. Legyenek a vitézek a törvényes rend tisztelői és legerősebb támaszai, polgártársaik mintaképei.

66. Az összetartozás érzésének ápolását és a közös tevékenység okszerű művelését minden eszközzel elősegíteni tartozik. A vitézi összejöveteleken, megbeszéléseken köteles megjelenni, ünnepélyes alkalmakkor vitézi jelvényét viselni.

67. Találkozáskor – ha egymást személyesen nem ismerik, de vitézi jelvényről a vitézi mivoltuk felismerhető – egymást kölcsönösen üdvözölni kötelesek.

68. Rendkívüli esetekben – mint például elemi csapások – erejükhez és lehetőségeikhez képest kötelesek vitézi elöljáróik, bajtársaik, valamint polgártársaik segítségére sietni. A vitézek minden vonatkozásban kötelesek egymást támogatni.

69. A vitéz köteles családját, gyermekeit a Vitézi Rend magas erkölcsi szerint igaz, hű, hazájáért tenni kész honfivá, okos, szorgalmas és vallásos polgárrá nevelni.

70. Köteles a magyar nemzeti irányú törekvéseket, szervezkedéseket a törvényes kereteken belül teljes odaadásával támogatni.

71. A vitéz csak olyan, az egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló 2011. évi CLXXV. törvény hatálya alá tartozó szervezetnek vagy politikai pártnak lehet tagja, amelynek alapszabálya és célja a Vitézi Rend szellemiségével, a vitézi esküvel nem ellentétes.

72. A más szervezetben való tagsági viszony létesítésének, illetve más szervezetben tisztség vállalásának szabályait az Etikai és Fegyelmi Szabályzat I/9. pontja tartalmazza.

73. A vitéz más szervezet rendezvényén ott fennálló tagsági viszonya alapján való megjelenését vitézi elöljárójának bejelenteni köteles. A vitéz a rendi minőségét megjelenítő jelvény viselésére ez esetben kizárólag törzskapitányi engedéllyel jogosult.

74. A vitéz köteles a Vitézi Rend fenntartását anyagilag támogatni.

15. Tagdíj és anyagi hozzájárulás

75. A Vitézi Rend szervezetének működtetése megkívánja, hogy a Rend tagjai ezeknek a terheknek a viseléséhez hozzájáruljanak. A tagi hozzájárulást (tagdíjat) évente egy alkalommal, a Küldöttgyűlés által meghatározott összegben kell befizetni.

76. A 80. év feletti életévüket betöltött tagoknak a tárgyévtől tagdíjfizetési kötelezettsége nincs. A 70. életévüket betöltött, illetve a felsőfokú képesítést nyújtó oktatási intézmény nappali tagozatos képzésében részt vevő vitéznek mérsékelt összegű tagdíjat kell fizetnie, melynek összegét a Küldöttgyűlés évenként határozza meg.

77. Különös méltánylást érdemlő esetekben az elnök/főkapitány a területileg illetékes törzskapitány felterjesztése alapján a tagdíjfizetés alól felmentést adhat, vagy mérsékelt összegű tagdíj fizetésére adhat engedélyt.

78. Amennyiben a tag neki felróhatóan 2 évig nem fizet tagdíjat, úgy vele szemben az Etikai- és Fegyelmi Szabályzat IV. Fejezetében írtak alkalmazandóak.

79. A tagdíj – vagy adomány – befizetése, könyvelése az Alapszabályban meghatározottaknak megfelelően, illetve a Pénzügyi-és Számviteli Szabályzat rendelkezései szerint történik.

Horthy Miklós magyarsága

Gondolataim az Atlanti-óceán partjáról szüntelenül hazaszállnak a Duna-Tisza partjaira, édes hazámba, melyet számunkra a világ legszebb országa sem pótolhat. Itt naponta láthatom a tengert, eredeti élethivatásom annyira kedvelt életemét, és gyönyörködhetem benne. Ám gyakorta behunyom szemem, és gondolatban keletre fordulok. Mély a tenger és végtelen... De mélyebb szeretetem, mely szülőhazámhoz fűz, és végtelenebb a vágyódásom, mely a magyar földre és a magyar nép körébe hazavonz!

Történelem

Horthy Miklós vallomása kormányzóvá választásáról

Bekövetkezett az, amit mindig el akartam kerülni: belesodrótam a politikába. Magyarország az idegen megszállás alól részben éppen hogy felszabadult, és szuverenitását a párizsi legfelsőbb tanács és a szövetségesek budapesti missziója korlátozta; a kormány országgyűlés híján támasz nélkül állt, és még mindig a forradalom és az ellenforradalom megrázkódtatásai alatt szenvedett az ország; itt a hadsereg nagyobb szerepet töltött be, mint ha csak a nemzet egyszerű fegyverhordozója lenne. A nemzeti hadsereg képviselte az államhatalmat.

Már Siófokon szükségesnek mutatkozott, hogy a felszabadult területeken alkalmas személyiségek igénybevételével gondoskodjam a rendes polgári közigazgatás helyreállításáról. Jogászilag képzett, tapasztalt férfiakat hívtam meg főhadiszállásomra, hogy az átmenetet az új rendre előkészítsék, mert az egyáltalán nem oldotta volna meg a felmerülő kérdéseket, ha a kommunisták rendelkezéseit egyszerűen csak hatálytalanítjuk. Ebben is arra törekedtem, hogy a szövetségesek budapesti missziójában ne ellenfelekre, hanem szövetségesekre találjak...

Arra soha, még álomban sem gondoltam, hogy valamikor amolyan vándorprédikátor is lehessen belőlem. Minthogy azonban az emberek tudták, hogy nem pártpolitikusként beszélek hozzájuk, nem készülök diktátorságra, és egyformán szembe fordulok mind a baloldali, mind a jobboldali szélsőségekkel, szívesen hallgatták szavamat, és elárasztottak mindenfelől meghívásokkal. Ilyen utazásom közben Kaposvárott az egyik küldöttség nyomós kérésére fogadtam Nagyatádi Szabó Istvánt, az újjáalakult kisgazdapárt vezetőjét, akiről azt híresztelték előttem, hogy a felforgató elemek sorába tartozik.

Megkapott rendkívüli értelmessége, és úgy találtam, hogy hazaszerető és a konzervatív magyar paraszt igazi megszemélyesítője...

A nemzetgyűlés 1920. február 16-án ült össze, és első feladatául az államjogi helyzet tisztázását tűzte ki. A koronás király nem mondott le jogairól. Elmozdítása csak forradalmi cselekedet lehetett volna. A felfordulás idején történt ugyan ilyesmi, azonban Magyarországnak köztársasággá történt kikiáltását minden alkotmányosan

gondolkodó magyar érvénytelennek tartotta... A nemzetgyűlés, mint a nemzeti szuverenitás hordozója, akként oldotta meg a kérdést, hogy a tényleges helyzet megá-

lapítását iktatta törvénybe, vagyis kimondta, hogy az Ausztriával való kapcsolatunk és egyúttal az 1867-es kiegyezésünk is megszűnt, viszont a királyi hatalom gyakorlása 1918. november óta csupán szünetel; és arra az időre, amíg ez ismét gyakorolhatóvá válik, kormányzó választását rendelte el... Külpolitikai okból sem József főherceg, sem Albrecht főherceg nem jöhetett szóba erre a méltóságra; sőt József főherceg kifejezetten el is hárította jelölését, miután a szövetségesek 1920. február 2-án megismételték tiltakozásukat a Habsburgoknak bármilyen visszatérése ellen. Ezután merült fel a nyilvánosság előtt többek között az én nevem is. Én

azonban azt reméltem, hogy Apponyi Albertet, közéletünk egyik legméltóbb és kimagasló alakját választják meg. Ehelyett az történt, amire nem számíthattam, hogy 1920. március 1-jén a nemzetgyűlés 131 szavazattal – a 141-ből – engem hívott meg erre a méltóságra. Prohászka püspök vezette azt a küldöttséget, amely a választás eredményét hírül hozta nekem, és felkért, hogy az eskü letétele végett jelenjek meg az Ország-házban.

Megköszöntem az irántam tanúsított nagy bizalmat, közöltem azonban, hogy a felajánlott méltóságot nem fogadhatom el, és hogy elhatározásom megokolását a nemzetgyűlés iránti tiszteletből, annak a színe előtt adom majd elő.

Mielőtt beléptem volna az ülésterembe, megkértek, hogy változtassam meg elhatározásomat. Az Országház egyik termében összegyűltek a kormány tagjai, a pártok elnökei meg más vezető politikusok, és arra törekedtek, hogy rábeszéljenek. Látva, hogy ragaszkodom nemleges álláspontomhoz, szemrehányások hallatszottak a kormánnyal szemben, mert elmulasztotta, hogy beleegyezésemet előre biztosítsa. A gyülekezet egyre több vitatkozó csoportra oszlott.

Mint tiszt Ófelségének tettem esküt; ha elfogadom a kormányzóságot, akkor meg az alkotmányra és a nemzetre kell felesküdnöm. Vajon nem forog-e fenn az a ve-

szély, hogy a két esküben vállalt kötelezettségeim özszeütközésbe kerülnek egymással? Ezt a kérdést, melyen leginkább tépelődtem, nem vethettem fel nyíltan, és azt is tisztán láttam, hogy a béketárgyalások súlyos körülményei miatt hazánkban e nehéz napjaiban majd hazafias kötelességérzetemre hivatkoznak. Ezért csak azt kifogásoltam, hogy a leendő államfő számára megállapított jogkör – ahogyan a sajtó közléséből ismerem – teljességgel elégtelen. A kormányzó még el sem napolhatná a nemzetgyűlést, még kevésbé oszlatná fel.

E megjegyzésem után a jelenlévők rövid megbeszélést tartottak, majd Rakovszky István, a nemzetgyűlés elnöke íróasztalához ült, és tollal a kezében hozzám fordult: „Kérem, diktálja feltételeit. A nemzetgyűlés teljesíteni fogja”. Még egyszer megkíséreltem, hogy ellenvetést tegyek. Ilyesmit – mondhattam – nem lenne helyes alapos megfontolás és tapasztalt jogászok tanácsa nélkül, így hirtelenében megfogalmazni. Ekkor kijelentették, hogy az ország kormányzójának – nemesség adományozása és a főkegyúri jog gyakorlása kivételével – mindazokat a jogokat biztosítják, amelyek a királyt megilletik (éppúgy, mint Hunyadi János kormányzó idejében volt). Mit válaszolhatam erre? Miután ennyire sarokba szorítottak, elfogadtam a választást, és bevonultunk a több mint egy órája várakozó nemzetgyűlés színe elé. Letettem a kormányzói esküt a magyar nép választott képviselői előtt, akik a nemzetgyűlés képviselte állami főhatalom erejével megválasztottak...

A kormányzó címe „főméltóságú”... A kormányzó államfő, aki – a fentebb említett és néhány egyéb kivétellel – a királyi felségjogokat gyakorolja. Az 1920. évi I. törvény-cikk szerint ő a legfelsőbb hadúr, aki a honvédség felett parancsnokol. Hadüzenethez és békekötéshez a törvényhozás

hozzájárulása szükséges. Nemzetközi viszonylatban a kormányzó képviseli az országot; követeket küld a külföldi hatalmakhoz és azok követeit fogadja. A végrehajtó hatalmat és a törvénykezdeményezést az általa kinevezett kormány útján gyakorolja. Jogai közé tartozik, hogy a törvényhozó testületet egybehívja. elnapolja... és feloszlassa. A törvényszentesítés nem illeti meg, de a törvényhozás által elfogadott törvényt kihirdetése előtt két ízben visszaküldheti újabb megfontolásra. A harmadikban eléje terjesztett törvényt azonban már ki kell hirdetnie. A kormányzó személye nem felelős; azt az eredeti rendelkezést, amelynek alapján az alkotmány megsértése esetén felelősségre vonható, 1937-ben hatályon kívül helyezték.

Az 1920-as törvény abban a feltevésben keletkezett, hogy a király nemsokára visszatérhet, és ezért is tartalmazott rendelkezést a kormányzó utódjára nézve. Csak 1937-ben mondta ki a törvény, hogy a kormányzó három személyt jelölhet, illetve ajánlhat halála esetén utódjául a törvényhozásnak. Ez titkosan történe, éspedig akként, hogy a kormányzó a jelölést tartalmazó borítékot lepecsételnie, kívülről a miniszterelnökkel hitelesíttetnie, és azután két koronaórral letétbe helyezné. Ez a jelölés lényegében csak ajánlás volna, mert a törvényhozás választásának szabadságát nem korlátozná.

Egyenesen kellemesnek találtam, hogy a nemességadóományozás jogát nem kellett gyakorolnom ez a korlátozás különben nem terjedt ki a rendjelek és a címek adományozására. Viszont joggal eshetett kifogás alá a főkegyúri jog gyakorlásának elvonása, mert ennek következtében ez a hatáskör, amely Szent István óta megillette a magyar királyokat, most a pápára szállott. A püspökök kinevezése tulajdonképpen a vele járó felsőházi tagságnak és nagy vagyon hasznélvezetének adományozását is jelenti, s ez nagyon is megindokolja, hogy ezt a jogot a kormányzó is gyakorolhassa. Arra az esetre is kínálkozott megoldás, ha a kormányzó protestáns: a hercegprimás bevonása a döntésbe.

A kormány felkért, hogy a királyi várpalotában lakjam. El kellett ismernem ennek a kívánságnak az indokait, mert a kormányzó kabinetirodája és katonai irodája, melyek a nagy ügyforgalmat lebonyolították, úgyszintén a testőrség, melyre már a várpalotában lévő nagy értékek őrizete végett is szükség volt, igen sok helyet igényelt. Természetesen nem Őfelsége lakosztályába költöztem, hanem reprezentációs célokra, valamint az irodák és családom számára az úgynevezett idegenek lakosztályát választottam a várpalota nyugati új szárnyában.

A kormányzóválasztás – mint már említettem – a béketárgyalások idején történt. Magyarország államfői méltóságának betöltése ilyen helyzetben igazán nem gyakorolhatott senkire sem csábító hatást. Még a legvakmerőbb nagygravagyó előtt sem lehetett volna kívánatos feladat az ezeréves ország felszámolásában az államfő szerepe. De éppen ebben az időben kellett az országnak olyan államfő, akinek feltétlen nemzeti érzéséhez kétség sem férhetett. Így fogtam fel feladatomat, és ebben a tudatban vállaltam magamra a hivatalommal járó súlyos kötelességeimet...

1920. június 4-én a trianoni szerződés aláírásának gyászos órájában, Magyarországon a lobogókat félárbocra eresztették. Tizennyolc évig tartott, míg ismét magasba vonhatták őket.

Apponyi Albert visszalépett, mert Párizsban minden fáradozása hiábavalónak bizonyult. A Simon-Sermadam-kormány is lemondott június 26-án, miután a békeszerződést elfogadás végett előzőleg még a nemzetgyűlés elé terjesztette. 1920. Július 19-én Teleki Pál grófit neveztem ki miniszterelnökké, a volt szegedi külügyminisztert, aki ezt a tárcát április óta már a Simon-Sermadam-kormány-

ban is betöltötte. Csonkama­gyarország úgy, ahogyan lehetett, hozzáfogott, hogy megnyomorított testében az életműködést megindítsa. Lassan, igen lassan szűnt csak meg a nemtörődömség, és ébredt a munkakedv. A termést be kellett hordanunk, a földet meg kellett művelnünk. Még mindig mezőgazdasági ország voltunk, és nemzetünk minden rétege magáévá tette földművelő népünk munkaütemét. Tervek készültek pénzügyeink rendezésére és a munkanélküliek foglalkoztatás érdekében iparunk fejlesztésére. Úgy látszott, hogy ráléptünk már a helyes útra.

Balassi Bálint: **Egy katonaének – A végek dicsérete**

1 Vitézek, mi lehet ez széles föld felett szebb dolog az végeknél?
Holott kikeletkor az sok szép madár szól, kivel ember ugyan él;
Mező jó illatot, az ég szép harmatot ad, ki kedves mindennél.

2 Ellenség híreire vitézeknek szíve gyakorta ott felbuzdul,
Sőt azon kívül is, csak jó kedvéből is vitéz próbálni indul,
Holott sebesedik, öl, fog, vitézkedik, homlokán vér lecsordul.

3 Veres zászlók alatt lobogós kópia­ t vitézek ott viselik,
Roppant sereg előtt távol az sík mezőt széllyel nyargalják, nézik;
Az párduckáppal, fényes sisakokkal, forgókkal szép mindenik.

4 Jó szerecsen lovak alattok ugrálnak, hogyha trombita riadt,
Köztök ki strázsát áll, ki lováról leszáll, nyugszik reggel, hol virradt,
Midőn éjten éjjel csataviseléssel mindenik lankadt s fáradt.

5 Az jó hírért-névért s az szép tisztességért ők mindent hátra hadnak,
Emberségről példát, vitézségről formát mindeneknek ők adnak,
Midőn, mint jó sólymok, mezőn széllyel járók, vagdalkoznak, futtatnak.

6 Ellenséget látván örömmel kiáltván ők kópia­kot törnek,
S ha súlyosan vagy az dolog harcokon, szólítatlan megtérnek,
Sok vérben ferte­z­vén arcul reá térvén űzöt sokszor megvernek.

7 Az nagy széles mező, az szép liget, erdő sétáló palotájok,
Az utaknak lese, kemény harcok helye tanuló oskolájok,
Csatán való éhség, szomjúság, nagy hévség s fáradtság multságok.

8 Az éles szab­lyákban örvendeznek méltán, mert ők fejeket szednek,
Viadalhelyeken véresen, sebesen, halva sokan feküsznek,
Sok vad s madár gyomra gyakran koporsója vitézül holt testeknek.

9 Ó, végbelieknek, ifjú vitézeknek dicséretes serege!
Kiknek ez világon szerteszerént vagy on mindeneknél jó neve,
Mint sok fát gyümölc­sel, sok jó szerencsékkel áldjon Isten mezőkbe!

Vitézi Bál 2024

Előzetes a bálról

A Vitézi Bál a bálók között előkelő helyet foglal el, mára újra a főváros egyik legnívósabb eseménye lett. Története egészen a Vitézi Rend 1920-as alapítását követő időkre nyúlik vissza, amikor az ország első rangú rendezvénye volt, ahol a társadalom vezető rétege képviseltette magát. A Vitézi Bálnak a 2024-es évben is a Corinthia Hotel Budapest fog helyet adni.

A Vitézi Rend ma nem csupán egy hagyománytisztelő és őrző szervezet, hanem az alapító akaratának megfelelően széles körű társadalmi tevékenységeket vállal fel a karitatív munka, a fiatalok nevelése, a katonai képzés, a katasztrófavédelem és a hadisír gondozás területén.

Az évente megrendezésre kerülő Vitézi Bálnak nem csupán a Vitézi Rend tagjai, hanem a történelmi családok képviselői, tudományos és művészet­kiválóságai teszik tiszteletüket.

A bálók alkalmával viselt tiszti formaruhák, a díszmagyar és a hölgyek ruhakölteményei mind a nemzet nagyságát és kiválóságát hirdetik. Az alkalmak nem csak a mulatságra, hanem a közös találkozásra, beszélgetésre és az élet fontosabb kérdéseiben való eligazodásra is szolgálnak.

Formál és erősít. Formál, ugyanis a mai ifjúságnak egy hagyományos, keresztény és nemzeti képet közvetít, s erősít, mert a világ torz áramlataival szemben ellen tud állni.

A Vitézi Bál az ország egyik legjelentősebb társasági eseménye, ami kiváló alkalmat ad a keresztény, konzervatív közéletben élők gondolatainak oldott, pozitív, közvetlen hangulatú megfogalmazására.

Beszámoló a 2024. évi bálról

Sikeresen lezajlott a 2024-es Vitézi Bál, a hazai báli szezon kiemelkedő eseménye

Nagy sikerű bált szervezett a Vitézi Rend, 2024. február 24-én a Corinthia Hotel Budapestben. Az idei évben, a bál célja a Vitézi Rend karitatív munkájának és a Rend segítségnyújtási lehetőségeinek bővítése volt.

A nagy érdeklődésnek köszönhetően az idei évben ismét, a Corinthia Hotel Budapest szolgált helyszínül a Vitézi Bálnak. Az esemény mindig jó alkalmat biztosít az ország különböző területein, valamint a határon kívül rekedt rendtársak találkozására, beszélgetésére és önfeledt szórakozására. A Vitézi Bálon a magyarországi és határon túli rendtársak mellett nagy számban képviselték magukat a Vitézi Renddel szimpatizáló személyek, akik nem tartoznak a Vitézi Rend kötelékébe, illetve képviselték magukat a Vitézi Renddel együttműködő szervezetek képviselői és a nemesi családok részéről a ma élő családtagok.

A nyitás 17:00-tól szerepelt a programban, de voltak, akik már sokkal korábban a helyszínre érkeztek. A regisztráció után elfoglalták helyeiket a vendégek, a hivatalos megnyitói beszélgettek, ismerkedtek.

18:00-ra a díszes vendégsereg elfoglalta ülőhelyét és kezdetét vehette az ünnepi forgatag. Először az est kon-

feransziéja, Bátor Anna Daniella lépett a mikrofonhoz, aki ismertette az este menetét. Őt a köszöntők sora követte. Köszöntőt mondott a Vitézi Rend főkapitány, vitéz gróf Molnár-Gázsó János főkapitány úr, aki egy személyben a bál házigazdája is volt, vitéz lovag Pákh Imre főkapitány-helyettes úr, aki egyben a bál fővédnöke is volt, illetve Dúró Dóra, a magyar országgyűlés alelnöke. A beszédek nagy hatást gyakoroltak a közönségre, mivel minden résztvevő átérezte, hogy miért is vannak ott (amellett, hogy jól érezzék magukat).

A köszöntők elhangzását követően sor került az emléklapok átadására, melyeket a bált támogató személyek vehettek át. Az idei évben hárman részesültek emléklapokban: vitéz lovag Pákh Imre főkapitány helyettes úr, vitéz Bogdán György nemzeti úr és dr. vitéz Kruppa József nemzeti úr.

Az emléklapok átadását követően vette kezdetét a bál igazán nívós minőségű szórakozási része. A bálozók, operett és magyar show műsor nyújtotta élményekkel lehettek gazdagabbak, mely során Kálmán Imre, Johannes Brahms és Lehár Ferenc klasszikusai csendültek fel. A két világháború közötti legszebb tánc és katona dalaiból

összeállított válogatás neves kortárs művészek segítségével csendültek fel. Fellépett az este folyamán: Dervalics Róbert klarinét előadó művész, Szigeti Flóra művésznő, Pingiczer Szilárd zongoraművész, Németh Kira énekművész és Miklós Szilvia énekművész.

A kiváló műsort, a 20:00-kor kezdődő vacsora követte. A vacsora során a bál vendégei a hotel gasztronómia különlegességeinek, igen kiváló fogásait fogyaszthatták el. A vacsora elfogyasztása alatt, igen jó hangulatú beszélgetések alakultak ki és új ismeretségek kötődtek.

A vacsorát követte a bál fénypontja, a táncos mulatság. A Főkapitány úr a leányával eljárt keringővel nyitották meg a mulatságot, amelyhez csatlakoztak a vendégek is. A bálon megjelent hölgyek ruhakölteményei és az urak ünneplő ruhái festői képet nyújtottak a szemnek. A tánc során a férfiak mindent megtettek, hogy a hölgyek, a lehető legjobban érezzék magukat (ezáltal teljesítették férfiúi kötelességüket). A táncmulatság során a fergeteges hangulatot, a Sakk Matt Company Zenekar biztosította.

Az estét tombolahúzás, illetve a jótékonyági festmény és mellszobor árverés zárta. A tombolából befolyt teljes összeg, illetve a képek és mellszobrok leütési árának teljes összege a Vitézi Rend karitatív tevékenységének és a Rend segítségnyújtási lehetőségeinek a támogatására lesz felhasználva, hogy így minél több magyar honfitársunkon tudjunk segíteni.

Teljesen bizonyos, hogy a Vitézi Rend ismertsége, elismertsége ezeken a közösségi eseményeken is megmutatkozik. A több ezer fős budapesti vitézavatások és vitézi találkozók túl a társadalom egy részének erős igénye van a Vitézi Bálokra, amely évről évre rangosabb eseménnyé növi ki magát. Napjainkra a Vitézi Bál ismét a magyar báli kultúra egyik kimagasló eseményének számít.

Isten áldja Magyarországot, Isten áldja a Vitézi Rendet!

*vitéz Oláh Szabolcs
központi hadnagy,
sajtó- és média referens*

Búcsúzás

A Vitézi Rend nevében búcsúzunk elsősorban azoktól a rendtársainktól, akik elhunytáról hírt kaptunk, de mindazoktól is, akikről nem érkezett gyászjelentés. A jó Isten fogadja mindnyájukat magához, nyugodjanak békében!

Vitéz Pálmai Béla

Mély fájdalommal, de Isten akaratában megnyugodva tudatjuk, hogy vitéz Pálmai Béla 2023. február 21-én megtért a Teremtőjéhez (Zebegény). Isten vigasztaló szeretetét kívánjuk a gyászoló családnak és hozzátartozóknak. Boldog nyugalmat és örök emléket!

Velencei Béláné vitéz Kékkői Izabella

Mély fájdalommal, de Isten akaratában megnyugodva tudatjuk, hogy Velencei Béláné vitéz Kékkői Izabella, 2023. március 3-án, az életének 71. évében megtért a Teremtőjéhez. Isten vigasztaló szeretetét kívánjuk a gyászoló családnak és hozzátartozóknak! Boldog nyugalmat és örök emléket!

Vitéz Kothencz István

Mély fájdalommal, de Isten akaratában megnyugodva tudatja a Vitézi Rend Csongrád-Csanád-Békés Vármegyei Törzskapitánysága, hogy vitéz Kothencz István 2023. március 4-én, életének 68. évében megtért a Teremtőjéhez. Isten vigasztaló szeretetét kívánjuk a gyászoló családnak és hozzátartozóknak. Boldog nyugalmat és örök emléket!

Vitéz Németh Bálint

Mély fájdalommal, de Isten akaratában megnyugodva tudatjuk, hogy vitéz Németh Bálint, az 1956-os forradalom és szabadságharc katonája, 2023. április 17-én, 85. éves korában megtért a Teremtőjéhez. Isten vigasztaló szeretetét kívánjuk a gyászoló családnak és hozzátartozóknak! Boldog nyugalmat és örök emléket!

Vitéz Wágner József

Mély fájdalommal, de Isten akaratában megnyugodva tudatja a Vitézi Rend Csongrád-Csanád, Békés Vármegyei Törzskapitánysága, hogy vitéz Wágner József, a 73. életévében megtért a Teremtőjéhez. Isten vigasztaló szeretetét kívánjuk a gyászoló családnak és hozzátartozóknak! Boldog nyugalmat és örök emléket!

Vitéz Lányi József

A Vitézi Rend Heves Vármegyei Törzskapitánysága megrendülten vette tudomásul, hogy vitéz Lányi József rendtársunk türelemmel viselt betegsége következtében életének 72. évében 2023. május 29-én visszaadta lelkét a Teremtőnek. Nyugodj békében Nemzetes Úr! Emléked megőrizzük.

Vitéz Rotter Lajos

Mély fájdalommal, de Isten akaratában tudatja a Vitézi Rend Somogy Vármegyei Törzskapitánysága, hogy vitéz Rotter Lajos nemzetes úr 2023. június 5-én, 86 éves korában megtért a Teremtőjéhez. Isten vigasztaló szeretetét kívánjuk a gyászoló családnak és a hozzátartozóknak. Boldog nyugalmat és örök emléket!

Vitéz Szűcs Ágoston István

A Vitézi Rend Budapesti Törzs szomorúan tudatja, hogy szeretett és tisztelt Rendtársunk, vitéz Szűcs Ágoston István vitézi hadnagy életének 74. évében, 2023. június 9-én megtért Teremtőnkhez. Élete kálváriáját becsülettel megjárta, tiszti szolgálatát, míg egészségi állapota engedte, becsülettel ellátta. Hadak útján Édesapja ölelése várja. Requiescat in pace!

Vitéz dr. Gulyás István

A Vitézi Rend Heves Vármegyei Törzskapitányság megrendülten vette tudomásul, hogy vitéz dr. Gulyás István 2023. június 23-án 90 éves korában visszaadta lelkét a Teremtőnek. Rendtársunknak elvülhetetlen érdeme volt a tarnaméri rendőrmúzeum létrehozásában, ahol tiszteletbeli igazgatóként éveken át dolgozott. Tagja volt a Magyar Csendőri bajtársi egyesületnek, szenvedélyes gyűjtő volt idős kora ellenére, értékes tárgyait kiállításokra hordta, fáradságot nem ismerve. A lakóköznyezetében Tarnaméra és szomszéd falvak megbecsült állatorvosa volt; az emberek tisztelték és szerették.

Vitéz Csíki István

Mély fájdalommal, de Isten akaratában megnyugodva a Vitézi Rend Háromszéki Törzse jelenti, hogy vitéz Csíki István, 81 éves korában megtért a Teremtőjéhez. Isten vigasztaló szeretetét kívánjuk a gyászoló családnak és a hozzátartozóknak! Boldog nyugalmat és örök emléket!

Id. vitéz Gelley András

A Vitézi Rend Budapesti Törzs – csak most értesülve – szomorú szívvel tudatja, hogy id. vitéz Gelley András nemzetes urat 93. életévében, 2022. december 4-én, szentmise hallgatása közben, magához szólította az Úr. Vitézi leszármazóival és Szeretteivel együtt, a feltámadás reményében, emléket szívnkben őrizzük.

Id. vitéz Tálás György

A Vitézi Rend Budapesti Törzs búcsúzik Hadak útjára tért tagjától, id. vitéz Tálás György nemzetes úrtól, akit 89. életévében szólított magához Teremtőnk. Vitézi leszármazójának gyászában osztozunk. Emlékét megőrizzük.

Id. dr. vitéz Palágyi Tivadar

A Vitézi Rend Budapesti Törzs a feltámadás reményében búcsúzik a 100. életévében Hadak útjára tért tagjától, id. dr. vitéz Palágyi Tivadar nemzetes úrtól, a Vitézi Rend Hűségjelvényének birtokosától. Az Úr kegyelmébe vetett hit enyhítse vitézi leszármazói és szerettei gyászának fájdalmát.

Vitéz Molnár István János

Mély fájdalommal, de Isten akaratában tudatja a Vitézi Rend Somogy Vármegyei Törzskapitánysága, hogy vitéz Mol-

nár István János nemzeti úr 2024. szeptember 2-án, 80 éves korában megtért a Teremtőjéhez. Isten vigasztaló szeretetét kívánjuk a gyászoló családnak és a hozzátartozóknak! Boldog nyugalmat és örök emléket!

Vitéz Szabó Imre

Mély fájdalommal, de Isten akaratában megnyugodva tudatja a Vitézi Rend Heves Vármegyei Törzskapitánysága jelenti, hogy vitéz Szabó Imre, 2023. okt. 6-án, 82. életévében megtért a Teremtőjéhez. Isten vigasztaló szeretetét kívánjuk a gyászoló családnak és a hozzátartozóknak. Boldog nyugalmat és örök emléket!

Vitéz Török József

Mély fájdalommal, de Isten akaratában megnyugodva tudatja a Vitézi Rend Fejér-Veszprém Vármegyei Törzse, hogy vitéz Török József nyugállományú székkapitány, 2023. szeptember 14-én, 84 éves korában megtért a Teremtőjéhez. Isten vigasztaló szeretetét kívánjuk a gyászoló családnak és a hozzátartozóknak. Boldog nyugalmat és örök emléket!

Vitéz Zachár László Gyula

Mély fájdalommal, de Isten akaratában megnyugodva tudatja a Vitézi Rend Pest Vármegyei Törzskapitánysága, hogy vitéz Zachár László Gyula nyugállományú vitézi székkapitány megtért a Teremtőjéhez. Isten vigasztaló szeretetét kívánjuk a gyászoló családnak és a hozzátartozóknak. Boldog nyugalmat és örök emléket! (2023. november 19.)

Vitéz Palágyi Tivadar

2023. november 13-án vettünk búcsút id. dr. vitéz Palágyi Tivadar nemzeti úrtól. Századik életévében tért Hadak útjára a sokszor nehéz megpróbáltatásokkal teli, ám kiteljesedett életutat bejárt, élete utolsó napjait alkotó szellemiségű Rendtársunk, hogy szerető családja és barátai köréből megtérjen Teremtőjéhez. A Vitézi Rend Budapesti Törzskapitányság képviselői a viszontlátás reményében búcsúztatták a Vitézi Rend Hűségjelvényével kitüntetett Rendtársunkat, akit katonai tiszteletadás mellett helyeztek a temető megszentelt földjébe református szertartás szerint. Requiescat in pace!

Vitéz Krüger Klaus-Dieter

Mély fájdalommal, de Isten akaratában megnyugodva tudatja a Vitézi Rend Németország Törzskapitánysága, hogy vitéz Krüger Klaus-Dieter 2023. dec. 1-jén 80 éves korában megtért Teremtőjéhez. A BSB 1874 Kreuzverband Würzburg/Main-Spessart pénztárosa. A Kürnach Bajtársak és Katonák Egyesületének, valamint az Estenfeld Katonaszövetségnek volt

elnökségi tagja. Számos magas megbízás birtokosa különböző egyesületektől. Isten vigasztaló szeretetét kívánjuk a gyászoló családnak és a hozzátartozóknak! Boldog nyugalmat és örök emléket!

Vitéz Szakács Lajos

Mély fájdalommal, de Isten akaratában tudatja a Vitézi Rend Budapesti Törzskapitánysága, hogy vitéz Szakács Lajos István nemzeti úr 2023. december 1-jén, életének 99. évében megtért a Teremtőjéhez. Isten vigasztaló szeretetét kívánjuk a gyászoló családnak és a hozzátartozóknak! Boldog nyugalmat és örök emléket!

Vitéz Szarka János

Mély fájdalommal, de Isten akaratában megnyugodva tudatja, a Vitézi Rend Heves Vármegyei Törzskapitánysága, hogy vitéz Szarka János nemzeti úr 2023. december 9-én, életének 97. évében megtért a Teremtőjéhez. Isten vigasztaló szeretetét kívánjuk a gyászoló családnak és a hozzátartozóknak! Boldog nyugalmat és örök emléket!

Vitéz Medve Pál

Mély fájdalommal, de Isten akaratában megnyugodva tudatja, a Vitézi Rend Heves Vármegyei Törzskapitánysága, hogy vitéz Medve Pál nemzeti úr 2023. december 28-án, életének 97. évében megtért a Teremtőjéhez. Isten vigasztaló szeretetét kívánjuk a gyászoló családnak és a hozzátartozóknak. Boldog nyugalmat és örök emléket! – Vannak emberek, akiknek csillogó emléke világít, amikor Ők már nincsenek közöttünk. Tisztelettel, elismeréssel, fájó szívvel emlékezem vitéz Medve Pál rendtársunkra. Éveken át segítette az egykori Egri Törzskapitányság munkáját. Könyvelt, a Főkapitányság közleményeiről értesítette a rendtársakat, ameddig nem volt honlapunk. Alázattal, a haza iránti elkötelezett szeretettel végezte a rábízott feladatokat. Emléke legyen áldott, nyugalma csendes!

Vitéz Péter Béláné

Mély fájdalommal, de Isten akaratában megnyugodva tudatja, a Vitézi Rend Szabolcs-Szatmár-Bereg Vármegyei Törzskapitánysága, hogy vitéz Péter Béláné nemzeti asszony 2024. február 13-án, életének 96. évében megtért a Teremtőjéhez. Isten vigasztaló szeretetét kívánjuk a gyászoló családnak és a hozzátartozóknak! Boldog nyugalmat és örök emléket!

Vitéz Horti János

2024. február 15-én, katonai tiszteletadás mellett helyezték örök nyugalomra vitéz Horti János nemzeti urat. Rendtársunknak, ifj. Horti Jánosnak édesapja elvesztése miatt érzett fájdalomában kifejeztük együttérzésünket, s elhelyeztük koszorúnkat.

FELHÍVÁS

Szeretnénk felhívni Rendtársaink figyelmét a tagdíjak befizetésének fontosságára. Mint köztudott, Rendünk a tagdíjakból tudja fenntartani magát, s a különböző rendezvények anyagi háttérének biztosítása is így lehetséges.

Köszönettel tartozunk azonban mindenkinek, aki egyéb adománnyal is támogatta Rendünket.

A tagdíj összege 70 éves korig: **12.000** forint. 70 és 80 év között és tanulónak: **6.000** forint. 80 év fölött **ingyenes**.

Adószámunk: 18043224-1-43 Bankszámlaszámunk: 11991102-02911463-00000000

Felhívjuk a figyelmet arra, hogy a tagdíj befizetésére legalkalmasabb a banki átutalás. A közlemény rovatba kérjük feltüntetni, hogy melyik évre történik a befizetés. Ezen kívül lehetőség van a Rend központi irodájában az ügyfélszolgálati időben, valamint a helyi törzskapitánynál a tagdíjak befizetésére.

Kérjük továbbá, hogy támogassa Rendünket adója 1%-ával! Köszönjük!